

ВЯЧЕСЛАВ ШПАЧЕНКО

УТОПІЯ
не для примітивних

УДК113.128.129

ББК 87.216

Ш 83

Шпаченко В. М.

Ш 83 Утопія не для примітивних. – Харків: ФОП Панов А.М., 2020. – 126 с.

ISBN 978-617-7859-07-8

Ця книга автобіографічна, з моїми роздумами над тими фактами, які ми всі маємо перед очима і які можна по-всякому інтерпретувати, і я розглядаю їх по-своєму.

Я присвячую свою книгу моїй рідній, коханій і люблячій дружині Раїнці, яку ГОСПОДЬ подарував мені від щедрот СВОЇХ. І за свою жінку, і за все, що БОГ подарував і дарить мені, я постійно дякую ЙОМУ, скільки ВІН дозволить мені це.

УДК 113.128.129

ББК 87.216

ISBN 978-617-7859-07-8

© В. М . Шпаченко

САМОПРЕЗЕНТАЦІЯ

Зрозуміло, що ніхто з народжених не планував своє народження, і усі отримують життя як подарунок. Кожна людина придбає свій життєвий досвід і має свою точку зору та свій світогляд. Є багато людей, ушкоджених різними ускладненнями життя, але всі змушені пристосовуватись та виживати. Звісно, усі живуть уперше (у всякому разі в цьому тілі) і тому можуть помилятися. Головне, щоб помилки можна було встигнути виправити. Багато хто вважає, що у кожному є «янгол – охоронець» і користується своїм життям без належної оцінки всього, що має. Давно відомо, що з літами приходить мудрість. Але треба додати, що у зловживаючих спиртними напоями літа приходять самі. Усім, напевно, зрозуміло чому.

Господь дав мені, як я думаю, достатньо розуму і здібностей, і тому своє майбутнє я не уявляв без вищої освіти. У минулому, як і зараз, постійно відбувались реформи освіти. Ще навчаючись у школі, я дізнався, що в 1966 році – рік мого завершення навчання – буде подвійний випуск. Тобто буде виходити подвійна кількість абітурієнтів, внаслідок отримання атестатів зрілості одночасно десятих та одинадцятих класів по всіх школах Радянського Союзу. Тому для збільшення своїх шансів на вступ до вузу я вирішив придбати робочий стаж, який позбавив би мене від конкурсу, тому що абітурієнти з робочим стажем у Радянському Союзі звільнялися від конкурсу. Треба тільки скласти іспити навіть на «задовільно» і стати студентами вузу. Такі пільги були для тих, хто мав два роки робочого стажу. Тому в 1964 році я перейшов до вечірньої школи робочої молоді і поступив працювати слюсарем-ремонтником до закладу НОД-5 Південної залізниці. Мені ще не було навіть 16 років, тому робочий день протягом місяця мені було скорочено на дві години, а коли виповнилося 16, робочий день у мене уже був скорочений на годину, на відміну від дорослих.

Доросле життя має свої особливості та спокуси. До майстерні, де я щось ремонтував, зайшов зварювальник Вова, вже на «підпитку», і запрошував усіх піти до вагону з молдавським вином, який стояв на колії саме біля майстерні, мовляв, господар вагону наливає склянку вина за три копійки. На той час три копійки коштувала склянка газованої води з сиропом. Досвіду випивок у мене не було, і я швидко захмелів. Коли майстер побачив, у якому я стані, то відразу відправив мене додому. По дорозі додому мені захотілось спати, і я «розлігся» посеред залізничної колії та ще і поклав голову на рейку. Не знаю, що мене підняло звідти, напевно, потяг свистів. Але щось чи ХТОСЬ підняв мене з колії, і як тільки я зробив два кроки, повз мене «пролетів» великий потяг «СЕРГО ОРДЖОНІКІДЗЕ», обдаючи мене паром та «матюками» з машиністської будки. Я швидко протверезів, дійшов додому, і довго вивергав усе, що випив, і навіть більше того. Цього досвіду відразу до спиртного вистачило мені до вступних екзаменів до вишу і далі.

Саме погіршення стану здоров'я після випивок доводить шкідливість алкоголю. Але, якщо людина погоджується на цю шкоду заради отримання задоволення, то нема сенсу таким людям пояснювати шкідливість алкоголю. Вони ці пояснення не тільки не чують, але й не бажають слухати, чути, і знати.

На вступних екзаменах до медичного інституту, маючи свій «запас міцності», я почував себе досить впевнено. При написанні екзаменаційного твору вибрав тему: «Дорога моя людино». Я не став розвивати та аналізувати відому повість про підполковника медичної служби, а вирішив писати про Леніна. Мабуть, це була хитрість чи мудрість мого «підсвідомого», коли я щиро описував своє захоплення Ленінською мудрістю та турботою про людей, як нам навіювали увесь наш час. Навіть епіграфом узяв рядки з вірша В.В.Маяковського: «Да будь я и негром преклонных

годов, и то, без унынья и лени, я русский бы выучил только за то, что им разговаривал Ленин!».

Це тільки пізніше мені стало відомо, що Ленін мав четвертичний сифіліс із розвитком прогресивного паралічу і психічними відхиленнями, притаманними цій хворобі, і підписував чисті аркуші для розстрілу людей, вимагаючи «расстрелов и расстрелов». Але в той час я щиро захоплювався керівником соціалістичної революції. Спробуй тоді поставити погану оцінку за такий твір. Перевіряючим залишалось тільки відслідковувати мої розділові знаки. Звісно, оцінка в чотири бали давала мені допуск до продовження участі у вступних іспитах.

Взагалі, я більше був упевнений у фізиці, ніж у хімії, але стало навпаки: хімія – відмінно, а фізика - добре. Мені став непотрібний робочий стаж, але я ще не знав, де він мене врятує.

До речі, мені пропонували піти навчатись в Інститут інженерів транспорту без екзаменів за направленням локомотивного депо, але щось вело моє життя в іншому напрямку. Далеко не кожен лікар усвідомлює, що свою професію обрав не випадково. За цим стоїть вищий задум: через кого справляти допомогу людям, бо особисто БОГ ні до кого не приходить. Як записано в Біблії: «Дай місце лікарю в своєму житті, бо і лікаря сотворив Господь, і завдяки лікарю буває успіх».

Вчився, як завжди, сумлінно, і вже після першої сесії, й надалі за весь час навчання отримував тільки підвищену стипендію. Після першого семестру я ще став чемпіоном об'єднання «Спартак» із самбо серед юніорів вагою до 57 кг.

Та під час зимових канікул піддався спокусі, знову випив і внаслідок неадекватної поведінки опинився у камері попереднього ув'язнення. Десь на третій день ув'язнення до мене в камеру ввели «кримінальника», який мені сказав, що його «узяли» за те, що він пограбував торговий рундук, і вимагав, щоб я йому повідомив, чому я опинився в цій

камері. Після розповіді, він «просвітив» мене, що за статтею 206 (хуліганство) мені «світить» від трьох до п'яти років ув'язнення, а за побиття міліціонера та «дружинника», за статтею 188, – також до п'яти років. Після чого заявив: «Все, ти вже не студент, і замість навчання в медінституті маєш навчатись в таборах. А тобі я дам «погонялу» - «кликуху»: «студент». Він попередив мене, що в таборах такі ув'язнені, як я будуть користуватись повагою за спротив владі. Ця інформація мене зовсім не втішила.

Минуле ніхто не здатний повернути чи змінити. Можна змінити і покращити тільки майбутнє. Добре, коли в тебе є люблячий батько. Узявши мою залікову книжку з відмінними оцінками, мій батько пішов на прийом до першого секретаря райкому партії. Згідно зі Статутом комуністичної партії Радянського Союзу кожен секретар райкому вимушений приймати рядових членів партії. Мій батько був рядовим членом партії, тому його і прийняли у райкомі. Перший секретар райкому уважно вислухав розповідь про те, як я два роки сумлінно працював на виробництві, заробляючи можливість вчитись в медичному інституті. Треба сказати(про це я дізнався пізніше), що донька першого секретаря також була студенткою медичного інституту. Я з нею потім познайомився – довгонога красива фотомодель. Те, що його донька також вчилась в медінституті, можливо, відіграло якусь роль. Секретар райкому порадив моєму батькові піти на підприємство, де я працював до вступу в медінститут, звернутись до колективу минулого місяця роботи, просити колектив взяти мене «на поруки» і дати позитивну характеристику з оформленням усіх необхідних паперів. А сам перший секретар особисто зателефонував начальнику райвідділу і клопотав, щоб мене випустили з камери попереднього ув'язнення та «закрили» справу на мене. Не описати здивування мого сусіда по камері, і не описати моєї радості, коли мене визволяли звідти.

Я одразу ж направився до медінституту й почав навестувати те, що пропустив через відсутність. У медичному інституті так ніхто й не дізнався про цю «пригоду» зі мною.

На початку четвертого курсу я пішов працювати фельдшером на швидку допомогу в нічні та вихідні дні. З п'ятого курсу мене перевели на ставку лікаря без диплому, тому що лікарів було недостатньо, бо ця робота медом не була. Пам'ятаю, як приїхавши на виклик «втратив свідомість», я побачив чоловіка з піною навколо рота, пульсом 112, артеріальним тиском 260/120, дихання важке, з шумом та елементами клекоту. Явно початок набряку легенів внаслідок серцевої недостатності на фоні гіпертонічного кризу. Треба «розвантажити» серце та обмежити об'єм крові: венозні жгути на кінцівки, потім подання кисню з кисневої подушки через марлю, змочену спиртом. Внутрішньовенно вводжу еуфілін з коргліконом. Буквально на «кінці голки» хворий прийшов до тями. Санітарка мені шепоче: «Ну, ви, лікарю, молодець! У таких випадках усі лікарі відразу викликають кардіологічну бригаду, а потім просто чекають її». «Стоп, - сам собі міркую, - дійсно треба викликати кардіологічну бригаду, а то може бути й інфаркт». Кардіологічна бригада госпіталізувала хворого у 27 лікарню, де завідувача кафедрою госпітальної терапії професор Мала Любов Трофимівна, читала нам лекції. Я відвідав хворого у перерві між лекціями, він почувався добре. Для свого досвіду я поцікавився у чергової медичної сестри, які він отримує ліки.

На іншому чергуванні, після надання допомоги на декількох викликах, вночі повертаємося на свою підстанцію. Раптом із темряви нам назустріч біжить дівчина, махає руками, закликаючи нас зупинитись. Водій зупинив машину, і дівчина повідомила, що її знайомого вдарило електричним струмом, і він не дихає. Ми запропонували їй сісти в нашу машину, щоб вона показувала, куди треба їхати, а я по рації викликав на адресу реанімаційну бригаду. Коли підїхали до місця, вона повела нас до хліву, в якому на підлозі лежала

гола молода людина. Пульсу нема, дихання нема, і щось не дуже теплий. Терміново починаю проводити штучне дихання та непрямий масаж серця. В якийсь час мені здалося, що нібито був натяк на блювоту, можливо, це був вихід газів із шлунку. Треба сказати, що реанімаційна бригада приїхала досить швидко. Двічі підключали дефібрілятор без усякого успіху. Потім ввели внутрішньосерцево хлористий кальцій і атропін. Усе марно.

Потім слідчий розповів, що постраждалий разом зі своєю дівчиною на самоті добряче випили, займались сексом, а потім у нетверезому стані він забажав поліпшити освітлення в хліві, зайнявся електропроводкою. Коли його ударило струмом, впав непритомний. Дівчина злякалась, довго його трясла. Потім одяглася і вирішила бігти по допомогу. Лікарі не можуть сказати так, як говорив Ісус Христос: «Лазар, ти вмер, але ти вставай». Після цього випадку мені стали надавати в допомогу фельдшера.

Одного разу в зміні зі мною був немолодий досвідчений фельдшер, завзятий «куряка». Потрапили ми з ним на виклик: «погано з серцем». 33 роки жінці, чоловік років на п'ятнадцять старший. Пацієнтка виказувала ознаки симпатoadреналового кризу. Скаржилась на почуття недостачі повітря, страх смерті та серцебиття. Вимагала якнайшвидше дати їй кисню. Поки фельдшер ходив за кисневою подушкою, я перевіряв пульс, виміряв артеріальний тиск, прослухав дихання легенів та тони серця. Усе в межах припустимого. Після дихання за допомогою кисневої подушки, хвора заявила, що їй стало краще, але зауважила, що чомусь кисень з кисневої подушки дуже пахтить табаком. Фельдшер її запевнив, що ця киснева подушка ще зовсім нова і запах паленої резини ще не вивітрився. Але як тільки ми зібрались покидати їхню квартиру, їй знову стало страшно залишатись без медичного нагляду, і вона вимагала посилити лікування. Я згадав, як на історії медицини нам розповідали, що лікарі стародавності вважали, що істерія (від слова HYSTERUS –

матка) у жінок обумовлена тим, що матка «блукає» по тілу, викликаючи різні симптоми. Хвора вимагала посилення лікування. Я увів їй внутрішньовенно хлористий кальцій, після якого вона стала з острахом дивитись на мене. Я зрозумів, що вона відчула звичайну печію від хлористого кальцію у піхві, і ця печія «повернула» її матку на місце. Жінка заспокоїлась і дозволила нам поїхати на інші виклики. На завершення їй вкололи дімедролу, дали валідол та корвалол і поїхали на підстанцію. На шляху до підстанції я спитав у свого фельдшера, де він взяв кисень у подушці, бо кисень був вже використаний на минулому виклику. І той зізнався, що просто сам надув кисневу подушку. Кінець – кінцем при штучному диханні роблять же дихання «рот в рот».

Запам'ятався ще виклик: «згвалтування». По приїзді на місце з'ясувалось, що троє молодиків згвалтували 70-річну бабусю. На пропозицію відвезти її до лікарні, вона здивувалась і спитала: «Навіщо?». «Тому, що над вами познущалися!». На що старенька відповіла: «Та двоє так собі, а один таки нічого».

Успішно завершивши навчання в медінституті, я отримав так званий «червоний диплом» - диплом з відзнакою. Закінчивши інтернатуру на кафедрі неврології у неврологічному відділі обласної лікарні, став працювати невропатологом 32 лікарні медико-санітарної частини Харківського тракторного заводу.

На одному чергуванні по ургенту був доставлений хворий у збудженому стані, в алкогольному сп'янінні, але щось мені не подобалось в цьому хворому. Час від часу він хапався за голову і стогнав. Я перевіряв менінгеальні симптоми та ригідність потиличних м'язів – позитивні. Артеріальний тиск 190/110. Пульс 96 за хвилину. Я зрозумів, що у нього гостра субарахноїдальна геморагія, і вирішив зробити спинно-мозкову пункцію. На той час цю процедуру робили досить часто. В пунктаті, замість чистої як сльоза, спинно-мозкової

рідини, була свіжа кров. Після пункції хворому стало краще, зменшився головний біль, він став спокійнішим та більш контактним. Після заспокійливих, кровоспиняючих та дегідратаційних засобів заспокоївся і заснув. На третій день - спинно-мозковий пунктат рожевого кольору, а в наступних пунктатах спинно-мозкова рідина нормалізувалась і хворий був виписаний додому. Я досі пам'ятаю торт «Деліс» від його дружини з написом: «За врятоване життя». Пізніше випадково я бачив цього чоловіка на проспекті Косіора. Він йшов нестійкою ходою мені назустріч з червоним обличчям – п'яний. Мене він не впізнав та й на оточуючих не звертав уваги. Якщо людина згодна зашкодити собі заради задоволення, то немає сенсу доводити їй, що алкоголь - це шкода.

Коли мої батьки залишились самотні в районі, і батькові стало зле, його госпіталізували в районний стаціонар. Але йому ставало все гірше. Лікар, який лікував мого батька, сказав йому: «Щось ви мені не подобається!». На що той відповів: «Ви мені також!». Коли я забирав батька з районної лікарні і віз його до себе у Харків, то боявся, що не доведу, так йому було зле. Госпіталізував батька до стаціонару, де я працював. Йому стали надавати більш ефективно лікування, і йому стало краще. Після лікарні він пішов працювати електриком у Палац культури ХТЗ і прожив ще 18 років - до 80. Кожного разу, як тільки йому ставало гірше, в будь-який час по його дзвінку я йшов до нього робити ін'єкції. Коли я тільки заходив у дім, батько казав: «Ти прийшов, і мені вже краще!». Та і помер батько тоді, коли я був у сестри. Мати зателефонувала й повідомила, що батько помер, і ми з сестрою та її чоловіком поїхали на похорон.

Закінчивши медінститут у 1972 році та інтернатуру в 1973 році, я став старанно вивчати ту професію, яку отримав – неврологію. Підвищував свої знання з професійних захворювань нервової системи. Освоював функціональну діагностику з електрокардіографії, реовазографії, електроенцефа-

логографії, ехоенцефалографії, які тоді були сучасними методами обстеження хворих. Прогрес науки ніхто не заперечує, і в сучасному обстеженні має більш показові значення комп'ютерна томографія.

Але лікування хворих потребувало більше досвіду і більшого залучення психології та психотерапії, а також більш активного втручання лікарів у лікування неврологічних хворих. Існував такий жарт: «Хірурги багато можуть, але мало знають, невропатологи багато знають, але мало можуть». Тому мене дуже зацікавила голкотерапія, і в 1974 році я почав вивчати цей напрямок медицини у відомого лікаря Труфанової В.І.- дружини відомого генерала Труфанова, з яким вона була у Китаї і там, у китайських спеціалістів особисто, вивчала голкорексфлексотерапію.

Безумовно, якщо людина більше знає і більше вміє, то вона більше потрібна. А у зв'язку з тим, що кожна людина – це особистість, то надзвичайне значення має психотерапія, яку також в 1974 році я почав опановувати на першій кафедрі психотерапії в світі, організованій ще в 1962 році Вельвовським І.З. при Харківському інституті удосконалення лікарів. У Москві така кафедра була відкрита роком пізніше.

Керував кафедрою психотерапії Харківського інституту удосконалення лікарів в 1974 році відомий професор Аркадій Тимофійович Філатов найерудованіший і найдосвідченіший психотерапевт. Можна сказати, фанат психотерапії. Аркадій Тимофійович дозволив мені ходити на його лекції та брати участь у практичних заняттях без офіційного дозволу інституту удосконалення лікарів. Бо підвищення кваліфікації можна було одержати лише через п'ять років роботи лікарем. Аркадій Тимофійович дуже сумлінно готував психотерапевтів. Організовував зустрічі з відомими психотерапевтами Вельвовським, Аптером, Дубровським. Мене дуже зацікавила методика емоційного навіювання наяву, фактично розроблена Казимиром Марковичем Дубровським, котра активно розвивалась доцентом кафедри психотерапії В.М. Па-

ламарчуком. По аналогії з емоційним навіюванням наяву, у Москві професор Рожнов В.Є. розробив свою методiku емоційного навіювання в гіпнозі.

Тоді ж, на кафедрі психотерапії я познайомився з видатним викладачем, тоді асистентом, який проводив практичні заняття з курсантами, а в майбутньому видатним створювачем кафедри сексопатології професором В.В. Кришталем. А значно пізніше я познайомився з професором кафедри психотерапії Борисом Володимировичем Михайловим.

Саме на кафедрі психотерапії Українського інституту удосконалення лікарів я дізнався про відомі на весь Радянський Союз декадники психологів та психотерапевтів. Ці декадники організовував відомий професор В.В. Макаров. Зараз він завідувач кафедри психотерапії в Москві, замість Рожнова В.Є., а тоді – завідувач кафедри психіатрії Красноярського медичного інституту. Мені приємно згадати його м'який гумор, коли, оголошуючи виступаючих на декаднику, В.В. Макаров говорив: «До обіду буде доповідь «Психологія горя», доктора медичних наук Зав'ялова Юрія Володимировича, з Новосибірська, а після обіду – доповідь «Психологія щастя», кандидата медичних наук Алли Радченко з Москви».

У Красноярську я познайомився з нейролінгвістичним програмуванням, Еріксоновським гіпнозом, гештальт-терапією, психологічним консультуванням.

Запам'яталась зустріч з одним монахом, який чи сам вирішив підвищити свої комунікативні здібності, чи був направлений своїм керівництвом, я не дізнавався цього. Цей монах сказав мені, що до нього треба звертатись: «Ваше благолепіє». Такий його статус серед священнослужбовців. Я задав йому давнє запитання людства: «Священики стверджують, що БОГ милостивий та справедливий. Але, якщо ВІН милостивий, то тоді несправедливий, а якщо справедливий, то тоді бути милостивим неможливо, бо справедливість передбачає покарання». На що «його благолепіє» заявив, що БОГУ усе можливо. Мені тоді було ледь за тридцять, а

молодість усе випробовує на собі: після семінару, увечері на шляху до готелю, заїхавши на тротуар, мене збиває з ніг «Волга»-таксі. Вибігши, грабіжники забрали мою хутрову шапку, дипломат з магнітофоном і записами лекцій. Мені вдалося добратися до готелю, я ще довго мочився кров'ю. Повертаючись додому в Україну, знепритомнів у літаку, а потім здоров'я відновилось. Так я наглядно отримав урок і зрозумів, що БОГ милостивий і одночасно справедливий. І що БОГ милостивий по милості своїй, а не по праведності нашій – ніхто не без гріха. Пам'ятаєте у пісні Б. Окуджави: «...а безгрешних не знає Природа!». Як кажуть священники: «По милості МИЛЮЮЧОГО, а не по праведності підвизавшогося».

У Красноярську на декаднику я познайомився з талановитим організатором психотерапевтичного навчання, який запрошував «світил» психотерапії у Москву для підвищення кваліфікації лікарів, видавцем фірми «КЛАС» спеціальної літератури та упорядником фільмотеки з психології та психотерапії - Кролем Леонідом Марковичем. Ерудований, ввічливий, мудрий, доброзичливий, привабливий – він запропонував називати його Льошею. Мені була приємна його доброзичливість до мене, і коли він запропонував мені брати участь в організованих ним семінарах у Москві, я з радістю погодився, бо це значно ближче, ніж Красноярськ. На одному з семінарів з нейролінгвістичного програмування, який проводила директор Канадського інституту NLP Мерелін Аткинсон, у вихідний, Льоша Кроль «узяв» мене з собою на екскурсію до Нового Ієрусалиму, разом з Мерелін Аткинсон і Михайлом Гінзбургом – видатним перекладачем та послідовним популяризатором навчання новинкам психотерапії. Дивлячись на Мерелін Аткинсон, можна було побачити, як вона змінилась у порівнянні з першим приїздом у Москву, коли вона була життєрадісна, енергійна, привітна, з приємною посмішкою і з дещо надмірною вагою. А при повторному візиті: худа, щоб не сказати виснажена, з маскою

чергової посмішки, замість щирої. І якщо ця метаморфоза утворилась не через хворобу (видатна психотерапевт Вірджинія Сатир вмерла від раку і багато відомих психотерапевтів хворіли на цю хворобу), то лише бажання схуднути не завжди може бути корисним. Ми живемо завдяки нашому тілу, але не завжди цінуємо його, і не завжди вдячні своєму тілу, тому треба зазначити, що зміни своєї ідентичності, у тому числі тілесної, не завжди корисні.

Семінари з Пітером Вріцем з цілосного моделювання NLP; 30 вибраних наведень трансу Л. КРОЛЬ; семінари Сюзани Бульрих з сімейної терапії. Одного разу я запропонував Льоші Кролю перекласти книгу Френка Фореллі з провокативної психотерапії, так Льоша запросив самого Френка Фореллі на семінари до Москви.

Дуже корисними були семінари Бетті Еріксон, старшої доньки Мілтона Еріксона, автора еріксонівського гіпнозу. Мілтон Еріксон дав друге дихання самому вченню про гіпноз, познайомивши світ з недирективним гіпнозом.

Бетті Еріксон розповідала, що коли батько лікував хворих на алкоголізм, він, у своєму інвалідному візку, виїжджав до хворих, вдивлявся кожному пацієнту в очі, і прямо в обличчя говорив: «Тупиці, бемозклі тупиці, тому що ви погано ставитеся до себе. І якщо ви не розумієте, що ви путні люди, якщо ви насправді не розумієте, що ви путні люди, то тоді ви просто бовдури. А бовдури тому, що у вас є інша можливість: ставитися до себе ліпше, відноситися до себе з повагою, щоб стати гарною компанією самому собі. Тому що кожен з вас - це БОЖІЙ обранець, і кожен з вас унікальний, кожен з вас неповторний, як відбитки ваших пальців. Таких як ви нема ніде, ніколи не було і ніколи не буде».

Безумовно, не можу не згадати 1976 рік, коли в наше неврологічне відділення була доставлена дівчина після ДТП – її на шляху збив мотоцикліст, і вона отримала струс мозку. Я призначив звичайне лікування, але при обходах хворих звернув увагу, що у неї якоесь постійне серцебиття, невелика

задишка, хоча кардіографія була у нормі. Якось на обході я спитав її: «Раєчко, у тебе завжди таке серцебиття, чи тільки тоді, коли я приходжу на обхід пацієнтів?». Вона почервоніла, сусідки по палаті захихикали, але дівчина заявила: «Ви, Вячеславе Миколайовичу, для мене занадто старий». Ну, старий, так старий. Дівчина пройшла курс лікування, і була виписана. Місяця через півтора я стояв на тролейбусній зупинці і периферійним зором побачив, як хтось зліва від мене нібито йшов у моєму напрямку, раптом розвернувся і перейшов на інший бік дороги, а потім, з протилежного боку дороги попрямував до мене і привітався: «Здрастуйте, Вячеславе Миколайовичу!». Я зразу згадав її, привітався і спитав, про її справи. Вона відповіла, що за цей час загинув її батько. Я вимушений був сказати, що життя без горя не буває, і вона могла загинути в аварії, але, мабуть, вона ще потрібна тут. І щоб переключити її з трагічної ноти запропонував піти на зустріч з народним артистом В. Тихоновим, яка проходила в Палаці культури Харківського тракторного заводу. Вона погодилась. Після зустрічі з В. Тихоновим, я запропонував зайти до мене, попити чаю. І з того часу ми завжди разом. Після одруження вона взяла моє прізвище, подарувала мені двох синів. Я виявився не таким уже й старим.

Безумовно, по молодості, бо хто не був молодим, той не був глупим, я вважав себе розумнішим, досвідченішим за інших, і тому робив багато помилок. Все стерпіла моя дружина, і якось сказала, що все стерпить від чоловіка, але тільки не пияцтво. На той час вона закінчила Харківський технікум громадського харчування. Пізніше моя дружина закінчила Інституту громадського харчування, економічний факультет. Згодом закінчила Харківський університет, біологічний факультет за спеціальністю «медична психологія». У нашому спільному житті я переконався, що вона набагато розумніша від мене. Господь подарував мені такий скарб тільки від любові до мене. Моя дружина собі стільки не

зробить, скільки робить для мене. Завжди турбується про мене. То яблучко принесе мені за стіл, де я працюю, чи ягід, чи бутерброд з чаєм. То якийсь «прищик» побачить, то, проходячи повз мене, погладить мене. Звичайно, бували якісь «сутички», які я відносив до її тимчасових гендерних станів. Своїм пацієнтам я постійно говорю: «Цінують тих, хто вас любить і пам'ятає, що янгели усі на небесах, а тут, у цьому світі, кожен має свої особливості. Ніхто не досконалий. Завжди буває якийсь «довісок» до всього гарного, який я часто називаю «сальдо». Головне, що ваша близька людина кохає вас, а за це можна пробачити якісь її недоліки, чи особливості характеру».

Коли ми з дружиною їздили на семінари по сімейній терапії, то звернули увагу, що тільки одного разу з нами була сімейна пара з Америки. Чарлі - чудовий сімейний психотерапевт. Коли він проводив свій майстер-клас сімейної психотерапії, то заявив, що головне, з чим він зіткнувся в своїй практиці, це спротив сімейних пар до покращення відносин. Його жінка Наташа – досвідчений і талановитий психотерапевт. Вони були чудовою парою. Решта сімейних психотерапевтів були розлучені, чи холості та незаміжні, які шукали собі на семінарах нові пригоди.

Чесно признаюсь, що перші роки сумісного життя я дуже недооцінював, який скарб послала моя доля або Господь Бог. Далеко пізніше я усвідомив, як гарно бути оточеним любов'ю. Я весь час дякую Господу за те, що ВІН послав мені свою любов через таку чарівну і прекрасну душу. І ось, ми вже більше 42 років разом. Якби не моя Раїнька, я просто б не вижив. Вона дуже гарно розбирається в людях, і не один раз попереджала мене бути обережнішим з тією чи іншою людиною. Так, вона дуже гарно розбирається в людях, бо вона вибрала мене.

З 1978 р. я став працювати наркологом у Харківському обласного наркологічного диспансері. У цьому ж році я пройшов спеціалізацію у Львівському університеті

на кафедрі удосконалення лікарів по курсу «Алкоголізм та неалкогольні наркоманії». Сама назва хитро натякає на те, що алкоголізм – це наркоманія, що раніше прямо визнавалось за рахунок назви: «Алкогольна наркоманія», яку пізніше змінили на завуальоване поняття «алкоголізм», а згодом змінили на «залежність від алкоголю».

У 1979 р. я познайомився з організатором першої кафедри наркології в світі – Іваном Кузьмичем Сосіним, беззмінним завідувачем цієї кафедри.

Вже 40 років я знайомий з Іваном Кузьмичем, і просто не можу не сказати про його доброзичливість, ерудованість, інтелігентність та людяність. Він знайомий з обома моїми синами. Коли вони приїздять до України, то завжди відвідують Івана Кузьмича, щоб зустрітись з ним та висловити йому свою повагу.

У 1979 р. Іван Кузьмич запропонував мені зайнятись дослідженням методів лікування алкоголізму народними засобами, зокрема застосовування для лікування алкоголізму корню Копитня Європейського, який багато років застосовувався в народній медицині саме для цієї цілі. Разом із старшим сином ми їздили у лісопарк, де збирали корінь цієї рослини. Часто повертались з парку, приносячи на собі величезну кількість кліщів, яких вдома доводилося знімати.

Треба сказати, що багатьом хворим на алкоголізм допомагав відмовитися від вживання алкоголю за рахунок ліквідації потягу як відвар, так і настій кореню Копитня Європейського, який в народі називають «копитняком». Також застосовував і розтертий в порошок корінь «копитняку» для формування відрази до спиртного. Але пізніше ця рослина не отримала підтвердження у фармакопії, і застосовування її було залишено народу.

З допомогою Івана Кузьмича мені вдалося вивчити такі методи дослідження як ММРІ, дослідження фрустрації Розенцвейга, п'ятна Роршаха та інші.

У 1979 році у зв'язку з високою популярністю методу українського лікаря з Феодосії Олександра Романовича Довженка Харківський науково-дослідний інститут психіатрії, неврології, психотерапії та наркології здійснив апробацію цього метода, і дозволив освоювати цей метод лікарям-наркологам. Я особисто брав участь у цій апробації: відбирав хворих у своєму районному наркокабінеті для лікування у О.Р. Довженка, був присутнім на проведенні лікування хворих. Через рік проводив у своєму районі обстеження пролікованих хворих на ефективність лікування. Ефективність була вражаючою. Проліковані пацієнти були у захваті від відсутності потягу до спиртного.

Спасіння у всі часи відбувалось за рахунок взаємодії з кимось, кого вибирає Господь, бо САМ ГОСПОДЬ ні до кого не приходять особисто.

Коли Горбачов Михайло Сергійович у 1988 році дозволив лікарям приватну медичну практику, я придбав патент і почав свою приватну медичну діяльність. Коли до мене приїхали представники Красноярська і запропонували мені проводити лікування хворих на алкоголізм в містах Сибіру і Далекого Сходу на основі мого патенту, то я з цікавістю погодився. В Інтернеті мій офіційний сайт: www.doktorshnachenko.com, де можна побачити і почути відгуки представників Бурятії, різних міст Сибіру, Далекого Сходу та республіки Комі. Згодом, у всіх місцях проведення лікування, мені надавали сертифікати на лікування хворих на алкоголізм.

Я часто згадую і розповідаю своїм пацієнтам про одного мого клієнта, який лікувався у мене від алкоголізму на три роки, і прийшов подовжити тверезість «на все життя». У процесі спілкування він розповів, що після лікування у мене усі три роки він умовляв свого рідного брата та його дружину піти до мене пролікуватись від алкоголізму. Але родичі тільки кепкували з нього, кажучи, що це він алкоголік, бо він лікувався від алкоголізму, а вони, нібито, не алкоголіки

і їм нічого лікувати не треба. Пацієнт обурився: «Я живу тверезо, і я - алкоголік, тому що лікувався від алкоголізму. Вони не алкоголіки, тому що не лікувалися від алкоголізму, але вживають спиртне щодня. Щось дуже спотворена філософія у них! Усе б нічого, але нещодавно жінка брата після вживання спиртного, впала в депресію і викинулася з 12 поверху. Розбилась на смерть. Брат запив ще більше, звинувачуючи себе в тому, що це він її образив і це він винен у її смерті. Їхня дочка весь час ридма ридає, тому я планую забрати її до себе. У мене дві доньки, хай їхня сестра отримає від них підтримку, може, якимось, заспокоїться». Я запропонував йому почекати, краще проаналізувати його ситуацію, і вислухати мою пропозицію: «Якщо племінниця переїде до вас, тому що у неї горе, то саме горе надає їй перевагу. Всі нібито повинні її жаліти, а вона тільки й буде «ридма ридати», бо це її горе і вона має на це право. Це може закріпитись як депресія у неї на все життя. А ваші доньки не зможуть навіть посміхнутися, бо сестра в горі та печалі і «ридма ридає». Краще йдіть до виконкому, бо племінниця – сирота, яка потрапила в надзвичайну скрутну ситуацію, і їй повинні дати місце в інтернаті. Зміна обставин та оточення змусять її переключитись на дійсність і відволіктись від минулого. Та ще й ви будете навідувати її, приносити гостинців, яких не дуже отримують мешканці інтернатів. Ось тоді вона буде цінувати ваше піклування про неї, бо інші не мають того, що вона отримує від вас. А коли ви зараз заберете її до себе, то вона сприйме це, як ваш обов'язок родича. Взагалі, діти далеко не завжди вдячні і мало цінують те, що мають. Їм бажається того, що є у інших. І вашим донькам буде спокійніше дома, як було раніше. Життя без горя не буває. Треба мати сили пережити труднощі і горе. Взагалі, чесно кажучи, хто вам дорожче: ваші рідні доньки, чи племінниця? Ви не покинули племінницю в її горі, і про своїх доньок потурбувались. А якщо колись ви заберете її до себе, то

вона буде більш вдячна, ніж в таку гостру годину. Може вам моя пропозиція краще підходить?». Він погодився.

Запам'ятався ще випадок, який мені розповів інший пацієнт. Він, після лікування у мене, став усім дуже потрібний, бо добре та завзято працює, і його стали всюди запрошувати для ремонту осель. Якось, йому запропонували зробити ремонт у церкві. Коли він, як завжди, завзято став працювати, то помітив, що батюшка з цікавістю поглядає на його працю, а потім, висловивши своє задоволення його сумлінним виконанням роботи, запропонував йому йти з ним. Пацієнт думав, що батюшка зараз дасть йому якусь іншу роботу, але батюшка завів його у якусь кімнатку, де на столі лежали яйця, пироги, хліб, смажена риба, варене м'ясо і ще щось. Батюшка дістав з ящика столу пляшку горілки і дві чарки. Розлив горілку в чарки, взяв одну і «всунув» моєму пацієнтові прямо в руку, перехрестив чарку і сказав: «Благословляю, пий!». Пацієнт подякував батюшці і сказав, що він не вживає спиртного взагалі. Батюшка здивувався і вимагав, щоб той виконав благословлення та випив чарку горілки. Пацієнт розгубився, але потім згадав, як я говорив, що хірурги миють руки спиртом перед операціями і нічого страшного з цього не буває. Він спитав священослужителя: «Ця горілка моя?». Почувши: «Твоя, пий, я благославив», - мій пацієнт сказав: «Якщо моя, то роблю з нею, що хочу». І на очах батюшки вилив горілку в долоні й розтер долоні горілкою так, як він вважав хірурги розтирають долоні спиртом перед операціями. Батюшка здивувався і обурився: «Що ти робиш!?» На що мій пацієнт відповів: «Така смачна їжа на столі, треба руки помити перед обідом. Якщо ще наллете горілки, то я і ноги помію, і черевики протру. Я ж казав, що не вживаю спиртного взагалі». Батюшка засоромився, запропонував поїсти та йти далі працювати.

Мені особисто така поведінка і таке рішення мого пацієнта дуже сподобались.

У зв'язку з високою ефективністю мого лікування хворих за методом О.Р. Довженка адміністрація Амурської області запропонувала мені пролікувати так звані малі народності Сибіру - евенків. Їх раніше називали тунгусами, по назві річки Тунгуски, вздовж якої селились ці народи. Але після так званого «Тунгуського метеориту» (можливо то був експеримент великого фізика Тесли), щоб не нагадувати про ту сумну подію, тунгусам повернули їхню стародавню назву – евенки.

Спеціальним літаком з Благовещеньска на Амурі, мене доставили на озеро Бомнак – на півночі Амурської області, де «кучно» проживали евенки, і працювали в тамошньому звіроградгоспі, вирощуючи соболів та норок, «попутньо» знищуючи себе алкоголем.

Відомо, що усі малі народності вкрай швидко деградують від вживання спиртних напоїв. Після проведення лікування евенків за методом О.Р. Довженка, через півроку голова спільноти тверезості Амурської області, Борис Федорович Сапожніков, повідомив мене, що в сільпо села евенків на березі озера Бомнак спиртні напої стоять на прилавках, але їх ніхто не купує.

Звісно, у Сибіру дуже великі території. Сусідні села та хутори можуть відстояти один від одного на 200-300 кілометрів. Коли в інших селах стало відомо про те, що в селі евенків вільно продається спиртне, з оточуючих сіл стали приїздити росіяни та скуповувати усі спиртні напої. А в цей час евенки з гордістю говорили: «Он руські алкоголіки скуповують усю випивку у нашому сільпо. Та хоч захлиніться, придурки. Недоумки!».

У тому ж Благовещеньску- на- Амурі якось прийшов на прийом поважний чоловік і спитав мене, чи впізнаю я його. Я це заперечив. І тоді той розповів мені, що п'ятнадцять років тому він пропив усе. Його вигнали з роботи, вигнали з дому, і він ночував в теплотрасах взимку, щоб не замерзнути. Одного разу він вийшов з місця свого тимчасового перебува-

ння в теплотрасі, щоб десь щось попоїсти. Раптом побачив оголошення, що з Харкова приїздить лікар Шпаченко В.М. для лікування хворих на алкоголізм. Він вже чув про такі лікування хворих лікарем Шпаченко В.М. і знав тих, хто врятувався від цієї хвороби. Він відчув, що це йому натяк «зверху» на необхідність та можливість спасіння. Він пішов до свого колишнього місця роботи, звернувся до свого начальника, щоб той заплатив за нього в борг, а він усі гроші відпрацює. Начальник погодився, сам пішов до спілки боротьби за тверезість, заплатив за лікування, і ця людина пройшла лікування за методом О.Р. Довженка. Після лікування життя покращалось, і зараз він працює головою золотодобуваючої артілі. В його артілі працюють гарні працівники, але багато таких, які вже по 5-7 років не бачили своїх рідних, бо після закінчення сезону, відразу усі зароблені гроші пропивали. Цей голова золотодобуваючої артілі запропонував мені пролікувати від алкоголізму його працівників прямо на місці добування золота. Мене на гелікоптері, на якому вони возять золото, доставили до місця в тайзі, за Тиндою, щоб прямо на копальні, у вагончику «Червоного куточку», я провів лікування його працівників, щоб допомогти їм зберегти їхні гроші та здоров'я, і щоб вони вперше за 5-7 років могли поїхати додому, а не зимувати на базі в Тинді за рахунок артілі, як усі ці роки.

Мені самому було цікаво побувати там, де добувають золото. Коли я опинився на місці золотодобування, я знайомився як «відмивають» золото та збирають у відро з гумових килимків спеціальних конвейерів. Коли комісія занесла відро з золотом у вагончик бухгалтерії, я попросив показати мені це відро золота, якого я ніколи не бачив. Як зараз бачу маленькі камінці золота у бужковому емальованому відрі. Я попросив дозволу «помити» руки у відрі з золотом, пояснюючи місцевим керівникам можливість у майбутньому віртуально передавати пацієнтам здібності не тільки заробити гроші, але ще й підвищити їхню здатність зберігти те, що заробили, а також

вигідно використовувати зароблені гроші. Як саме золото зберігається у відрі, до транспортування його до банку з подальшим використанням за призначенням. Мені дозволили це зробити, і я відчув якийсь дивне враження, коли миєш долоні у відрі з золотом.

Мене нагодували. Треба сказати дуже смачно. Особливо мені сподобались пампушки з хрусткою скоринкою, политі зверху духмяним медом. Наступного дня у вагончику «червоний куточок», я здійснив лікування за методом О.Р. Довженка своїм пацієнтам, з якими напередодні познайомився.

Після лікування пацієнтів мене на автомашині «Урал» уздовж боліт тайги довели до річки Гілної, голова артілі особисто зустрів мене, і на катері переправив на інший берег, а потім на своїй «Тойоті» доставив на летовище Тинди і подарував два японських телевізори.

Через дев'ять місяців цей голова артілі повідомив, що усі «мої підопічні» щасливо поїхали додому. Після повернення на копальні вони розповіли, як по приїзду додому усі знайомі при зустрічі пропонували відмітити зустріч, пригощаючи різними спиртними напоями, і дуже дивувались відмовам вживати спиртне разом з ними. Хтось обурювався, дехто задрив, а дехто намагався підлити спиртне в безалкогольні напої, але такі намагання припинялись.

У кожної людини існує своя межа міцності організму, тому що у кожного може бути різна кількість мозкових клітин. У кого мозкових клітин менше - спиваються скоріше. Усім відомо, що бувають дуже стійкі люди, і вони довгий час зловживають спиртними напоями без очевидних ускладнень саме завдяки стійкості їхнього організму з різних причин. Але руйнування організму спиртне робить у всіх, хто його вживає. В багатьох випадках декомпенсація організму запізнюється. Голова артілі згадав, що хтось, з тих, що повернулись на копальні, сказав: «Тверезі мужики – дефіцит!». Колись великий Сократ, по опису великого

Платона, сказав: «Гірших – більшість!». Багато років я говорю своїм пацієнтам: «Хай, нас буде менше, але ми будемо кращими!».

За лікування малих народів Амурської області, лікування працівників золотодобуваючої промисловості та громадян Амурської області, адміністрація цієї області запропонувала Міжнародній Лізі Тверезості надати мені премію імені О.Р.Довжена. Учнів О.Р.Довженка досить багато, а лауреатів премії імені О.Р. Довженка - одиниці.

Один раз за півтора місяця літак доставляв мене в Улан-Уде для лікування за методом О.Р. Довженка. На наступний день - лікування в Читі. Потім у Благовещенську на Амурі. Далі Владивосток, Усурійск, Арсеньєв, Артем.

Якщо узяти лише п'ять міст Далекого сходу, у кожному місті у середньому лікувались до 150 хворих. Тобто за один цикл було проліковано до 750 хворих. За рік було вісім таких циклів, тобто за рік я лікував до 6000 хворих. Тільки за 10 років я пролікував до 60 000 хворих. Можна сказати, що я свою місію із спасіння людської сутності виконав. Мало хто проліковував таку кількість хворих, як я.

Вже чверть віку немає з нами О.Р.Довженка. Також «йдуть» багато його учнів. Час невблаганний. У багатьох містах лікують діти учнів, або учні учнів О.Р. Довженка, які і в очі не бачили Олександра Романовича. Якщо Господь ще дає мені можливість бути потрібним людям, то я весь час дякую Господу, що ВІН вибрав мене, щоб через мене допомогти людям, бо усі розуміють, що особисто БОГ ні до кого не приходить, і в усі часи посилає спасіння через когось конкретно. Господь дав мені мову мудрих, щоб словом укріпляти знемагаючих. Спочатку було слово, і слова матеріалізуються від самого створення Світу. Якщо Господь ще тримає мене на Землі, то це означає, що я ще не все виконав, що Господь довірив мені, і я ще потрібен людям.

Кожен розуміє, що коли вчитель у класі роз'яснює усім учням один і той же предмет, то, звісно, що одні учні «схоп-

люють» усе зразу, іншим треба додатково роз'яснювати предмет до їхнього ефекту: «АГА!», а третім, ніхто не в змозі роз'яснити сутність предмету. Не усім дана можливість та здібність бути розумною людиною. Тобто, є розумні та стійкі люди, а є інші, які не в змозі подолати залежність. Усім відомо, що дурень та дурість невиліковні. Усі повинні розуміти, що людям розум дано для використання в пристосуванні та подоланні труднощів життя. А кому розум не потрібен, той відмовляється від нього і знищує його різними засобами.

ХВОРІ, ТОМУ ЩО ОСЛАБЛЕНІ.

По-перше, ослаблені, звичайно, діти внаслідок багатьох причин, і тому, коли люди хворіють через недостатній розвиток захисних сил організму, можна говорити про вплив або наявність інфантильності. Діти змушені відхворітись для придбання імунітету.

Описані ознаки інфантильності: потреба в захисті і підтримці дорослих чи оточуючих; схильність уникати відповідальності; схильність обвинувачувати оточуючих; труднощі у прийнятті рішень; деструктивність поведінки; відсутність можливості витримувати тривалу напругу; низька стійкість до фрустрації (розгубленість перед труднощами); швидке виснаження; труднощі адаптації у соціумі. Також характерний низький самоконтроль (проблеми волі) та хронічний внутрішній дискомфорт. При інфантильності наочні патологічні емоції: тривога, комплекс неповноцінності з почуттям власної «нікчемності» та страху, що інші побачать їхню «нікчемність». У багатьох дуже розвинуте почуття провини та бажання викликати таке почуття у інших. Часто зниження настрою і депресії; труднощі виразу емоцій та неможливість співпереживання іншим. Відсутність гнучкості поведінки. Прагнення до ігор, азарту та отримання задоволень. Нетерпимість та нетерплячість. Характерні різні фантазії та ілюзії усемогутності, невразливості, безкарності та

впевненість у своїй чарівності. Тікають від реальності, не бажають долати труднощі. Потурають своїм слабкостям і вірять у чудо. Імпульсивні, не звикли довго міркувати над чимось. У інфантильних багато претензій до близьких та оточуючих. У них дуже часто невдоволення до всього і до всіх.

Як бачите цей список досить великий, і його можна подовжити. Кожна людина може знайти щось подібне у собі, бо ми усі родом з дитинства, і наслідки залежності від дорослих, як дитяча неповноцінність, є у кожного. Однак якщо люди справляються з цими проявами, і добре чи задовільно пристосовуються до складнощів буття, то такі люди «переростають» свою інфантильність і стають дорослими.

Вживання спиртних напоїв заважає стати дорослими, тому більшість таких інфантильних «не встигають» «перерости» інфантильність і не дорослішають. Скоріше за все, вони і стали зловживати спиртними напоями під впливом саме своїх інфантильних слабкостей, які намагались таким чином компенсувати. Треба відмітити і те, що частими ознаками інфантильності є намагання привернути увагу, а також наявність вираженої образливості й помсти.

У зв'язку з наявністю такої великої кількості передумов до залежностей, висувається головна вимога до тих, хто приходить на лікування за методом О.Р. Довженка – це велике та щире бажання лікуватись та позбавитись від залежності і жити тверезо. Однак у багатьох інфантильних хворих, що мають залежність від будь-чого, спостерігається бажання мати привід до закріплення своєї образливості та закріплення свого хронічного незадоволення, у тому числі за рахунок ситуації своєї «невилікованості». Ось чому серед такого контингенту хворих багато «невиліковних», бо такі хворі просто лякаються тверезого життя й відповідальності.

Після такого роз'яснення, я вважаю, буде більше розуміння того, з якими складнощами вимушені мати справу лікарі у випадках хвороб залежностей.

Щоб покращати фізіологічний та психологічний стан своїх хворих, я пропоную використовувати дуже важливу пограду, яку дуже часто недооцінюють. Але спочатку треба зробити спеціальний вступ. Я хочу звернути увагу на те, що в природі, коли травоядна тварина їсть свою їжу, вона весь час відслідковує і контролює своє оточення. У випадках безпеки тварина продовжує їсти. Якщо виникає небезпека, то, безумовно, в таких випадках не до їжі, бо тоді сама тварина перетворюється в їжу. Тому тварина повинна забезпечити собі безпеку, і втекти від небезпеки. Бо, тільки в безпечному стані тварина може їсти. Тому сам факт прийому їжі символізує безпеку, і це «надруковано» в хромосомах ссавців. У випадках з хижаками усім зрозуміло, що їм потрібне м'ясо, а не трава. Коли лисиця спіймає зайця, то намагається якнайшвидше його з'їсти, щоб встигнути наїстися, бо на запах крові може прийти вовк і відняти їжу. І коли вовк дійсно з'являється, то тоді їсть вовк, а лисиці доведеться «облизуватись». Вовк також намагається їсти швидко, бо в природі зміни можуть траплятися миттєво. Цей вовк також може втратити можливість вгамувати голод з появою більш сильних хижаків. Наприклад, при появі лева - буде їсти лев, і вже тепер вовк буде «облизуватись». Зрозуміло, якщо їжа є, то є і можливість жити. Саме людина є верхівкою їстівного ланцюга, бо людина і левів може настріляти, в разі необхідності. Під час розвитку ембріон людини проходить усі біологічні стадії, тому люди можуть «забувати», що вони люди, і у багатьох може виникати тривога, яка змушує цих людей їсти швидко. Але якщо людина буде їсти повільно і ретельно жувати їжу, то автоматично буде включатись інша програма: «Ти людина, і тобі нікого боятись, тому їж спокійно». Тобто, при повільному жуванні їжі автоматично включается програма безпеки, і тривога автоматично зменшується. Часто саме тривожні люди намагаються не тільки швидко, але й більше з'їсти, знімаючи тривогу їжею та ще й підсвідомо намагаються досягти своїх максимальних

розмірів, і, таким чином, ніби набути більшої безпеки. Як слонам, внаслідок великої ваги, немає сенсу когось боятися, бо вони можуть на кого завгодно наступити і розчавити своєю вагою. Але у людей така тактика помилкова, бо людині треба мати не більшу вагу тіла, а більш розвинутий розум і розвинуті м'язи. А у випадках відчуття тривоги важливіше не більше з'їсти, а довше жувати. Це буде корисним, як для масажу ясен, як для кращої обробки їжі ферментами слини, як для кращого розчинення їжі для кращого всмоктування їжі, так і для більшого заспокоєння і зняття тривоги.

Виконання цієї поради автоматично тренує і навчає людину вмінню відтягувати отримання задоволення, допомагаючи контролювати надходження задовольень, що дуже важливо у житті, і чого недостає у інфантильних людей. Крім того повільне жування і затримка ковтання їжі автоматично тренує волю людини, якої недостатньо у кожного, хто має залежності та інфантильних.

Оскільки інфантильні схильні до помсти, то повільне і довге жування не тільки буде заспокоювати їх, але й утворює підсвідоме рефлекторне враження розжовування ворога. Це задовольняє мстивість, щоб не перекладати її на оточуючих. Подовження жування також знижує образливість, і я пропоную рахувати жувальні рухи до «семижди сім», тобто до 49 разів. Така кількість жувальних рухів нібито включає та закріплює тенденцію до успіху та удачі, тому що у багатьох закріпилась думка, що цифра сім має якесь відношення до удачі та успіху, як ознака забобонів, до яких схильні інфантильні. Саме задовільнення забобонів часто дає позитивний результат. Будь-яка дія, при її визначеній цілеспрямованності, сприяє досягненню цієї мети.

При цьому люди можуть помітити, що після 49 жувань їжа може мати ще недостатньо розжовану консистенцію. Тоді можна продовжити жування до 70 разів, тобто до десяти раз по сім, ніби збільшуючи програму удачі та успіху. Важливо зрозуміти необхідність кращого структурування ча-

су та важливість ефекту цільового чекання, направленого на позитив, відволікаючи від негативу. Кожному інфантильному потрібні маленькі перемоги для більшої впевненості у собі. Кожний раз, коли людина виконує задум зробити 49 чи 70 жувальних рухів, це надає почуття виконання задуманого і почуття власної перемоги.

Все це корисно робити для тренування себе. Але якщо людина не бажає нічого робити для себе, то це показник того, що ця людина має намір залишити при собі проблеми, до яких вона звикла, і нічого не бажає з ними робити. Будь ласка. Вільному воля. Продовжуй мати проблеми й надалі. У кожного своє життя, і кожний може робити з ним те, що вважає за потрібне. Намір і поведінка у багатьох можуть не співпадати. Апостол Павло казав: «Хочу робити добре - не роблю, не хочу робити зле – роблю!». Так, коли людина бажає, щоб її любили, а поводить себе так, щоб її боялись, то це означає, що ця людина просто не розуміє того, що коли її будуть боятися, то просто не зможуть любити. Хто хоче кращих змін, той вимушений створювати або брати участь у створенні цих кращих змін, щоб легше пристосуватись до життя. Відомо, якщо хтось дійсно бажає мати кращі стосунки, то треба хоча б щось робити для цього.

В усі часи допомога та підтримка людям надходить за рахунок взаємодії з кимось. Лікар лікує навіть самим собою, і дає пацієнту інструмент та засіб можливості перемоги над хворобою. Але не усі готові та ще не усі дійсно бажають свого зцілення.

Не тільки медицина змагається з хворобами, але ще й хвороби змагаються з медициною. Результат цих змагань далеко не завжди на користь медицини. Давно помічено, що люди можуть мати не тільки потяг до перемоги. Є такі, що прагнуть до страждань. Такі люди підсвідомо бажають поразки, змушуючи оточуючих також «програвати». Саме потяг до страждань, змушує їх програвати, бо їх виграш у програші. Такі люди, тільки програючи і страждаючи, отримують

ейфорію за рахунок викиду ендорфінів для полегшення страждань.

Усім зрозуміло, що зазвичай задоволення люди отримують від позитиву. Але задоволення люди можуть отримувати ще й від припинення страждань, чи від очікування припинення страждань, і тому несвідомо прагнуть до страждань. Мазохізм ніхто не відміняв. І як усе на світі, мазохізм може бути прихованим і явним. Явний, стовідсотковий мазохізм, коли пацієнт спеціально чіпляється до жінки, у якій кремезний, «крутий» чоловік, щоб цей чоловік відлупцював його. І коли чоловік цієї жінки б'є мазохіста, то останньому зовсім не боляче, а приємно. Так на виробництві деякі робітники свідомо кидають на свої ноги важкі двигуни, щоб їм не тільки надавали допомогу, висловлювали співчуття, звільняли від праці, але ще й тому, що їм приємний біль.

Коли хтось отримав тілесні пошкодження при аварії в ДТП, то потім «скриті» мазохісти спеціально чи підсвідомо ходять так, щоб їх знову збила машина. Відомі випадки, коли людина «чомусь» стала часто потрапляти в аварії. Можна сказати, що мазохізм - це прихований прояв потягу до смерті - MORTIDO.

У більшості хворих на залежності можна прослідкувати генетичні корені цієї проблеми. Далеко ходити не треба: мій дід, якого я й в очі не бачив, пиячив, дуже агресивно знущався над своєю дружиною, моєю бабусею, кинув сім'ю та жебракував по усьому Радянському Союзу. Під час чергового конфлікту з матір'ю мій батько сказав мені: «Не думай, що твоя мати – хороша мати. Знай, що коли я її бив, вона закривалась тобою, тримаючи тебе на руках». На моє питання: «За що ж ти бив маму, та ще й з дитиною на руках?» - батько знітився і відповів: «П'яним був. Якби ти бачив, як мій батько бив мою матір, коли мені було 7-8 років. Напевно, то краще, що він кинув нас та жебракував по всьому Союзу, а то б я його вбив».

Я особисто бачив, як мій батько пив «Денатурат» - рідина для розпалювання примусів. Бачив як він пив одеколон «Тройной». У нетверезому стані він був агресивний і злий. Я його боявся. Він бив і мене. Тільки сестру ніколи не чіпав. Він їй дуже любив. Батько сестру любив більше за всіх. Бідна мати. Скільки їй прийшлося натерпітися за 52 роки сумісного життя з батьком та і взагалі в житті. Вона виховувалась в декількох сирітських будинках, поки не перевели у Москву. В Москві вона бігала на зустрічі з Єсеніним та Маяковським. Мати читала мені їхні вірші. Як сирота вона була під опікою держави й закінчила Московський технікум зв'язку. В її час то була гарна освіта. Батько всього добивався самотужки, маючи тільки 7 класів освіти. Довгий час займав посаду старшого електромеханіка зв'язку без усякої технічної чи інженерної освіти. Щоб не втратити свою посаду, у 50 років закінчив вечірню школу та заочно Харківський технікум зв'язку. Його поважали на роботі і в суспільстві. Я його не тільки боявся, але й поважав і любив, бо частіше він був тверезий. Побудував будинок. Дав можливість нам із сестрою отримати освіту. У кожного в житті бувають протиріччя.

Рідна сестра батька – тітка Наталя- зловживала спиртними напоями разом з чоловіком і сварила його за те, що він сам усю самогонку випив і «навіть дитині не залишив». Їхня «дитина» - Олексій, пиячив разом з батьками. Коли я у 24 роки отримав «червоний» диплом лікаря, він у свої 24 роки помер від «білої гарячки». В мене «ще ті гени», і я розумію, що якщо я почну вживати спиртне, то дуже швидко стану залежним від нього. Але якщо в мій організм не надходить алкоголь, то звідки взятись алкогольній залежності? Мої діти не тільки не бачили мене п'яним, але щоб я навіть рюмку тримав у руці. Коли у старшого сина народилась донька, ми з дружиною та молодшим сином поїхали знайомитись з новонародженою. Під час вечері невістка висловила здивування сину, чому заради такої події він не купив нічого випити. На що мій старший син відповів, що, по-перше, він знає, що його

батьки не вживають спиртного і, по-друге, він не дозволить пропивати душу своєї доньки, бо треба програмувати щасливе, смачне, радісне та ситне життя його доньки, тому він пропонує ситну вечерю.

Повертаючись додому, ми проїздили повз міста Рівне, де в міській лікарні працює заступником головного лікаря і одночасно нейрохірургом мій однокурсник по медінституту. Я вирішив провідати його, і заїхав в міську лікарню. Нам повідомили, що Володимир Іванович зараз надає допомогу в операційній пострадалим в автомобільній аварії. Я попросив провести нас поближче до операційної, щоб ми з ним не розминулись, коли він завершить операцію. Нас провели в коридор лікарні, поближче до операційної, де знаходились дві жінки: молода і в літах. Молода жінка обурювалась, що вона завжди просила та попереджала чоловіка не сідати за руль машини напідпитку, бо добром це не закінчиться. На що літня жінка просила молодшу помовчати і зауважила: «Головне, щоб живий був, бо його доставили в лікарню без тям». Деякий час усі сиділи мовчки в тиші лікарні. Раптом на всю лікарню залунала нецензурна лайка. Літня жінка на це заусміхалась: «Живий!». Після операції ми з моїм другом зустрілись і поїхали до нього додому. Під час вечері його дружина ставить на стіл пляшку коньяку. Мій молодший син, побачивши це, говорить мені: «Тату, не здумай!». Він вирішив мене виховувати. У відповідь я спитав його: «Ти бачив коли-небудь, щоб я вживав спиртного?». Він заперечив. «Чому ж ти вирішив, що зараз я буду випивати?». Тоді син заспокоївся. Мій однокурсник сказав, що він також не буде випивати, бо у нього завтра планова операція - вилучення опухолі мозку, і йому краще сьогодні бути тверезим. Ми поспілкувались і лягли спати.

У медицині багато хворих можуть підпадати під ранг «невиліковних». Немає лікарів, які бвиліковували усіх! Пацієнти, що мають залежності ослаблені не тільки генетично, але й процесом життя, в тому числі і алкоголем. У будь-якому

разі у всіх лікарів, за період їхньої лікарської діяльності, були випадки «невилікованості» хворих.

Відсутність позитивного ефекту лікування дає можливість відслідкувати причини відсутності позитивного ефекту лікування і виявляти можливі причини небажання свідомо чи підсвідомо ставати здоровим.

Метод О.Р. Довженка дає можливість хворим брати участь в своєму спасінні та направити свої сили та розум на розуміння важливості своєчасності зміни помилкових переконань на істинні. Скільки коштує затримка в лікуванні?

Багато «світил» медицини та психології, особливо в Росії, зневажливо, пихато та бундючно ставляться до методу українця О.Р.Довженка, а самі нічого кращого, в першу чергу, саме в одноразовому лікуванні, запропонувати не можуть. Бо досить велика кількість людей потребує «підштовхуючих» експрес-методів допомоги, як триггер спасіння. Критикувати, звісно, легше. Тим більше, короткозоро бачать усю цінність лікування за методом О.Р. Довженка тільки в залякуванні хворих залежностями, по прикладу медикаментозних «підшивок» та «внутрішньовенних вливань» сенсibilізуючих до алкоголю препаратів або «placebo», розраховуючи тільки на медикаменти.

Залежність від залежноутворюючої речовини у будь-якого хворого міститься в душі, яку вчені часто називають психологічною основою людини, щоб не вживати саме слово «душа», як релігійний термін. Але душу людини ніхто не може заперечувати, і душу людинивилікувати ліками неможливо. Душу можна лікувати тільки душею іншої людини, в першу чергу – лікаря. Ще в стародавньому Римі казали: «MEDICA MENTE NON MEDICAMENTIS» - лікуй розумом, а не ліками. Тому саме розум людини треба використовувати для спасіння його ж розуму. Це означає, що необхідно працювати з помилковими переконаннями пацієнтів для їх корекції та утворення істинних переконань, замість помилкових.

За багато років лікувальної діяльності лікарі впевнились в обмеженості користі багатьох ліків, які найбільше корисні в стані гострої хвороби, чи в стані загострення хронічної хвороби. Слід звернути увагу, що саме розум руйнується в першу чергу психоактивними речовинами. Тому необхідно застосовувати саме розум для спасіння самого себе, що як раз недостатньо використовується в лікуванні хворих, бо «ставку роблять» на досвід та знання лікарів. Звісно, одним хворим допомагають одні лікарі, іншим – інші, тому усі шукають свого лікаря. Кожен лікар може стати «передостанньою», чи тією «останньою краплею», яка «наситить» саме цього хворого мудрістю, здоров'ям і допоможе йому «перерости» хворобу. Сама залежність – це ознака інфантильності, коли дитина залежна від дорослих, і саме з часом може прийти переломний момент «дорослішання» залежних, і вони можуть взяти відповідальність на себе, чого як раз не бажають самі залежні, бо хочуть залишитися інфантильними. Тому багато залежних просто не доживають до «дорослішання». Природній відбір продовжується.

НЕДОСТАТНІСТЬ ЛЮБОВІ.

Останнім часом дуже «впадає в очі», що все менше і менше ми спостерігаємо добрі, гарні взаємини, як в родинях, так і в суспільстві. При цьому, часто зустрічаємося з тим, що, зовнішньо, нібито, «нормальні» родини, в яких, нібито, усе гаразд, «поставляють» дуже руйнівне потомство. У таких випадках часто можна прослідкувати недостатність любові в цих родинях. У родинях, де є любов, і діти нормальні та щасливі.

Таке відчуття, що вияв любові дуже помітно зменшується повсюди. Можливо, любові «відміряно зверху», як постійна величина, яку БОГ «виділив» для нашої планети, коли розподіляв свою любов для усіх частин ВСЕСВІТУ.

Тому зі збільшенням кількості людей любові стало бракувати на всіх.

У наш час можна неодноразово почути, як на заяву дівчини або жінки про те, що вона відмовляється жити зі своїм юнаком чи чоловіком у відповідь чуються погрози, що чоловік вб'є її або їхню дитину. Безумовно, маючи потребу жити з конкретною жінкою і погрожуючи їй вбивством, такий чоловік не розуміє, що буде жити з людиною, яка усе життя буде його ненавидіти. При цьому усі, в тому числі діти, будуть дихати атмосферою ненависті весь час їхнього суспільного життя. Тобто, такий чоловік зробить нещасними жінку, своїх дітей і самого себе.

Може це нагадає нам подібний процес в Україні: «Якщо ви не бажаєте жити разом з нами, то ми вас повбиваємо!».

Усі дефекти виховання трапляються саме від недостатності любові.

Необхідно піднімати питання збільшення любові в родині і в суспільстві. Справа в тому, що любов - це не тільки почуття, але ще й дії. Тобто, любов – це не прикметник, а дієслово. По-перше, любов – це праця. Збільшуючи любов навколо себе, ви будете збільшувати її на усій планеті або хоча б у державі. Може любові було раніше більше, а під впливом усіх минулих потрясінь її стало менше, і це стало звичним. Мало людей розуміють, хочуть визнавати і мало хто згоден з тим, що любов – це подарунок ЗВИЩЕ. Нерідко ті, хто має любов до себе від рідних чи близьких людей, приймає це як само по собі зрозуміле явище, і не цінують любов своїх рідних і близьких, бо не бажають визнавати, що отримали подарунок Господа. Тільки втративши таку людину, починають розуміти, що він (вона) втратив чи втратила.

Відомий американський психолог Еріх Фромм досліджував любов і описав п'ять складових любові. В першу чергу, любов – це дія. Таким чином, любов – це праця, й першою складовою любові – є праця у наданні поваги до іншої люди-

ні. Саме поваги між людей стає все менше й менше, особливо серед підлітків. Саме повага притягує та підвищує гарні стосунки. Наступною складовою любові є цікавість до іншого, тому що кожна людина особлива. Хочу звернути увагу на те, що повагу й цікавість треба розвивати і в собі, бо «кожний» - це ще й ти сам. Якщо Ісус Христос говорив: «Люби ближнього твого, як самого себе!», то це припускає повагу до себе, бо дуже багато людей зневажають себе, а деякі навіть ненавидять. Любов також припускає цікавість до самого себе: які саме у тебе гарні риси, а які не дуже? Прояви цікавість, в чьому ти сильний, а в чьому слабкий? За що можна тебе поважати і цікавитись тобою, щоб можна було і полюбити?

В Індії багато років було заведено, що молодий і молода знайомляться перед весіллям, а потім усе життя по-важно вивчають один одного і цікавляться, що подобається кожному. Також обидва турбуються про свою «половинку», «виращуючи» любов. Кому такий підхід не подобається, той просто сам себе не поважає і не любить. Таким чином, третьою складовою любові є турбота про іншого. Безумовно, турбота не буває без праці – четвертої складової любові. І п'ята складова, по Фромму – це відповідальність, яку людина бере на себе по виконанню всіх цих складових. Тобто, ніхто нікого не примушує все це робити, бо кожний все це робить для свого задоволення. Я вважаю, що якщо буде навіть тільки перших два пункти у спілкуванні людей, то вже одне це дасть добрий результат.

Хочу звернути увагу на те, що Е.Фромм чомусь не виділив таку важливу шосту складову любові – це радість та приємні відчуття від самого спілкування з коханою людиною. Є щось таємне в любові, яке притягує усіх, і тому усі хочуть любові часто більше, ніж мають. Але підвищені очікування, як завжди, викликають розчарування та зневіру. Помилка не в отриманні, помилка в очікуванні. Треба розуміти, якщо сама людина не отримувала в своєму житті достатньо любові, то така людина просто не в змозі дати більше, ніж отримала

сама. А ті, хто цього не може зрозуміти, часто ображаються на недостатню увагу до них, невеликий інтерес та недостатню турботу про них. Усі розуміють, що без радості любові не буває, але ця радість не «кричуча», а тиха і мирна. Ця радість більше внутрішня, ніж зовнішня. При надлишку трапляється виснаження усього, в тому числі, і радості. Сьомою складовою любові є вдячність, яка є і проглядає у кожної люблячої та любимі людини за наявності любові.

Коли людину супроводжують або переслідують страждання, то організм починає пристосовуватись до цього, і в якості пристосування до страждань та полегшення їх перенесення організм посилює викид ендорфінів, що призводить до отримання більш сильних задоволень саме від страждань. Саме це закріплює залежність від руйнування організму різними руйнівними засобами. Усі психоактивні речовини, які надходять в організм людини, призводять до збочення чи спотворення обміну речовин, що викликає збочення поведінки й отримання задоволення не від природних задоволень, а від страждань – тобто призводять до мазохізму.

У світі усі почуття ділять на дві основні категорії: задоволення і страждання. Саме вони правлять світом. Головним чином страждання приносять задоволення тоді, коли вони припиняються, завершуються. Але щоб отримати задоволення від завершення страждань, потрібно спочатку мати страждання. Це може вказувати нам, що «розгорнутого» мазохізму ще нема, і ці люди тільки «вступають» на шлях мазохізму, тому що при розгорнутому мазохізмі, справжній мазохіст отримує задоволення саме в час страждань.

Зверніть увагу, що при алкогольній залежності хворий отримує декілька видів задоволення:

- 1) безпосередньо в час вживання спиртного, коли із зруйнованих алкоголем нервових клітин виходять звільнені ендорфіни, що викликає ейфорію;

2) внаслідок страждань похмілля відбувається вимушений викид ендорфінів з нервових клітин для полегшення страждань, і це закріплює потяг до страждань;

3) отримання задоволення від закінчення страждань;

4) задоволення від повернення здоров'я.

В цьому сенсі, саме «зрив» після тверезого життя – це ознака невдоволення тверезим життям, і намагання на фоні нібито нормального життя отримати задоволення інших видів. Слід згадати, що людство постійно переслідують злидні та нудьга. Коли людина позбавиться від злиднів, її відразу наздоганяє нудьга, яка змушує людину або розвиватись через цікаве чи любе діло, або руйнувати себе і оточуючий світ, отримуючи задоволення від руйнувань. Коли людина нудьгує, це свідчить, що у неї є час на нудьгу, який краще зайняти чимось приємнішим. Тому «хоббі» - це не блаж, не пустощі, а необхідність для кращого життя і самого виживання. Очевидно, для виникнення «зриву», має значення також зіткнення з труднощами тверезого життя, які лякають людину, і від цього залежний намагається «втекти» в оп'яніння.

Будь який «зрив» після лікування - це не тільки слабкість бажання людини жити тверезо, не тільки недостатність отримання радощів від тверезого життя, але й ознака того, що хвороба дуже сильна. Як рецидив раку після лікування. Звісно, «зрив» - це ще ознака бажання повернути залежний засіб життя та відмова від природнього засобу - жити тверезо. Саме «зрив» демонструє, що для цієї людини пониження випивкою бажаніше поваги тверезого життя. Тобто, «зрив» каже про те, що людина не згодна ставати кращою, і тому не здатна стати кращою.

Залежність можна назвати «раком душі» – це хвороба знищення людини під маскою задоволення, яке маскує знищення нервових клітин, перетворюючи людину в нічого не розуміючого барана, тому що з кожною випивкою зменшується загальна кількість коркових мозкових клітин. Одночас-

но збільшується кількість підкоркових залежних до алкоголю мозкових клітин. Тобто, з кожною випивкою йде збільшення «центра залежності», як «ріст» пухлини. Залежність намагається досягти так званої «критичної маси», після якої вже ніхто не зможе з нею упоратись, і людина перетворюється в повного раба залежності.

Багато залежить від якості та давності вживання психоактивних речовин, а також від особистого стану міцності організму вживаючих психоактивні речовини.

Хвороби дають можливість людині показати його слабкість, щоб через свою слабкість хворий вимагав до себе більше уваги від оточуючих: «Гурбуйте про мене».

Багатьох людей лякають складнощі та труднощі тверезого життя і «зрив» показує, що сила залежності недооцінювана. Фактично залежність начебто «згвалтувала» людину і змусила її співпрацювати з собою. Щоб ця людина відмовилась від співпраці з лікарем, і щоб хворий виконував вимоги залежності для продовження вживання спиртного, а не вимоги лікаря для профілактики «зриву».

Залежність змусила людину відмовитись від покращення життя, піддавшись спокусам легкодосяжних задовольень. Якщо немає бажання перемоги, то це гарантує неможливість перемоги.

Кожен може бути в чомусь одному зацікавлений більше, ніж у іншому. Кожний обирає щось своє. Це треба розуміти і змиритися. Не всі згодні переборювати труднощі життя. Багато людей ухиляються від труднощів через пияцтво. Для зцілення важливо знайти в чому саме полягає складність тверезого життя для цієї людини, і на що ця людина згодна взамін вживання спиртного. Потрібно виявити, як подолати лінь, яка просто показує відсутність зацікавленості в житті. Знайти, як можна посилити людину і в чому конкретно? Що людина бажає і що з цього можливе?

Якщо просто розглядати «зрив» як провал лікування, то відсікається саме продовження лікування та

використовування інших методів та засобів лікування для виходу із залежності.

Я пропоную усю систему залежності людини від чогось, яка є лише частиною особистості, розглядати як самостійну особистість, яка має свої інтереси, на відміну від інтересів усього організму, і ця залежна частина «тягне ковдру на себе». Залежності «корисне» припинення опору її діяльності. Сама залежність, яка є частиною особистості, може розмірковувати як самостійна особистість, і схилити людину до капітуляції.

Корисна точка зору на «зрив» як на помилку хворого, яку треба правильно оцінити, і використати як досвід для подальшого одужання.

Треба пам'ятати, що хвороба може бути бажаним засобом захисту від життєвих складнощів. Корисно пам'ятати, що якщо немає покращень, то це означає, що не всі причини знайдені і не всі перепони подолані. Також треба враховувати, що є люди, які впевнені, що вони «не заслуговують» на покращення життя. Деяким людям потрібно усвідомити вигідність та перевагу тверезого способу життя. Необхідно збільшити саму цінність позбавлення протиприродної залежності.

Звичайна, або природна залежність – це залежність від повітря, їжі і води. Також від радості спілкування з близькими, коли між рідними утворюється так звана взаємозалежність, що формує усвідомлену єдність, яку називають - «ми», коли дві люблячі істоти дуже залежні одна від одної і не можуть жити окремо. Залежність може бути і від улюбленої роботи. Все, що сприяє розвитку і покращенню життя, можна назвати природньою залежністю.

Залежності, які сприяють руйнуванню організму, проти природи, тому що сприяють загибелі. Ніхто не приходить до людини і прямо не каже, що її хочуть знищити, чи зруйнувати. Усякі намагання руйнувань в суспільстві роб-

ляться таємно, поступово, замасковано. Тому наслідки руйнувань виявляються із запізненням.

Природою передбачений механізм заохочення досягнень людини у вигляді викиду гормонів радості з загальною назвою - ендорфіни. Вжитий алкоголь просто використовує гормони радості людини, визволяючи їх з клітин мозку після руйнування цих клітин алкоголем, і цим почуттям радості маскує руйнування мозку. Немає таких клітин в організмі, які не руйнуються поступаючим ззовні алкоголем. Просто більшість клітин організму мають більше можливостей для відновлення, на відміну від мозкових чи інших нервових клітин. Тому такі клітини декомпенсуються або гинуть на більш пізніх стадіях вживання чи зловживання спиртними напоями, ніж мозкові або інші нервові клітини. Фактично будь-яка випивка – це справжній «грабіж» організму тих, хто заради отримання задоволення згодні на знищення клітин свого організму. Не розуміють і не бажають знати, чим саме вони платять за задоволення при вживанні алкоголю.

Дуже часто в родинях, серед родичів зустрічаються спотворені відносини та скриті недоброзичливості. Так, мати може заявляти доньці, що вона, як мати, зробить все для її щастя. А скрита подвійна зв'язка має на увазі: «Тільки ти, донечко залишайся нещасною, щоб мати була тобі потрібна і змогла забезпечити тобі свою «потрібність». Тобто, якщо донька буде щасливою, то тоді їй не буде потрібна материнська турбота і сама мати вже не потрібна. А можливість такої ситуації викликає страх і маніпуляційну поведінку матері, з різними провокаціями ненормальних відносин. Багато матерів бажають бути довго потрібними своїм любим дітям, тому неусвідомлено підтримують інфантильність та несамостійність своїх дітей надлишковою опікою і неусвідомлено стимулюють несамостійність та безвідповідальність своїх дітей.

У відносинах деяких батьків і синів також можуть бути приховані та не відверті відносини. Так, деякі батьки можуть таємно заздрити успіху своїх синів, і тому катего-

рично відмовляються приймати від них допомогу та подарунки, які будуть постійно нагадувати про те, що син значно успішніший. Тому не дозволяють своїм синам отримати задоволення зробити батькові приємне. Відомо, що приємно робити приємне.

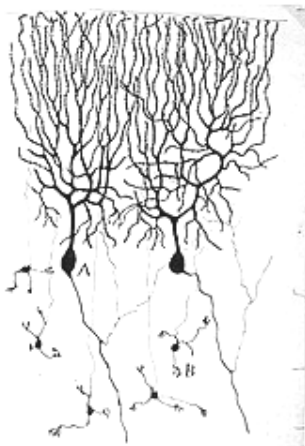
Буває, родичі чи друзі приводять на лікування пацієнта, який багато чого досягнув у своєму житті і спокусився отриманням легко доступних задовольень від вживання спиртного, міркуючи, що на «халяву» отримає задоволення. І коли він приходить на лікування від вживання спиртного, то вже має в собі різні способи спротиву лікуванню, щоб продовжувати отримувати задоволення звичним засобом. Крім того, його утримують в залежному стані його близькі та рідні. Наприклад, його особистий водій почуває себе потрібним і «незамінним» саме тому, що у нього завжди є алкоголь для шефа, щоб полегшити йому стан похмілля. Зрозуміло, коли його «хазяїн» буде незалежним від алкоголю, то йому виділяється роль лише простого водія, і він не буде так потрібен, як раніше. Можна бачити, з якою пихою поводить ся такий «води́ла», намагаючись бути присутнім на прийомі у лікаря, щоб хоча б якось контролювати процес втрати своєї «важливості».

І сестра цього ж пацієнта вже на першій зустрічі вимагає відповіді: «Коли буде покращення стану брата?». Вимагає швидких покращень, незважаючи на те, що лікування у інших лікарів було не ефективним. Тобто, зразу створює «цейтнот» лікарю саме для того, щоб самого зцілення не було. Бо якщо брат вилікується, стане самостійним та успішним, то їй залишиться задовольнятися тим, що сама вона нічого сутєвого не досягла, а ось коли брат алкоголік, то це означає, що він нікчема в порівнянні з нею. Більш того, якщо брат помре, то у неї є її частина спадщини від брата.

Кожний пацієнт приносить з собою цілий шлейф складних відносин. Якщо слідчий має право скрупульозно розслідувати злочини тривалий час, обмірковуючи факти,

мотиви злочину, здібності підозрюваних та особливості різних ситуацій з багатьма невідомими. Чому від лікаря вимагають швидких рішень, гарантованого вилікування та ще й «на все життя»? При цьому багато фактів приховують, багато чого недоговорюють і спотворюють. Кожен лікар має перед собою хворого з тисячами «невідомих», які сильно «маскують» свідомо чи підсвідомо як самі хворі, так і їх родичі. Наприклад, 30-ти річна хвора розповідає, що вона «тільки» останні два місяці зловживає спиртним, а мати доповнює: «з 15 років п'є, як сапожник», в 16 - був аборт і «гуляла» по «чорному».

КЛІТИНИ ПУРКІНЬЄ В МОЗОЧКУ

Аксони, які йдуть в нижчі структури для управління тілом, відчуттями і сприйняттям вестибулярних та інших процесів можуть бути зрозумілими. Але для чого паростки, які звать дендрітами, так чітко спрямовані догори? Їх переплетіння один з одним можна зрозуміти як функцію збереження, переробки та розподілу інформації та досвіду, а також регулювання рівноваги. Але ніхто не розглядає їх додатково ще й як «антени» для зв'язку з Космосом. Тобто, це прийомно – передавальні станції головного мозку людини для зв'язку з

БОГОМ, коли при потребі вирішення якогось питання у житті раптово, «УРАЗ», можливо, за рахунок явищ резонансу електромагнітних коливань КОСМОСА та людини, приходиться ідея подолання якоїсь перешкоди з матеріальним забезпеченням цього подолання - радістю подолання та заохоченням у вигляді викиду ендорфінів із нервових клітин мозку. Цілком можливо подібні клітини наявні й у тварин зі своїми функціями, але саме у людини вони можуть виконувати особливі функції. При цьому, такими прийомно-передавальними станціями можуть бути усі клітини мозку, а може й тіла, формуючи та організуючи процес інтуїції за рахунок інформації з ВСЕСВІТУ. Саме прихід однакових ідей до різних людей у різних державах потрібний для розвитку людства. Звідси і відкриття законів з подвійними прізвищами авторів, наприклад, Бойля-Маріота та інших.

Переплетіння паростків нервових клітин говорить про те, що кожна нервова клітина зв'язана з іншими. Усі нервові та мозкові клітини зв'язані одна з одною. У мозок «вмонтована» потреба в співпраці. Не у ворожнечі, а саме в співпраці. У житті йде перетинання усього з усім: матерії перетинаються не тільки з матеріями, але й з енергіями, і перетинаються енергії з енергіями. Перетинання часів. Перетинання простору. Йде перетинання інформацій, можливостей, здібностей. І всі ці перетинання повинні бути вільними в межах моральності - ДУХОВНОСТІ. Саме духовний стан потрібен для розвитку свідомості. Свідомість розвивається через підвищення моральності.

Знищення нервових та мозкових клітин, як місця зв'язку з БОГОМ – це знищення божественної сутності людини. При загибелі однієї нервової клітини гине прийомно-передавальна станція зв'язку людини з Космосом, тобто з самим БОГОМ. А при кожному вживанні спиртного, гинуть мільйони таких станцій зв'язку. Вживанням спиртного людина сам себе відрізає від БОГА.

Пропоную звернути увагу на главу VI Буття в Біблії, стих 3: «І сказав Господь Бог: не вічно Духу Моєму бути знехтуваним людьми; ..».

Тобто, кожна людина потрібна для втілення ДУХУ СВЯТОГО в усі часи у кожної людині. БОГ людину створив для себе, щоб ЙОМУ бути в кожній людині. Тільки люди не бажають цього розуміти і знищують як інших людей, так і себе усім, чим можна знищити. Мозок людини – це є «літовище» для «приземлення» ДУХА СВЯТОГО у вигляді ідей для натхнення людей на подолання труднощів життя і подальшого розвитку творчості та досягнень. Усі знають: колись на биках їздили, а тепер посилають телескопи у Космос для вивчення Всесвіту. Прогрес неможливо заперечувати.

Біблію писали чоловіки, тому вважали, що першою людиною був чоловік. Хоча історично першою з'явилась клітина, яка своїм діленням почала розмноження, потім виник гермафродитизм і вже значно пізніше виник розподіл статей на жіночий та чоловічий.

Якщо педантично розглядати структуру статевих хромосом, то зараз усі знають ще зі школи, що статеві хромосоми жінок складаються з двох Х-хромосом. Тобто: XX. Також відомо, що чоловічі статеві хромосоми складаються з XY-хромосом. Явно помітна недостатність $\frac{1}{4}$ хромосоми. З цього можна зробити висновок, що чоловіки – це «неповноцінні» або «недороблені» жінки. На таку точку зору можуть обриватись якісь примітиви з тих невдоволених з дитинства, які шукають привід і можливість задовольнити свою потребу в помсті через конкретне своє незадоволення чимось. У цьому випадку - нібито за зневагу до чоловіків. Багатьом потрібна мотивація, щоб сховати головний мотив. Як у байці Крилова вовк звинувачував ягня за те, що воно «замутило» воду в джерелі під час водопою, і за це ягня треба з'їсти. На усі виправдовування ягняти вовк у кінці признав головний мотив, що ягня винувате вже в тому, що вовку хочеться їсти. Так, під виглядом боротьби за справедливість насправді йде боротьба

за владу. Так, саме «мовне питання» - це видимість мотиву, тобто мотивація, а справжній мотив – це знищення «небажаних», щоб знищити інакомислячих і одноособово керувати державою.

Однак, сам тезис «неповноцінності» чоловіків можна легко зруйнувати тим, що у ПРИРОДИ немає нічого зайвого, бо все зайве ПРИРОДА завжди знищує, бо чоловікам немає сенсу мати зайву інформацію в хромосомах. Зрозуміло, що чоловікам нема потреби мати менструації, бути вагітними, народжувати та годувати груддю немовлят. Тому зайву інформацію ПРИРОДА ліквідувала із статевих хромосом і тезис чоловічої «неповноцінності» можна «викреслити».

Однак виходить, що саме у жінок ПРИРОДА вилучила «ребро» хромосоми, щоб утворився чоловік.

Відомо, що спочатку був матриархат, тому закономірно, що у євреїв головною в родині є жінка. Єврейська мати – це взірець матері.

У наш час йде спотворення та збочення усіх архетипів. У тому числі, і образ матері, бо зараз новонароджених немовлят стали знаходити в сумках або ящиках для сміття, а також на звалищах. Спотворені також архетипи батька, доньки, сина, лідера, воїна й інших. У цьому спотворенні та збоченні людства не останнє місце займає саме алкоголь. Потрапляючи в організм ззовні, алкоголь спотворює обмін речовин, бо ПРИРОДОЮ не передбачено надходження в організм алкоголю. Йде масова дебілізація, примітивізація, психопатизація, шизофренізація народів, що зробили вживання спиртних напоїв традицією на радість виробників та продавців спиртного. Саме виробники та продавці спиртних напоїв вживають значних заходів із розповсюдження та розширення вживання алкоголю. За отримання вигод від продажу спиртних напоїв цими підприємцями доводиться розплачуватись людству зовсім не грошима.

Усяка протилежна звичному мисленню думка виводить людину з комфорту сталих переконань, і це утворює страх невідомого. Тому часто люди не хочуть сприймати нові підходи, нові аналізи ситуацій або нові погляди на звичні ситуації. Вони відмовляються визнавати необхідність змін і часто намагаються заперечувати істину нових підходів. Такі люди відмовляються визнавати докази нового і забороняють собі звертати увагу на щось нове, що не співпадає з їхніми минулими переконаннями. Це описують як когнітивний диссонанс.

ЕКЗОГЕНИЙ АЛКОГОЛЬ.

Усім зрозуміло, що в світі все розподіляється на зовнішнє та внутрішнє, що взаємодіє між собою.

Екзо – означає зовнішнє. Таким чином, екзогенний, наприклад, алкоголь, означає народжений ззовні. Тобто цей спирт утворився ззовні. І коли цей алкоголь надходить в організм з навколишнього середовища, то його називають екзогенним алкоголем.

Коли алкоголь надходить всередину організму, то вже на етапі потрапляння в рот кожний відчуває опікуючу дію спирту на язик, ясна, зуби. При ковтанні спиртних напоїв опікаюча дія розповсюджується на стравохід і далі на шлунок, і на кишки, і на весь організм.

Усі знають, що шлунок виділяє шлунковий сік для розчинення їжі. При цьому шлунковий сік містить соляну кислоту для кращого розчинення білків, особливо м'яса. Коли соляна кислота потрапляє на одяг, то, усі знають, в ньому утворюються руйнування. Щоб захистити свою стінку, шлунок виробляє захисний шар слизу. Цей захисний шар слизу «змивається» будь-якими видами спиртних напоїв, і стінка шлунку стає беззахисною. Шлунковий сік своїми ферментами та власною соляною кислотою «роз'їдає» стінку шлунку, викликаючи різні руйнування, ерозії чи язви. Всмоктування спирту із шлунку викликає просякання

алкоголю в підшлункову залозу, в якій процеси руйнування можуть викликати порушення інсулярного апарату, де виробляється інсулін, що тягне за собою цукровий діабет. При руйнуванні інших частин підшлункової залози виникає її запалення - панкреатит, різного ступеню руйнування, навіть смерть. Утворені язви можуть «прорвати» стінку шлунку, викликаючи необхідність оперативного втручання по ушиванню цієї язви. При цьому хірурги можуть мати справу з таким явищем, яке вони називають: «нитки лізуть», коли шовний матеріал не затягує краї рани, а внаслідок руйнування оболонки нитки «ріжуть», як бритва, стінку шлунку, і з'єднати края рани неможливо. Тоді хірурги вимушені вилучати увесь шлунок і стравохід зшивати з кишкою.

Печінка – це головний захисний прикордонний батальйон організму, який змушений усі отрути, що потрапляють в організм, нейтралізовувати, і разом з жовчю вилучати в кишку для викидання в зовнішнє середовище. Треба усім зрозуміти, що коли після вживання спиртних напоїв у людини «зашуміло в голові», то це означає, що в печінці загинула велика кількість печінкових клітин. Образно кажучи, в печінці утворилась велика кількість «дірок», через які спиртне «прорвалось» у кров, і пішло «гуляти» по всьому організму.

Серце зобов'язане качати кров по всьому організму, і при надходженні отруйних речовин воно вимушене надсилати в організм ту отруту, яку людина прийняла в себе. Пропоную кожному уявити, як спирт, надійшовши у кров з шлунково- кишкового тракту, опікає тендітні краї клапанів серця і руйнує їх. Краї клапанів повністю не змикаються і частина крові повертається в серце. Це змушує серце працювати з додатковим надлишковим навантаженням внаслідок дефекту клапанів. Безумовно, це виснажує серце тих, хто вживає спиртне, не враховуючи руйнування м'язів серця самим алкоголем безпосередньо.

Нирки повинні «фільтрувати» кров від всіляких «жужелоутворень», щоб очистити кров. Спирт, що надходить у кров від ужитих спиртних напоїв, руйнує клітини нирок. На «фільтри» нирок також утворюються «дірки», і білок з крові надходить у сечу. Так званий «похмільний білок сечі», якого в нормі не повинно бути. Від руйнування клітин нирок спиртом утворюється вторинно зморшкувата нирка. Первинно зморшкувата нирка утворюється від висхідної інфекції з уретри, сечового міхура та сечоводу.

Хіба шлунок, підшлункова залоза, печінка, серце, нирки і весь організм заслуговують таких знущань від свого «хазяїна» над ними за всі їхні старання зберегти здоров'я свого «імператора». Кожний є «імператором» свого організму, а усі його клітини – то вірні солдати свого «імператора». Розумний імператор береже своїх солдатів. Але крім розумних є й інші.

Вважаю буде корисним запропонувати нову класифікацію стосунків людини та психоактивних речовин: 0 (нульова) стадія, коли немає ніяких стосунків людини та ПАР; 1-а стадія – знайомство з психоактивними речовинами у вигляді вживання ПАР до 6 разів за рік без клінічних проявів інтоксикацій та залежності; 2-а стадія – зловживання ПАР з прийомом частіше 6 разів за рік з періодчними ситуаціями інтоксикацій психоактивними речовинами з гальмуванням захисного блювотного рефлексу, підвищенням толерантності до ПАВ, з натяком на деякі амнезії стану сп'яніння; 3-я стадія має загально визнані клінічні ознаки хотя б одного з синдромів залежності, як психічної, так і фізичної залежності від ПАР.

ЕНДОГЕННИЙ АЛКОГОЛЬ.

Можливо, треба визнати внутрішній алкоголь за нейромедіатор?

Ендо, відповідно, означає внутрішній, а ендогенний - внутрішньо народжений. Тобто, ендогенний алкоголь – це той

алкоголь, який утворився всередині організму без надходження ззовні.

Ендогенний алкоголь — це етиловий спирт (етанол), який утворюється в організмі внаслідок біохімічних реакцій і ніяк не зв'язаний з вживанням спиртного. Ендогенний алкоголь існує сам по собі, і організм має усі можливості керувати його виробництвом, а також розщепленням в разі потреби. Концентрація ендогенного етанолу в крові у кожної людини індивідуальна, однак вона рідко буває вище 1 мг/л.

Багато хто знають чи чули про наявність в організмі так званого «ендогенного», тобто, внутрішнього, алкоголю, призначення якого досі не зовсім зрозуміле. Я вважаю, що ендогенний алкоголь, утворюючись в організмі, потрібен не тільки для швидкого забезпечення людини енергією. На мою думку, головна функція ендогенного алкоголю в тому, що з'єднуючись з існуючими рецепторами етанолу мозкових та, можливо, інших нервових клітин, ендогенний алкоголь включає викид ендорфінів для заохочення людини до розвитку через задоволення. Тобто ПРИРОДА за допомогою ендорфінів забезпечує радість досягнень і дає можливість відчувати задоволення. Тому організм має певну кількість спеціальних ферментів, що руйнують цей ендогенний алкоголь в разі його непотрібності.

Мабуть, саме ендорфіни утворюють «фон» нормальної функціонування усіх мозкових та інших нервових клітин, бо при знищенні утворювання ендорфінів у наркоманів знищується сама можливість нормального людського життя і сама свідомість. Тому наркомани змушені вживати наркотики.

Цілком можливо, що і без наявності спеціальних рецепторів на клітинах, внаслідок своїх природних хімічних властивостей розчинника, ендогенний етанол «просто» розчинює ліпідні включення оболонки мозкових клітин, відкриває «проходи» для виходу ендорфінів.

Тобто, я пропоную розглядати функцію ендогенного алкоголю як регулятора викиду ендорфінів із мозкових та ін-

ших нервових клітин, як тільки виникає ідея рішення, яка, можливо, надходить до людини з ВСЕСВІТУ, за рахунок надходження електромагнітних коливань, що стимулюють викид ендогенного алкоголю. А вже ендогенний алкоголь сприяє виходу ендорфінів, щоб закріпити ідею і надати енергію втілення її в життя. Таким чином, проблема перестає бути проблемою і переходить в ранг задачі для рішення.

Вживання спиртного без попередніх вкладень праці, без усякої творчості людей, без надходження ідей, і без отримання перемог та досягнень, так би мовити «на халяву», масово відкриває канали виходу ендорфінів з мозкових та інших нервових клітин. Це призводить до виснаження запасів ендорфінів.

Спиртне – це протидія і перешкода замислу БОГА, який заохочує людей до праці і розвитку ендорфінами саме для творіння і подальшого будувannya кращого майбутнього людей. Можна сказати, що знищення клітин мозку будь-якими засобами - це війна з БОГОМ. Тому треба розуміти, що ця війна програна з самого початку.

Сама ейфорія після вживання спиртного не його вплив, а вторинний процес викиду ендорфінів при руйнуванні мозкових клітин спиртом. Коли після вживання спиртних напоїв, людина відчуває ейфорію, то це означає, що великої кількості мозкових клітин вже нема, а є якась кількість ендорфінів, що витекли з пошкоджених або загиблих мозкових клітин, на місці яких утворюються рубці. Загибель мозкових клітин викликає процеси деградації у людей, що вживають спиртне, з їх примітивізацією та дебілізацією. Усім відомо, що ніхто від вживання спиртного не став розумнішим і здоровішим – це факт. Сам викид ендорфінів, після загибелі мозкових клітин від руйнуючої дії алкоголю – це фактично «прощання» загиблих мозкових клітин зі своїм «хазяїном»: «Прощай! Більше я не зможу тобі служити!».

При окисленні алкоголю, надмірно потрапляючого до організму при пияцтві, він на входах каналців виходу ендор-

фінів перетворюється в ацетальдегіди. Напевно, ацетальдегіди, вже своєю присутністю блокують і виробництво, і вихід ендорфінів. Внаслідок сильної токсичності ацетальдегідів виникають ще й симптоми отруєння.

Велику кількість алкоголю, та утворюваного ацетальдегіду ферменти організму не в змозі відразу нейтралізувати. Тому потрібен час для розкладу та вилучення ацетальдегідів, після чого синтез ендорфінів відновлюється для відновлення діяльності мозку. Виснаження можливостей мозкових клітин виробляти ендорфіни за рахунок примусового викиду ендорфінів при пияцтві, приводить до швидкого «старіння» мозку та втрати життєвого тонусу і радощів життя.

Особливо «старіння» мозку виявлено у наркоманів, які прийомом наркотиків фактично знищують виробництво ендорфінів у мозкових клітинах. Тому саме існування наркоманів неможливе без надходження наркотиків ззовні.

Життєвий тонус і радощі життя можуть підтримуватись тільки хобі. Усі, хто мають хобі, живуть не тільки довше, але й приємніше, бо своєю творчістю підтримують зв'язок з ДУХОМ СВЯТИМ для подальшої творчості.

У тих, хто вживає алкоголь, пульт керування захоплює залежність, саме вона «займає трон», замість свідомості.

Кожний біохімік знає, що алкоголь розчиняє ліпіди – жироподібну тканину мозку, швидше, ніж вода цукор. При надмірних надходженнях алкоголю, виникає масовий викид ендорфінів, виснаження їхніх запасів, необхідних для нормальної діяльності мозкових клітин. Тому стан і поведінка від алкоголю різко змінюється. Необхідно мати деякий час для окислення ацетальдегідів за час похмільного стану. Після чого відбувається відновлення необхідної кількості ендорфінів для нормального функціонування усіх нервових клітин, а не тільки мозкових.

Можна сказати, агоністи при окисленні перетворюються у антагоністів.

Має сенс нагадати, що є ще ліпоїдна тканина в організмі - це людські статеві залози, які спиртним руйнуються, порушуючи спадковість. Давно існує спостереження за тим, що кожна крапля спиртного, випитого у молодому віці – це крапля розумової відсталості майбутніх дітей. Людство заплющує очі на дебілізацію, психопатизацію та примітивізацію населення, які наочно галопують.

Треба звернути увагу молоді на те, що для нормально-го розвитку нервових клітин потрібна їх мієлінізація, тобто покриття захисною оболонкою, яке завершується до 21 року. Тому до 21 року нервові клітини беззахисні від руйнуючої дії спиртного та інших психоактивних речовин, що викликають спотворення і збочення природніх процесів обміну речовин нервової системи зі спотворенням і збоченням поведінки вживаючих ці речовини.

Я пропоную ідею, що вживання алкоголю - це канал зв'язку БУТТЯ з НЕБУТТЯМ. Саме вживання спиртного надає можливість тимчасового відродження померлої душі з НЕБУТТЯ через живу душу БУТТЯ. Мабуть, це утопія, а може й ні, бо усі бачать, як на очах люди міняються після вживання алкоголю. Часто самі залежні від алкоголю кажуть, що в час їхньої нетверезості – то були не вони.

Багато людей зараз незадоволені собою, життям, зовнішнім оточенням. Якщо людина невдоволена собою, то підсвідомо намагається покарати чи знищити себе алкоголем. Самим вживанням алкоголю людина надає своє живе тіло для тимчасового відродження з НЕБУТТЯ мертвої душі. Для багатьох – це маячня, та це їх справа, а когось ця ідея спасе, бо урятує його душу.

«SPIRITUS» у перекладі ДУХ. Усі знають як готують спирт. За рахунок підігрівання зіпсованих чи переброджених продуктів, відбувається вихід етанолу в пар, який потім при охолодженні конденсується в рідину спирту. Тобто, ми маємо процес виходу з БУТТЯ в НЕБУТТЯ з поверненням в БУТТЯ. Спиртні напої – це один із засобів з'єднання або контакту БУ-

ТТЯ І НЕБУТТЯ. Саме спиртні напої – це засіб переходу БУТТЯ в НЕБУТТЯ і навпаки. Кожен, вживши алкоголь, стає вже іншою людиною, над якою бере верх чужа душа. Спостерігаючи за вживаючими спиртне, можна помітити, як після вживання алкоголю, людина змінюється буквально на очах. Тому таких часто нарікають «ОДЕРЖИМИЙ», маючи на думці, що одержала верх, заповонила чужа душа з НЕБУТТЯ, що проникла в тіло того, хто вжив спиртне.

Можливо, і почуття радості після вживання алкоголю – це радість отримання життя чужої душі з НЕБУТТЯ, яка «оживає» за рахунок резервів життя живої душі, частина якої, можливо, надходить в НЕБУТТЯ. Вживання алкоголю – це фактично зрікання від себе і від дару БОЖОГО - свого життя. Вживання алкоголю – це розчин самого себе, як служіння ентропії (Сатані) і зрада своїй ДУШІ.

Припущення того, що людина – це апарат для утворення свідомості, як апарат для розвитку розуму на території нашої планети, цілком логічно. Природа надає людині можливість розвитку розумових здібностей. Дух Святий надихає людство на розвиток розуму, надаючи свободу вибору як на розвиток, так і на руйнування всього організму чи його частин фізичного, ментального, душевного, духовного по черзі або одночасно. Головне, щоб руйнування не перейшло межі можливостей відновлення. Безумовно, у кожного є право вибору кращого чи гіршого шляху, в залежності від рівня розуму та здібностей для підвищення рівня розуму чи для його зниження. Кожен сам обирає свій шлях.

Тих, хто вибрав розвиток, Природа заохочує почуттям радості при досягненні успіху за рахунок викиду гормонів радості з мозкових клітин для закріплення процесів розвитку, підтверджуючи сутність людини.

Ті, хто вибирає руйнування, залишаються на «старому» рівні, або деградують до тваринного рівня внаслідок загибелі мозкових клітин. Існує порівняння людини, що вживає спиртне, спочатку з мавпою, яка кривляється, корчить

рожі, потім йде перетворення в індика, який гордовито бундючиться та кричить на оточуючих, потім порівнюють з тигром чи агресивним левом, а потім йде перетворення на свиню, яка «валяється, де завгодно». Можна задати риторичне питання: «Для чого люди вигодовують барана?» Для чого – це усім відомо, окрім самого барана. Тому, спиртні напої потрібні для знищення розуму, щоб людина перетворилась у барана, і не розуміла, що саме відбувається, бо з будь-якою випивкою людина все ближче до цієї тварини. Вживання спиртних напоїв поступово, у більшості випадків автоматично, перетворюється у зловживання алкоголем, з переводом питущих на нижчий рівень буття та з переходом в нижчу касту людей, які ганяються тільки за низинними, легко доступними задоволеннями, нерозуміючи, що відбувається.

Кожен може уявити, як алкоголь, поступаючи в організм після вживання спиртних напоїв, проходить усі етапи надходження, всмоктування, фільтрування в органах, «добирається» до мозку і проникає в клітини кори мозку. Клітини кори мозку повинні отримувати енергію їжі в першу чергу. Замість отримання їжі, вони отримують алкоголь, який розчиняє ці мозкові клітини, звільняючи гормони радості, забезпечує ейфорію для питущого, як «відволікаючий маневр»: одержуй свій «кайф». Клітини кори мозку алкоголь розчинює і перетворює у такий собі коктейль розчину мозку у алкоголі, який від кори разом з кров'ю відтікає до підкоркових структур, де знаходяться різні центри, в тому числі і центр задоволення, клітини, якого використовують розчинені мозкові клітини як їжу.

Усім відомо, канібалізм у Природі ніхто не відміняв. З кожною випивкою все більша кількість підкоркових клітин мозку «переходить» на харчування мозковими клітинами власної кори мозку, утворюючи центр залежності від алкоголю. Знищення клітин кори мозку поступово перетворює людину в барана, щоб сам питущий все менше і менше розумів, що відбувається. Саме тому і виникають процеси зменшення

духовного рівня людства зі зменшенням або спотворенням НООСФЕРИ духовного стану людства Землі. Стан НООСФЕРИ Землі інформує БОГА для ЙОГО висновку: чи гідна планета Земля ЙОГО праці для захисту та зберігання.

Ті, хто вживає спиртне, міркують, що отримують дешеве та легке задоволення - «ХАЛЯВУ». Вони просто не розуміють, чим платять, бо сама можливість розуміння знищується алкоголем. Їжа – це потреба. Цього ніхто не буде запечувати і нема сенсу доводити. А ось вживання спиртного потребою не є: хоч усе життя живи тверезо, і кожна клітинка буде знаходитись на своєму місці і буде вдячно виконувати своє призначення для природного функціонування усього організму. Тверезість – це задум БОЖИЙ.

ДЛЯ БЕЗПЕКИ ЖИТТЯ НЕОБХІДНО, ЩОБ КОЖЕН МІЛІМЕТР ШЛЯХУ ЖИТТЯ ТА КОЖНА СЕКУНДА ТЕРМІНУ ЖИТТЯ БУЛИ ТВЕРЕЗИМИ!

Правда це буде дуже не вигідно виробникам і продавцям спиртних напоїв, тому вони докладають величезних зусиль для підтримання продовження вживання людьми їхнього товару. Скільки пісень лунає для заохочення до випивок. Більшість людей думають, що вони самі почали вживати спиртні напої, не розуміючи, яким складним та тривалим шляхом людей притягують до вживання спиртного.

Після свого утворення центр залежності від алкоголю дуже зацікавлений у продовженні надходження розчинених клітин мозку «хазяїна», щоб швидше досягнути максимальної кількості залежних від алкоголю клітин, яку можна назвати «критичною масою», після якої опір «хазяїна» буде вже неможливий. І коли основна частина клітин кори лобних долей мозку буде знищена спиртними напоями, коли вживаючий алкоголь перетвориться в деградовану потвору, яка після знищення клітин кори лобних долей мозку **вже не в змозі зрозуміти**, що тепер просто продовжує «згодовувати» клітини кори вже своїх скроневих, тіменних та потиличних відділів мозку. Весь сенс життя такого залежного від

спиртного, і вся сутність цієї людини зводиться до продовження пияцтва, бо тепер її сенс життя - це пияцтво. Алкоголь пропонує себе для задоволення взамін задоволення від життя. Алкоголь викликає збочення обміну речовин питущих, спотворюючи їх поведінку. Без надходження алкоголю ззовні мозкові клітини «недоторканні». У випадках голодування організм розчиняє усі інші клітини для харчування, але мозкові клітини – зась. Тільки алкоголь, наркотики та отруйні речовини можуть знищувати мозкові клітини.

Висміювати або назвати маячнею можна все, з ціллю неприйняття для себе якоїсь ідеї, як прояву когнітивного дисонансу, а також захисних механізмів заперечення. Це один з механізмів опору існуючому, коли немає бажання пізнати те, що може не подобатись. Відомо, що в світі існує багато різного. Згідно з законом достатніх підстав формальної логіки, якщо щось існує, то воно має достатньо підстав для свого існування. Взагалі, це просто здоровий глузд, як, напевно, і уся формальна логіка: «Якщо щось існує, то, звісно, воно має достатньо підстав для свого існування, якщо воно вже існує». Але уся справа в тому, що не все, що існує відповідає нашим потребам чи нашим бажанням. Зрозуміло, що існують мухомори, бліда поганка і багато ще чогось, що особисто нам зовсім не потрібно. Так, існує сифіліс, СНІД, чума, холера і багато інших хвороб, в тому числі і всілякі залежності, людям не потрібні, але вони хворіють, не маючи бажання захворіти, у всякому випадку свідомо.

До речі, в часи Пушкіна сифіліс був «модною» хворобою: раз чоловік хворіє цією «модною» хворобою, то це означає, що він гарний коханець і популярний серед жінок. Сам Пушкін писав: «З Меркурієм у крові», бо тоді лікували сифіліс ртуттю, втираючи її в твердий шанкр – одне з проявів первинного сифілісу.

НЕЙРОМЕДІАТОР НІКОТИН

Дозвольте нагадати, що у головному мозку для передачі імпульсів нервовими клітинами виділяються, так звані, нейромедіатори. Одні нервові клітини передають імпульси за рахунок виділення адреналіну, норадреналіну (так звані, дофаміни). Також є клітини, в синапсах яких для передачі імпульсів виділяються ацетилхолін, серотонін і інші медіатори. Саме серед цих «інших» нейромедіаторів є і нікотин.

До 20-30% нервових клітин мозку, так звані, нікотинохолінореактивні системи мозку, «працюють» на нікотині, коли для передачі імпульса від однієї нервової клітини до іншої виділяється нікотин.

При знайомстві з курінням під впливом оточення, початкуючий курець стикається з протестом організму у вигляді «аверсії» - відрази до табаку, як попередження організму про те, що «це» організму не потрібно. Але, не зважаючи на такий супротив організму, ті, хто починають палити, бачать на обличчях досвідчених курців емоції задоволення, і думають: «Повинно ж бути добре». Тому після розмов курців про те, що «зрозумієш згодом», не зважаючи на огиду, продовжують «пхати» в себе тютюновий дим примусом, переборюючи небажання курити та незважаючи на ЗАХИСНУ первинну відразу чи неприязнь до паління. Ніхто з курців не каже: «Мені підфартило, я навчився палити!». Навпаки, майже всі курці з часом мріють відмовитися від куріння, але далеко не усі спроможні це зробити. Хто не почав курити, той не знає, що таке кинути це.

Організм часто використовує принцип лінощів для економії енергії. Адже тварини проявляють активність у випадках голоду, а у ситому стані просто ліниво відпочивають, перетравлюючи їжу. Тварини живуть, щоб їсти та розмножуватись, а люди їдять для того, щоб жити, творити та розвиватись самим і розвивати світ.

У випадках з палінням, коли людина курить, надсилаючи в організм зовнішній нікотин, то, отримуючи нікотин ззовні, організм припиняє виробляти свій внутрішній: «Якщо даєш, то продовжуй давати». Коли курець виробив систему постійного надходження нікотину через паління, то після перерви надходження нікотину через паління виникає «затор» на нікотинових синапсах, що утворює напругу в нервовій системі та психіці. Уявіть напругу у 20-30% клітин мозку внаслідок припинення надходження імпульсів мозку. Тобто, майже третина мозку не може функціонувати внаслідок припинення передачі імпульсів, це, безумовно, стрес. Але як тільки людина закурить, відновлюється надходження нікотину в синапси, і їхня звичайна діяльність нормалізується. Тобто, знімається «затор», скидається напруга і утворюється те саме «зняття стресу», яке людина сама собі створила, знищивши палінням природне виробництво нікотину в синапсах. І при кожному палінні постачає нікотин в організм через вживання тютюну. Паління, замінюючи процес природного виробництва нікотину штучним надходженням ззовні, за рахунок позитивного придбання табаку, формує розвиток паніки при відсутності табачних виробів, страх розвитку абстинентного стану від відсутності нікотину.

Грубі підрахунки показують, що якщо курець випалює пачку сигарет за день, то це, в середньому, 50 гривень в Україні. Не важко підрахувати, що за місяць – це 1500 грн. А за рік вже-18000 грн. За 10 років 180 000 грн. А якщо 2 пачки? За межами України табачні вироби коштують значно дорожче.

Але гроші – це дрібниці. Головне в іншому. Майже завжди і майже усім не досить радості в житті. Курці просто штучно утворюють собі можливість радіти відновленню нібито нормального стану, який самі порушили своїм штучним надходженням нікотину, забезпечуючи собі штучну радість за рахунок відновлення проходження імпульсів в синапсах палінням.

Крім того, усім відомий вислів про те, що грам нікотину вбиває коня. Тому зрозуміло, що якісь мікрограми нікотину знищують мозкові клітини з викидом ендорфінів, заохочуючи паління. Тобто йде закріплення умовного рефлексу табакопаління. Саме можливість надати собі в будь-який час радість відновлення нібито нормального стану підтримує та посилює залежність від тютюну. Утворюється ситуація: «Не бажаєш природніх процесів у собі – утвори штучні замітники та плати не тільки грошима, але й здоров'ям.

Тому важливо звернути увагу на те, що в першу чергу від опалюючого диму гинуть тендітні війчасті клітини епітелію бронхів, вії яких своїми рухами викидають пил і мокротиння. При загибелі тендітних вій війчастих клітин епітелію бронхів, кіптява та мокротиння затримуються в легенях курців, викликаючи кашель від подразнення нервових рецепторів легенів. Кашель викликає підвищення тиску повітря в легенях курців, що в багатьох, ушкоджених димом бронхах, утворює їх розширення – так звані бронхоектази (мішотчаті, циліндричні), в яких накопичуються гній та мікроби, що утворює той самий неприємний запах видихуваного повітря курців.

Внаслідок загибелі багатьох бронхів, виникає заміна тканини легенів рубцями, так званий пневмосклероз з розвитком емфіземи - здуття легенів, що викликає задишку, як показник легеневої недостатності при бронхо-ектатичній хворобі.

Важливо звернути увагу на те, що самі бронхи - це просто повітрянопроводні трубки, які тільки доставляють повітря до так званих ацинусів - тендітніших «бульбашок», в яких і відбувається газообмін: надходження кисню до крові та виведення з крові вуглекислоти. При курінні велика кількість цих «бульбашок» - ацинусів опалюються високою температурою диму і знищуються. Ацинуси гинуть і заміщуються рубцевою тканиною, яка не в змозі виконувати газообмін. Все

менше залишається цих ацинусів. Поверхня можливого газо-обміну зменшується з кожним палінням, при одночасному збільшенні потреби куріння. З часом курцю необхідно поряд мати балон з киснем, тому що живих ацинусів стає замало, і вони не в змозі забезпечити достатню кількість кисню для дихання і для життя. Як в затонулій субмарині, хочеться дихати, але нічим!!!

Навіть без урахування великої кількості так званих канцерогенів (речовин, що викликають ракові процеси: 3,4-бензопірен та інші), які містяться в димі, одне лише постійне пошкодження і опалення клітин бронхів викликає посилені процеси захисного розмноження клітин бронхів, як передракового процесу. У першу чергу такі процеси трапляються у клітинах голосових зв'язок, підкреслюю, як захисний процес організму на пошкодження. Через деякий час виникає потовщення та затвердіння голосових зв'язок, як передраковий процес, що прискорює ракове переродження клітин голосових зв'язок гортані, з необхідністю операційного вилучення пухлини гортані і вимушеним вставленням трахеостоми – спеціальної трубки у горлі для дихання. Бажаєте мати трубку у горлі – куріть. Ну і, звісно, рак бронхів та рак в різних інших місцях.

Незважаючи на усе розуміння шкоди паління, дуже важко багатьом курцям відмовитись від цього, бо паління швидко відновлює передачу імпульсів у нікотино-холіно-реактивних системах нервовій системі. Саме це дає можливість отримати додаткову радість при надходженні зовнішнього нікотину. Головна причина небажання відмовитись від тютюну – це бажання зберегти прихильність та відданість до тютюну, як предмету отримання додаткової ерзац-радіості, коли курець радіє цигарці, як комусь близькому і рідному, який забезпечує відданість та прихильність. Відданість та прихильність дуже важливі для людей, і треба мати на увазі необхідність відданості та прихильності, в першу чергу, до близьких людей, які є тією віссю, навколо якої обертається життя

людини не тільки тоді, коли вона ще дитя чи підліток, але й в роки зрілості та навіть старості.

Нерідко можна бачити, як батьки разом або по черзі демонструють, м'ярко кажучи, неухважність до своєї дитини, якій вкрай важлива любов батьків, а також будь-які факти прихильності та відданості батьків своїй дитині. Багато дітей недостатньо отримують прихильності та відданості своїх батьків до них. Це є фактом недостатньої любові батьків до своїх дітей, що у дитини викликає страх і почуття небезпеки, як прояв незахищеності. Особливо, коли діти додатково чують від своїх батьків лайку, крики, агресію на них, як демонстрування непотрібності дітей своїм батькам.

Тобто прихильності та відданості батьків до дітей явно недостатньо. Це виникає, в першу чергу, тому, що самі батьки, в свій час, самі недоотримали достатньої прихильності та відданості від своїх батьків. Дитина не може зрозуміти цього, а якщо б і зрозуміла, то навряд чи це якось допомогло для зменшення почуття відсутності любові батьків. Це питання виживання дітей, тому недостатня прихильність та відданість батьків до дітей є надзвичайно травмуючим фактором. Саме з прихильності та відданості люди черпають сили, радість, значимість та почуття вірності, потрібності і відданості комусь, а також єдності та спільності з кимось.

Усі курці своєю поведінкою демонструють єдність і спільність: «ми тут усі однієї крові». Більшість батьків менше приділяють уваги дітям, ніж палінню. Любові стає все менше і менше, а злоби та невдоволення все більше та більше. Поведінка батьків – це норма для їхніх дітей. Не отримуючи любові та батьківського тепла, дуже важко давати їх іншим. Прихильність та відданість, як і усе інше, може передаватись за рахунок копіювання, схожості, належності та наслідування.

Дитина, яку не люблять батьки, завжди думає, що вона недостойна любові взагалі. Дитині не приходить в голову, що її батьки мають дефект здатності любити. У кожній дитини є бажання мати не тільки любих, але й ще люблячих батьків, бо

це ознака безпеки. Але замість уваги та підтримки своїх дітей, багато батьків більше приділяють увагу іншим процесам, в тому числі палінню, як взірець дітям того, чому діти повинні наслідувати, що копіювати та повторювати в своїй поведінці. Також батьки навіюють сам засіб отримання задоволення і взірець прихильності.

Захист дітей реалізується за допомогою фізичного контакту з батьками. З часом цей контакт замінюється контактом з цигаркою, яка стає символом прихильності та відданості з отриманням ерзац - позитиву.

Жінки довго відстоювали свою незалежність від чоловіків. І, в першу чергу, що вони почали робити, одержавши незалежність, так це: пиячити, палити, а потім вживати наркотики.

Головне: куріння задовольняє невдоволену потребу в прихильності та відданості через прихильність та відданість цигаркам, як ОБ'ЄКТУ. Можна сказати, що усі курці – це «недолюблені» люди, а саме куріння – це симптом недостатності любові (як компенсація ерзац-любові).

Можливо, настане час, коли молодь сама відмовиться від тютюну, як з часом люди зрозуміли небезпеку, руйнівність та «не модність» сифілісу. Але це навіть у страхітливому сні не хочуть бачити виробники та продавці цигарок.

Історія розповіла нам, що в Росії, до Петра 1 ніхто не палив, і росіяни навіть не знали про існування тютюну. Усі стреси вирішувались без «перекурів». Саме Петро 1 зняв заборону на надходження тютюну в Росію після того, як став залежним від паління в Голландії. Саме Петро 1 примушував курити і бояр, і купців, щоб силоміць розповсюджувати паління в Росії, бо зробив тютюн монополією держави. До початку куріння Петро 1, як солдат, міг спати на снігу біля вогнища, купався в ополонці під час хрещення. Йому не було б зносу. А після того, як звик до паління, якимось, під час повені, в Петербурзі, рятуючи людей, замочив ноги,

застудився і отримав запалення легенів. Антибіотиків тоді ще не було і запалення легенів прирівнювалось до смертного вироку. Уявіть, коли людина бажає дихати, а з рота виходить піна. Людина задихається від нестачі повітря: хоче вдихнути, а з легенів йде піна від набряку. За руйнування організм помститься. Петро 1 помер в 52 роки.

Один з моїх хворих, який вже знав, що в нього рак легенів, зауважив, що його бажання палити значно сильніше, ніж саме бажання жити. Це означає, що дуже важливо піднімати саме бажання жити. Це можливо робити кожній людині в будь-який час.

Свого часу, я пропонував людям при різних станах психо-соматичних розладів, частіше невротичного характеру, дихати сумішшю кисню та вуглекислого газу, так званий карбоген (5% кисню і 95% вуглекислого газу). В багатьох випадках, в крайньому разі суб'єктивно, пацієнтам допомогало покращити самопочуття. Бувало виникали незначні запаморочення, які легко проходили після припинення вдихання цієї суміші.

Потім допомога була спрощена порадою просто затримати дихання. Не треба нікому нічого платити і, головне, кожний особисто бере участь в покращенні свого стану. Тобто, ГОСПОДЬ дав людям усе в організмі для спасіння самого себе. Потрібно тільки смілівіше використовувати свої здібності, а не чекати спасіння від лікарів та медикamentів.

Що втрачають депресивні, невротичні та залежні від будь-якої залежності хворі, якщо зроблять себе більш активними для полегшення свого стану?

Важливо зрозуміти, що усі хвороби мають в своєму причинному факторі пасивність людей. При хронічних хворобах багато хто має вторинну вигоду різного характеру, в тому числі, вимагають лікування, щоб потім мати можливість ображатися на весь світ і обвинувачувати усіх у своїй хворобі. Багато хто бажає мати більше уваги до себе, і тому, частіше підсвідомо, захворюють. Немало таких, які звикли ображати-

ся на інших та обвинувачувати їх у всьому, бо таким людям ображатися та обвинувачувати інших - «солодко». Для тих, хто звик ображатися, звично шукати привід для своїх образ. Ось чому багато хто відмовляються брати участь у своєму спасінні, вимагаючи від оточуючих уваги до себе.

А для тих, хто дійсно бажає врятуватися від паління, я пропоную дуже ефективний метод допомоги в позбавленні від тяги до тютюну: при виникненні тяги до куріння, треба просто затримати дихання на максимально можливий час, запам'ятати або фіксувати кількість часу затримки дихання, щоб потім збільшувати саму затримку.

Після неможливості більше затримувати дихання, «ловити» почуття приємності вдиху та приємності саме чистого дихання. Сама приємність вдиху після затримки дихання говорить про те, що організм викидає ендорфін для заохочення цього засобу боротьби з тютюнопалінням. При цьому, напевно, організм включає відновлення виробництва внутрішнього нікотину в нікотино-холінореактивних системах, для повернення природного засобу існування без надходження нікотину з зовнішнього середовища.

А для допомоги організму у поверненні природних процесів буде корисним приймати нікотинову кислоту, як матеріал для синтезу нікотину, і деякі заспокійливі засоби для полегшення стану дратівливості нервової системи в цей час.

Затримку дихання можна поєднувати з холотропним диханням. Кожен може експериментувати і з тим, і з іншим по черзі, або роздільно. Треба включати турботу про себе, і отримувати радість дихання і радість життя. Усі розуміють, що іншого життя, у всякому разі в цьому тілі, - НЕ БУДЕ!

У випадках з наркотиками, залежність розвивається значно швидше, ніж до тютюну або алкоголю, тому що наркотик, при надходженні в організм, можливо, за рахунок і аутоімунних процесів, блокує виробництво ендорфінів в мозкових клітинах, і тому існування наркомана неможливе без надходження наркотиків ззовні.

У лікарнях та реабілітаційних центрах спасіння наркоманів, медики «роблять ставку» на медикаменти, тобто на «хімію», однак вже багато лікарів упевнились, що те, що зруйновано «хімією», «не бажає» відновлюватись «хімією». Використання тільки матеріальних засобів на практиці довело межі своєї корисності.

Якщо мати на увазі, що духовне «творить» матерію внаслідок свого «згущення» чи «ущільнення», то для відновлення пошкодженої матерії необхідно використовувати духовні методи. Надіятись на волю залежних пацієнтів фактично не має сенсу. Самі пацієнти йдуть до лікарів, щоб лікарі «відібрали» у них залежність від наркотиків.

Саме для спасіння залежних від залежності дуже важливо залучити самих хворих до одужання.

Зрозуміло, що саме внаслідок сексуальної діяльності людей виділяються ендорфіни для утворення оргазму, і закріплення сексуальної діяльності. Тому треба використовувати саме природні засоби для відновлення виробництва ендорфінів. Я маю на увазі проведення мастурбацій до виникнення оргазму. Можливо також залучати коханих жінок, щоб вони через секс брали участь у такому засобі відновлення виробництва ендорфінів, заблокованого наркотиками у наркоманів.

Необхідно надати можливість медикам стати активнішими в боротьбі з цією тяжкою хворобою. Тому для посилення активізації дій медиків у лікарнях чи реабілітаційних центрах пропоную усім бажаючим вилікуватись від наркотиків, певний час застосовувати не тільки затримки дихання, які при відновленні дихання, дають радість за рахунок відновлення секреції ендорфінів в синапсах наркоманів, але й ще для комплексного підходу. Тобто, після припинення затримки дихання, використовувати ще й голотропне дихання, зразу після припинення затримки дихання, або через деякий час. Таким чином, чергуючи ці різні дії, без будь-якої «хімії», «включати» участь самих наркоманів для підвищення ефек-

тивності рятування, і для притягнення самих хворих для вилікування. Усім відомо, що наркомани активні тільки в пошуку та вимогах наркотиків, а в моїй пропозиції, саме відсутність повітря викликає активізацію бажання жити в природньому стані.

Безумовно, якщо нічого не робити, то все буде як завжди, але якщо такі засоби чи методи використовувати певний час, для відновлення синтезу ендорфінів, наприклад протягом місяця, то певний результат буде. Дешево, сердито і зовсім безпечно запропонувати невилікуваним наркоманам «відв'язатись» від своєї залежності для повернення у природний стан, і «прив'язки» до природної форми існування з поверненням до отримання природних засобів задоволення.

Звісно, і ці засоби не допоможуть усім наркоманам, а тільки тим, хто заслуговує на рятування своєю участю в своєму рятуванні.

ОТ ТІЛЬКИ ЯК ЦЕЙ ПІДХІД СКОРІШЕ ЗАПРОПОНУВАТИ ДЛЯ УСЬОГО СВІТУ, БО БАГАТО ХТО НЕ ВСТИГНЕ ВРЯТУВАТИСЯ? А МІГ БИ!

Зараз людство розгублене: що робити з наркоманами? Бо усі застосовані засоби не виправдали себе, і йде погіршення ситуації з поширенням наркоманії. Коли людина має занехаяний рак і має потребу тільки в полегшенні страждань, це усі розуміють. Але ще мало таких, хто будуть згодні з тим, що наркомани – це вже незворотня частина суспільства, бо тільки одиниці можуть повернутись у суспільство нормальними людьми.

Відомо, що залежність у наркоманів дуже сильна, бо наркотики складають головний, або єдиний пріоритет життя наркоманів. Це треба урахувати і необхідно щось з цим робити. Оскільки наркомани зацікавлені в постійному отриманні наркотиків і єдине, що в такому разі можна запропонувати – це не тільки дозволити їм отримувати наркотики в системі замісної терапії, а створити ізольоване місце мешкання наркоманів, де вони будуть постійно проживати і постійно отримувати

вати наркотики «на вибір». Наркомани фактично не їдять, тому їм достатньо одного прийому їжі в день. Їм потрібне тільки отримання наркотиків. Забезпечувати їх наркотиками саме з тих партій, які вилучені у продавців та розповсюджувачів.

До речі, цих розповсюджувачів та продавців наркотиків якийсь час примусово направляти на обслуговування наркоманів в цій спецзоні.

Таке утримування наркоманів буде вигідніше сучасної ситуації з наркоманами. Це позбавить наркодільців можливості отримувати прибутки. Саме вони будуть кричати більше за всіх про недопущення подібних дій.

Вільне отримання наркотиків наркоманами в ізольованих місцях, наприклад, у Чорнобильській зоні, де вони можуть і вирощувати мак, який не такий нищівний, як сучасні «солі», дасть змогу відокремити наркоманів для концентрованого нагляду і надання їм допомоги. При перенасичуваності наркотиками можлива поява у наркоманів достатнього бажання відмовитись від наркотиків.

Повернення з цієї закритої системи можливе тільки через лікування та через деякий час волонтерської служби цих колишніх наркоманів у обслуговуванні решти наркоманів. Такий підхід необхідний для захисту решти населення.

Усім зрозуміло, що лікування хвороб – це «хвіст» проблеми. Головне – це профілактика хвороб. Щоб попередити виникнення хвороб залежностей, треба допомогти молоді розвиватися в першу чергу структуруванням їхнього часу життя. Я вважаю, що літні місяці потрібно використовувати для вивчення військової підготовки у військових таборах, починаючи з червня по серпень включно для учнів 7-10 класів. В цей час вивчати користування військовою зброєю, освоєння військової техніки та опанування її ремонтом. Обов'язкове тренування айкідо. В цей час також долучати до мистецтва та спорту. За час перебування у військових таборах до 11 класу учні стануть готовими захисниками своєї Батьківщини та будуть не тільки розвиватись, а й ще виховувати у

собі відповідальність. В цих таборах, вивчаючи військовий фах, молодь може знайти свою професію, свій фах і необов'язково військовий.

НАША СОНЯЧНА СИСТЕМА.

З будови Сонячної системи ми знаємо, що наша Земля (найкраща з усіх планет, у всякому випадку, для нас) – третя на своїй орбіті навколо Сонця, після орбіти Меркурія та Венери. На наступній орбіті, після орбіти Землі, знаходиться планета Марс, а за орбітою Марса, знаходиться орбіта «каменів» - астероїдов, метеоритів, які за мільярди років існування нашої Сонячної системи «влітали» з ВСЕСВІТУ в неї і «зависли» на цій орбіті.

Можливо, це застереження людям від БОГА: «Люди, дивіться скільки разів ви могли бути знищені! Але Я вас люблю! Ви мені потрібні!». Може саме тому для цього була «поставлена» на наступній за орбітою каменів – орбіта Юпітера.

Величезна планета Юпітер «всього лише» в 1000 разів менша, ніж Сонце і на 780 мільйонів кілометрів віддалена від Сонця.

Таке розташування планет потрібне, можливо, саме для того, щоб на протистоянні гравітаційних полей Сонця та Юпітера, утворилась «нульова» орбіта за орбітою Марса. Тобто, саме для захисту нашої, найкращої (для нас) із усіх планет - нашої матінки планети Земля. В цій «нульовій» орбіті «вимушені» залишатися «влітаючі» в нашу Сонячну систему уламки планет, астероїди та метеорити, щоб запобігти пошкодженню нашої надзвичайної планети, де Господь створив людей. Можливо, ця «нульова» орбіта - це місце утримання «каменів покарань».

І коли усе людство лякали 2000 роком та 2012 роком, як роками знищення нашої планети небесним об'єктом, то усі повинні пам'ятати, що при наближенні останнього відомого небезпечного для Землі небесного об'єкта, планета Юпітер змі-

стилась зі своєї орбіти та наблизилась до Сонця на відстань у 550 млн км, і своїм гравітаційним полем, Юпітер спотворив траєкторію небезпечного для Землі небесного об'єкту, який потрапив у сферу впливу гравітаційних сил Юпітера і впав на нього. В інтернеті можна бачити, як при падінні цього небесного тіла на Юпітер звідти піднялась хвиля рідкого метану. Для Юпітера наслідком попадання в нього космічного тіла була «просто хвиля» рідкого метану, а для Землі, або для людства – це був би кінець. Хто ж організував наше спасіння, рятуючи людство, в таких масштабах? Відповідь може бути тільки одна, і це – не випадковість. І коли треба було виправити свої помилки розвитку життя та знищити динозаврів, то і був використаний варіант, зв'язаний з якимось астероїдом з орбіти каменів або із ВСЕСВІТУ.

Повторюю думку, що, напевно, саме зменшення чи спотворення духовного рівня людства призводить до зменшення або спотворення НООСФЕРИ Землі, як показник духовного стану людства для інформації БОГУ і для ЙОГО вибору: гідна чи ні Земля ЙОГО праці зі зберігання та охорони планети ЗЕМЛЯ.

Коли атеїсти заявляють, що вони не вірять у БОГА, то це мені дало ідею метафоричного порівняння: на кінчику пальця є багато клітин. Уявіть, що одна клітина «каже» сусідній клітині: «Ти знаєш, кажуть, є якесь серце, яке, нібито, качає поступаючу до нас кров!». У відповідь її «сусідка» гордовито заявляє: «Яке серце?! Ти хіба бачила якесь серце хоч коли-небудь? Хай нам покажуть це саме серце, тоді ми повіримо в те, що воно існує! Просто кров сама до нас приходиться і уходить. Так було завжди і так завжди буде».

Ви розумієте, що клітині, яку можна побачити тільки в мікроскоп, неможливо показати серце. Але це не означає, що серця не існує. Я думаю, кожний читач розуміє, що я говорю зовсім не про клітини і зовсім не про серце.

БОГ створив людину, щоб ЙОМУ і людині не бути самотнім, і щоб було кому оцінювати і розмірковувати над ми-

нулим, сьогоденням і майбутнім. Можливо, з кожною зміною нащадків світ стає цікавішим, і треба утворювати різні варіанти для поновлення цікавостей життя. Кожна людина потрапляє на свою ділянку часу і простору по волі БОЖІЙ, і тому кожен потрібен на своєму місці. БОГ поставив на всі часи кожну людину на перше місце (після СЕБЕ), щоб ЙОМУ було кого любити, і було про кого турбуватись, та щоб було кому надсилати ідеї розвитку через мозок людини. А також, щоб було кому ЙОГО любити і надавати своє «летовище» мозку для «приземлення» ідей ДУХА СВЯТОГО – КОСМІЧНОГО РОЗУМУ, для продовження розвитку вічності в постійній зміні тимчасових поколінь. А також для того, щоб було кому захоплюватись красою ВСЕСВІТУ з кожним наступним поколінням, бо ніяка корова, напевне, не захоплюється чудовою красою зіркового неба і всіма іншими красотами.

Треба звернути увагу на те, що саме інформація керує світом, а без її приймача, носія, споживача, користувача, а також без творця іншої інформації - сама інформація не має сенсу. Тому й була створена людина для обмірковування інформацій та їх застосовувань.

КВАДРАТ ШВИДКОСТІ СВІТЛА

Всім відома формула А. ЕЙНШТЕЙНА взаємодійнин енергії та маси: $E=mc^2$. Де: E – енергія, m – маса речовини, c – швидкість світла у вакуумі, яка дорівнює 299 792 458 метрів за секунду, яку скорочують до 300000 км/сек.

Всіх нас у школі знайомили з формулою сили: $p = mv$. Де: p – це сила, m – маса и v – швидкість. Цікаво, чим відрізняється сила від енергії? Існує ще формула кінестетичної енергії: $E = mv^2/2$. Безумовно, для звичайних умов Землі ці формули зрозумілі: коли маса молотка буде «летіти» з деякою швидкістю – буде удар деякої сили. А якщо з цією швидкістю буде «летіти» маса не молотка, а молота,

то, звісно енергія чи сила удару буде значно більшою. Також і з швидкістю: якщо просто тихенько покласти молоток на руку, то енергії буде замало навіть для заподіяння болю. А якщо швидкість «польоту» молотка буде «з повного розмаху», то, звісно, буде зовсім інше.

Якщо А. ЕЙНШТЕЙН запропонував свою формулу енергії: $E = mc^2$, то при розгляді цієї формули, виникає деякий сумнів: хіба існує така швидкість у ВСЕСВІТІ? Всі знають, що загально визнаною максимальною швидкістю є швидкість світла, але не її квадрат (приблизно 90 млрд км/сек). Як і для чого А. Ейнштейн вирішив змінити давно відомі формули сили та кінетичної енергії і якими розрахунками прийшов до цієї формули – це справа фізиків, теоретиків.

Звичайній людині швидкість світла у квадраті здається нісенітницею або дурницею, і така людина не дуже заморочується математичними та фізичними формулами. Також, при роз'ясненні вчителів про подвійну природу світла, мало хто з учнів замислюється над тим, що світло одночасно і частинка (фотон), і хвиля, які сумісно утворюють світло, яке ми можемо назвати полем. На базі цих роздумів, можемо припустити, що поле це єдність фотонно-хвильової або квантово-хвильової структури.

Якщо світло має свою швидкість для розповсюдження по ВСЕСВІТУ, то в середині самого світла мають бути набагато більші швидкості. Це швидкості миттєвих переходів та одночасних взаємопереходів внутрішніх структур світла. Квадрат швидкості світла – це, скоріше за все, швидкість одночасних або одномиттєвих переходів взаємозв'язаних внутрішніх структур світла: фотону в хвилю і навпаки.

З цією ж швидкістю, напевно, електрон, як частинка, переходить у хвилю або хвиля переходить в частинку, утворюючи поле. Тому має сенс говорити не про подвійну природу світла (фотон-хвиля), а про його потрійну природу: фотон-хвиля-поле з швидкістю переходів елементарних частин як квадрат швидкості світла, яка, мабуть, і є максимально мож-

лива швидкість УСЕСВІТУ. Цю швидкість, можливо, треба назвати швидкістю одночасності або одномиттєвості.

Відомо, що матерія чимось «поглинається» в «ЧОРНІЙ ДІРІ» і все: і світло, яке також енергія, і матерія, і всі інші енергії - «зникають з очей» галактики «Чумацький шлях».

За логікою, те, що зникає, не може бути наслідком «помноження», бо це можливо тільки внаслідок «ділення». Таким чином, в разі «зникнення» і матерії, і енергії, і світла, то це виникає внаслідок «ділення».

Можна запропонувати припущення, що матерія – це антиенергія, а енергія – це антиматерія. Тобто, речовина перетворюється в антиречовину(енергію), а енергія перетворюється в антиенергію (речовину).

Якщо ми не будемо міняти складові елементи формули Ейнштейна і припустимо, що в умовах «ЧОРНОЇ ДІРИ», маса повинна ділитись, а не помножуватись на квадрат швидкості світла. Тобто для умов «ЧОРНОЇ ДІРИ», треба не помножувати матерію (масу) на первинну (відповідно БІБЛІЇ) енергію світла, тобто на її квадрат швидкості світла згідно з Ейнштейном, а ділити. І тоді формула взаємовідносин енергії та матерії повинна виглядати, у всякому разі для умов «ЧОРНОЇ ДІРИ», не $E = mc^2$, а $E = m/c^2$. Тоді сама матерія утворюється із енергій: $m = E c^2$. Поправка у формулі Ейнштейна пропонується саме для «ЧОРНИХ ДІР», хоча, можливо, і ще десь ця поправка має сенс. Може бути, ці роздуми дадуть якийсь новий поштовх теоретикам для нових роздумів. Хто може знати задумки ДУХА СВЯТОГО?

Коли ядерна енергія з'єднується з термоядерною ($E c^2$), що ми маємо в нашому Сонці, це реакція термоядерного синтезу, з утворюванням з двох атомів водороду (двох протонів-тобто енергії), утворюється один атом гелію, тобто нова матерія, з її викиданням у простір нашої галактики, а значить і до ВСЕСВІТУ, не тільки нової матерії, але і тепла, і світла. Таким чином, сам термоядерний синтез викликає збільшення і речовини (матерії), і енергії. Тому ми бачимо збільшення і

енергії, і матерії у ВСЕСВІТУ. Навіть збільшення тепла на планеті і збільшення кількості людей дає нам переконливе підтвердження цих слів.

Таким чином, у «ЧОРНІЙ ДІРІ» матерія перетворюється в енергію, і все (і матерія, і енергія, і світло) ЙДЕ в глибини нашої галактики або в глибини ВСЕСВІТУ. Пропонуємо ідею, що при цьому в «ЧОРНІЙ ДІРІ» частина енергії використовується як реактивна тяга руху галактики по ВСЕСВІТУ, як для «розбігання» галактик, так і для утворення й підтримання гравітаційних полів для зберігання єдності галактики на період її існування.

А в зірках, як в нашому Сонці, і, можливо і ще десь, не тільки в зірках, а ще, мабуть, в квазарах,- енергія перетворюється в матерію, тепло, «сонячний вітер», світло і все це ПРИХОДИТЬ в нашу та інші галактики, розсіюючись поміж галактик, утворюючи «ТЕМНУ МАТЕРІЮ» і «ТЕМНУ ЕНЕРГІЮ» - об'єднану єдність матерії та енергії – міжгалактичний простір гравітації, як міжгалактичні сили відштовхування галактик одна від одної за рахунок суми усіх енергій галактик для їх «відштовхування» та «розбігання», замість горезвісного «ВЕЛИКОГО ВИБУХУ».

Таким чином, сама «ЧОРНА ДІРА» – це реактивний двигун галактик для руху по ВСЕСВІТУ. При цьому, сама реактивна тяга руху галактик у Космосі одночасно утримує планети разом в одній галактиці, утворюючи цілісність кожної галактики, напевно, за рахунок вакуумної «всмоктуючої» сили «ЧОРНИХ ДІР». Галактики, які не схожі на нашу, «ПРОСТО» мають не одну «ЧОРНУ ДІРУ», тобто мають декілька «ДВИГУНІВ», можливо після злиття галактик зі своїм результатом.

Усі взаємодії, взаємні переходи - вічні, всюди, завжди і, таким чином, цілком можливо, що в утворюванні гравітації беруть участь як процеси реактивної тяги галактик з «ЧОРНИХ ДІР», так і процеси надходження речовини, енергій і світла в галактики з ВСЕСВІТУ, тобто від БОГА.

Якщо матерія зникає (в ЧОРНІЙ ДИРІ) і з'являється в зірках ВСЕСВІТУ, то нібито зберігається закон збереження матерії і енергії Ломоносова. Однак ми бачимо, людей, матерії та енергій стає все більше і більше, про що нам свідчить навіть потепління клімату і збільшення населення. І якщо з «НІЧОГО» все надходить у ВСЕСВІТ, то у ВСЕСВІТУ є свій ЗАКОН ПОСТІЙНОГО ДОДАВАННЯ ЕНЕРГІЇ ТА МАТЕРІЇ, за рахунок щедрості ГОСПОДНЬОЇ, що прямо доводить існування БОГА, який використовує процеси термоядерного синтезу для постійного додавання енергії та матерії у ВСЕСВІТІ. Можливо, цей процес є вже включенням майбутнього знищення *існуючого* для переходу з малого кола в більше коло, або навпаки. Ми ж не знаємо в якому колі обертання КОСМОСУ розташована наша галактика, разом з нашою планетою. Про велике та мале коло обертання ми будемо говорити пізніше. Взагалі, саме існування всього – це доказ існування БОГА.

Коли кажуть про можливість існування різних ВСЕСВІТІВ, то, напевно, можна говорити не про різні ВСЕСВІТИ, а про різні стани різних частин ВСЕСВІТУ, організованих по типу стрічок Мебіуса в різні часи з різними станами, різними можливостями і здібностями. Можливо, кожна галактика має свою стрічку Мебіуса.

Життя – це хімія, яка переходить у фізику елементарних частин і навпаки - по черзі. Безумовно, багатьох цікавить, яким чином, які сили і як конкретно вимушують галактики розбігатися по ВСЕСВІТУ, бо, все таки, теорія одного «ВЕЛИКОГО ВИБУХУ» не зовсім переконлива для багатьох мільярдів років. Можливо галактики не розбігаються, а прагнуть до АНТИВСЕСВІТУ?

Коли йдуть ядерні та термоядерні вибухи, які викликають синтез матерії, а також «розкидання» матерії та енергії, то ми **приблизно** думаємо, що розуміємо. Але як відбувається цей ефект «пилососу», надлишково вакуумно «всмоктуючого» в себе усе в «ЧОРНИХ ДІРАХ», і, напевно, стриму-

ючого усі зірки в межах однієї галактики, то це щось антигравітаційне чи надгравітаційне. Можливо, «ЧОРНІ ДІРИ» - це місце з'єднання процесів БУТТЯ та НЕБУТТЯ, як частини єдиного процесу, і не просто анігіляція речовини та енергії, а місце переходу БУТТЯ в НЕБУТТЯ, щоб у НЕБУТТІ почалась друга частина єдиного процесу - зворотній процес переходу із НЕБУТТЯ в БУТТЯ. Може саме в «ЧОРНИХ ДІРАХ» відбувається переверот стрічки Мебіуса.

Пропоную закріпити єдину парадигму ВІЧНОГО ВСЕСВІТУ, складеного з БУТТЯ та НЕБУТТЯ, як єдність БОГА, хоча б тому, що якщо є інші ВСЕСВІТИ, то, тоді і наш ВСЕСВІТ – це вже не ВСЕСВІТ, тому що ВСЕСВІТ повинен мати все: і БУТТЯ, і НЕБУТТЯ. А те, що вважають різними ВСЕСВІТАМИ - це, насправді, «просто» різні стани єдиного ВСЕСВІТУ в різних місцях перетину просторів та часу.

ВСЕСВІТ дихає – галактики розбігаються – це вдих ВСЕСВІТУ, і коли розрідження від розбігу галактик досягне свого максимуму (фактично мінімуму – того самого «НІЧОГО», яке насправді максимум вдоху) – почнеться видих, те, що зараз називають «ВЕЛИКИЙ ВИБУХ», і буде початок нового циклу дихання ВСЕСВІТУ, або навпаки – зараз йде видих ВСЕСВІТУ-галактики розбігаються, і в максимальний момент видоху буде максимальне розрідження для вдоху, і цей вдих буде тим самим «ВЕЛИКИМ ВИБУХОМ».

Галактики, напевно збігаються в те саме місце, де при зіткненні відбудеться цей самий «ВЕЛИКИЙ ВИБУХ», після якого вони знову будуть розбігатися. Так ОДВІЧНО «ДИХАЄ» ВСЕСВІТ. Тому, напевно, не має сенсу заперечувати цей самий «ВЕЛИКИЙ ВИБУХ», який «ПРОСТО» повторюється, можливо, як ознака існування АНТИВСЕСВІТУ.

Якщо ми торкнулися дихання ВСЕСВІТУ, то це приводить нас до думки про існування кругообігів. По аналогії великого та малого кругообігів крові, які відкрив Гарвей. Тобто повинно бути «серце» ВСЕСВІТУ, яке можна назвати

АНТИВСЕСВІТОМ, де відбувається розворот всюдисущої стрічки Мебіуса. Без неї не обійтись.

А сам ВСЕСВІТ, тобто його матеріальна частина з усіма галактиками летить, обертаючись у ПРОСТОРІ, який є ДУХ СВЯТИЙ або КОСМІЧНИЙ РОЗУМ. Тому кожна галактика разом з їхніми зірками та планетами мають безпосередній контакт з ДУХОМ СВЯТИМ.

Отже, і світло, і електрон одночасно і частинка, і хвиля. Можна додати, що вони одночасно і поле. Тобто, сама матерія не подвійна, а потрійна: частинка, хвиля і поле в своїй єдності. Людина також потрійна: має тіло, але без душі тіло мертво і тільки душа дає життя. А без духу-розуму, людина – тварина, в яку людина перетворюється, знищуючи свій розум спиртними напоями і наркотиками, розщиплюючи себе спиртним на тверезого і п'яного, розумного і іншого. Можливо алкоголізм – це різновид шизофренії.

ДУХ СВЯТИЙ вибрав мене, як і багатьох інших, надихаючи ідеями для передачі людям.

Ідеї не фахівців можуть бути важливими, а ті, хто вважають себе фахівцями, часто ігнорують не фахівців через їхній статус. ДУХ СВЯТИЙ може прийти до кожного в будь-який час, тому треба проявити повагу до НЬОГО, і записувати усі ідеї, які ВІН посилає нам, щоб ділитися з іншими людьми.

Ще Платон говорив, що ідеї надходять з Космосу. Це може означати, що ідеї можуть прийти до того, кого вибере ДУХ БОЖІЙ, якщо потрібна зміна парадигми для прискорення розвитку, і тоді може бути використана далека від науки людина, аби пихатість та марнославство вчених не завадили подивитись на щось під іншим кутом зору. Якщо ідеї надходять з Космосу, то зрозуміло чому в історії відомі одночасні відкриття, які «прийшли» різним людям з різними мовами. Це означає, що КОСМІЧНИЙ РОЗУМ кодує скоріше сенс, ніж зміст, який мабуть простіше надіслати різним людям різними явищами резонансів.

БОГ (КОСМОС) (ВСЕСВІТ), напевно, містить БАНК ІДЕЙ, звідкіля людство отримує ідеї розвитку, і куди електромагнітні коливання творчості людства автоматично надсилаються усі виникаючі ідеї і досвід на зберігання, переробку та розвиток для майбутнього надихання нащадків. А кожна людина потрібна для можливості втілення (воплощення) ДУХУ СВЯТОГО через плоть конкретної людини постійно у всі часи.

На рівні елементарних частин, після розпаду будь-якого тіла, утворюється притяжіння або «присмоктування», що автоматично утворює нове з'єднання в нову структуру. Елементарні частинки «знаходять» собі пару, можливо, по принципу ДНК або «випадково», але головне незалежно від націй! Чим тонше матерія, тим легше усе перемішувати, тим кращі умови для нових з'єднань при розвитку. Зрозуміло, що вічність забезпечується постійною зміною тимчасового.

Принцип саморозвитку за рахунок саморуйнування - можливо, це і є БОГ, який і створив цей принцип. А взаємозалежність (часто непізнанну) можна назвати любов'ю.

Мабуть, можна любити камені, комети, зірки і самі «жорна», які створив і сам обертаєш, але живе, створене по своєму подобию, любити, як ОТЦЮ, мабуть, приємніше.

Можливо, сенс ВСЕСВІТУ в утворенні життя, а сенс життя – в розвитку свідомості. А сенс свідомості в творчості і розвиткові нового, бо нове завжди цікаве, і тому так цікавіше жити і існувати навіть СУЩОМУ. Нове цікаве, але може бути небезпечним. Може бути, весь ВСЕСВІТ створений заради утворення людини і, можливо, байдуже на якій планеті.

Якщо є енергетично-матеріальна єдність, так повинна бути і просторово-часова єдність. Тобто, якщо енергія – це матерія, і матерія – це енергія, то простір – це час, а час – це простір зі своїми законами взаємопереходів. Все це одночасно один в одному за рахунок принципу самоорганізації, бо і матерія, і енергія вимушені бути і у просторі, і у часі.

По аналогії із взаємозалежностями енергії та маси, можна запропонувати формулу взаємозалежності простору і часу: $S = t c^2$ S – простір; t – час; c – швидкість світла. Тоді час утворюється від ділення простору на швидкість світла в квадраті: $t = S/c^2$ Цікава формула і для $c^2 = S/t$. Можливо, ці формули щось підкажуть майбутнім відкривачам простору і часу.

Як хромосоми в тілі батьків перед утворенням нового життя розділяються для половинного набору перед злиттям в повний набір у нових структурах, так матерія і енергія розділяються, щоб з'єднатися в новому просторі і часі в нові структури для безкінечного повтору цього процесу, як принципу розвитку нового.

Часто наявний рівень сучасних знань відстає від бажаного рівня. Необхідні нові ідеї для розвитку, в тому числі потрібні і нові «терапевтичні» ідеї для нових підходів розуміння реальності сучасним пацієнтам, з новою парадигмою, яка може не співпадати з загальним сучасним світоглядом наукового мислення, який насправді є минулим світоглядом.

Тому новий погляд може дати початок новому перегляду стану проблем, і може стати більш доступним для розуміння людей, навіть як популяризатор нового мислення і нових переконань для нового, можливо, кращого майбутнього.

В наш час відомі електрони, що мають негативний заряд, і позитрони – частинки з масою електрона, але з позитивним зарядом. Є ще й нейтріно, без заряду, які пронизують весь простір. Можливо електрон обертається в одному напрямку, позитрон в іншому, а нейтріно в обидві боки, нібито «просверлюючи» простір з тією ж швидкістю односторонності для зв'язування міжатомних чи міжгалактичних просторів.

Крім того, ми знаємо про існування протонів та нейтронів з однаковою масою, але з позитивним зарядом у протона і відсутності заряду у нейтрона. Якось сам по собі напрошується висновок про можливість існування особливої

частинки з такою ж масою, як протон та нейтрон, що має негативний заряд.

Цю частинку, яка ще не відкрита, можна назвати «отритрон» чи «негатон», бо вона ще скрита і, можливо, проявляє себе в якихось «невідповідностях» відносин симетричності протонів та нейтронів у ядрах атомів.

Можливо, нейтрони виникають внаслідок з'єднання протона і електрона, нейтралізуючи одне одного. Це може бути і внаслідок з'єднання «отритона» з позитроном. Бо якщо протон буде з'єднуватись з «отритоном», буде подвійна вага. Може і це існує? БОГ любить ставити людям питання для рішень, щоб було цікавіше жити. Бо існує і дейтерій та тритій.

Повідомляють, що елементарні частинки, фактично, одвічні: виміряна тривалість життя протона та електрона, яка дорівнює 10^{12} років. Тобто це трильйон років. Мабуть, саме такий вік ВСЕСВІТУ. Але якщо ми згадаємо про кварки, які складають протони та нейтрони, а можливо, і гіпотетичні «отритони», то можна припустити, що кварки мають ще більший вік. Тобто і ВСЕСВІТ також. Таким чином, ВСЕСВІТ не зовсім одвічний. Але це не факт.

Безумовно, будь-який опис реальності не буває повністю вичерпним та не відповідає на усі питання. Тому будь-який новий підхід пропонує ставити нові питання. У кожній теорії знайдуться кінці, які не співпадають один з одним, але можуть відкритись шляхи для зведення інших кінців. Повна істина недосяжна при будь-яких досягненнях та відкритті будь яких лише частинок істини.

Відомо висловлення К. Поппера, що будь-яке наукове знання носить лише гіпотетичний характер і зазнає поразки. Напевно, це саме тому, що будь яке знання охоплює лише якусь частинку реальності. Далеко не завжди ми маємо цілістність розуміння, зважаючи на неможливість охопити усе цілком. Тому гіпотези різних людей необхідні, як варіанти роз'яснення істини з різних точок зору та як різних варіантів існування різних частин істини. І тому ДУХ СВЯТИЙ вико-

ристовує тих, кого вибирає, для подачі різних моделей та різних варіантів моделі, які «просто» витискують або доповнюють один одного. Люди вимушені утворювати теорії, несумісні, може бути, поки що, з існуючими та признаними. Альтернативні теорії прискорюють розвиток науки. Давно відомо, що прийняті стандарти з часом стають гальмом для нових ідей. Однак усякі концептуальні новинки проходять природний відбір у боротьбі за виживання, і зберігаються ті, які дають поштовх новому розумінню та їх використанню у житті. Зрозуміло, що через 100-150 років усі розпадуться на молекули, атоми та елементарні частинки для воз'єднання в нові структури. Вже це повинно налаштовувати людей хоча б на повагу один до одного, як перший етап любові (згідно з Е. Фроммом), не кажучи вже про другий етап любові (згідно з Е. Фроммом) – інтерес та цікавість до іншого. Бо те, що знає один – він це знає, а те, що знає інший – може бути цікавим, і треба тільки проявити цікавість до іншого та намагатись зрозуміти те інше. Хоча усі ми йдемо в одному напрямку, але осягнути щось нове – це задум БОЖІЙ. Корисніше і вигідніше довіряти ГОСПОДУ і виконувати ЙОГО задум.

УСЕСВІТ - ЦЕ *PERPETUUM MOBILE*.

Вічний двігун (*Perpetuum Mobile*) — уявний прилад, який дає можливість отримати велику кількість корисної роботи без надання зовнішньої енергії.

Ми можемо сказати, що БОГ – це те, чого ми не знаємо і навряд чи колись будемо знати. Звідкись додатково надходить і матерія, і енергія, і тут може бути одне: БОГ віддає частину СЕБЕ для розвитку ВСЕСВІТУ. БОГ є джерелом усього, в тому числі і матерії, і енергії. Тому ВСЕСВІТ - це ВІЧНИЙ ДВИГУН, тобто *PERPETUUM MOBILE*. Можливо БОГ від чогось відбирає, щоб надати нашій галактиці.

Саме за рахунок термоядерного синтезу у ВСЕСВІТІ відбувається додавання і матерії, і енергії, що, мабуть, неможливо в умовах малих розмірів нашої планети, тому що вона просто згорить або спопелиться! Тому не тільки експерименти з термоядерним синтезом, але й ще колайдер – це, можливо, самогубство людства, - запустило надлишок потепління на нашій Землі.

Вже зараз потрібно встановлювати екологічні джерела енергії для боротьби з потеплінням, перетворюючи надлишкову енергію у кригу. Ці джерела, можливо, будуть у нагоді в час «замерзання» нашої планети для її «підігріву» чи обігріву людей.

Тесла не зміг переконати магнатів в розробці і збільшенні дешевої чи безкоштовної енергії, тому що їм не хотілось втрачати свої прибутки. Те ж саме відбувається зараз, коли недостатньо використовуються екологічні джерела енергії, бо це зменшить прибутки олігархів.

ОЛІГАРХИ – ЗГИНЕТЕ РАЗОМ ЗІ СВОЇМИ ГРОШИ-МА І ВСІМ ЛЮДСТВОМ. БО КРІМ ЯК У ВІЙНУ, НАРКОТУ І БІДИ ЛЮДСТВА НЕ БАЖАЄТЕ ВКЛАДАТИ СВОЇ ГРОШІ. БЕЗ ЛЮДЕЙ І ВИ НЕ ВИЖИВЕТЕ.

В наші дні усі вимушені говорити «НІЩО», на те, що є найтаємнішим невідомим, і, нібито, саме там знаходиться те, про КОГО ніхто нічого не знає – БОГ. ВСЕ ТАМ, ДЕ НІЩО.

Хіба є хоча б якась різниця в розумінні понять: «Темна матерія», «Темна енергія» від поняття «Дух Святий» - хіба від зміни назви нам все стає зрозумілим? Хоча, може бути: то «матерія» та «енергія», а це «ДУХ СВЯТИЙ», тобто КОСМІЧНИЙ РОЗУМ.

Віруючим, як і вірним, – бути вигідно, тільки не кожен це може зрозуміти і застосовувати для себе. Багато хто просто лякаються бути віруючими. Однак, усяке зберігання себе – це вірність БОГУ. А пияцтво та вживання наркоти – це знищення себе і інших.

Атеїзм – це фактично хула на БОГА. А навіть той, хто заперечує БОГА – є ЙОГО частинка. Навіть, щоб щось заперечувати, треба існувати. БОГ вибирає того, кому пропонує вибір, тому усі мають вибір. БОГ - СУЩІЙ, але не признавати існування – це не парадокс, а примітивізм інфантильності, при усій показовій, нібито, мудрості. Скоріше за все, ті, хто заперечує БОГА, просто обмежуються розумінням БОГА, як образа на образах.

Якщо неможливо довести, хто від кого виник: ВСЕСВІТ з ДУМКИ чи ДУМКА із ВСЕСВІТУ, то доводиться припускати одночасність їх виникнення з переходом один в одного, як в смужці Мебіуса, або взагалі їх одвічність, без самого процесу виникнення. БОЖЕСТВЕНЕ ЛЮДЯМ НЕОСЯЖНО, тому хочеться максимально осягнути те, що вдається осягнути, навіть якщо нам поки що тільки просто здається, що ми щось осягнули.

Можливо, самі переходи чогось в його протилежність і зворотні переходи створюють взаємозалежність, і сама взаємозалежність та взаємопереходи – це основа життя. Мабуть, перехід електрона з частинки в хвилю утворює гравітаційне поле, а зворотній перехід хвилі в частинку утворює електромагнітне поле, як антигравітацію або навпаки. Тому вже в електроні закладене життя і смерть. Саме цей рух переходів і є закладка життя, а саме те, що це КИМОСЬ організовано, показує, що і розум ВЖЕ ЗАКЛАДЕНО разом з життям.

Кому важко сприймати слово «БОГ», вважайте, що замість слова «БОГ» стоїть слово «ВСЕСВІТ». Саме ВСЕСВІТ – це і є БОГ, з можливістю переходів з одного стану в інше, з переходом одного виміру в інші. Бо тут нема кінця, тому що кінець переходить в початок. БОГ потрібен людям для самої можливості людей ЙОГО любити, дякувати, надіятись та вірити. ВІН потрібен для вдячності людей. Любов і вдячність врятує людство. Люди надіються на НЬОГО, їм є КОГО лю-

бити, КОМУ дякувати і КИМ захоплюватись. За саму можливість дякувати ЙОМУ – дякуйте.

В НЕБУТТІ елементарні частинки постійно перемішуються одна з одною і стають матеріалом для утворення нових структур та переходять в БУТТЯ. Тому одвічність ВСЕСВІТУ забезпечується одвічністю елементарних структур та їх взаємними переходами і самоструктуванням, як одвічне (безумовно, відносно) людство, за рахунок постійного самовідтворення нових поколінь. Руйнування необхідне для нового порядку нових з'єднань. Матерія вічна і безкінечна саме за рахунок постійних взаємних переходів із матерії в енергію та зворотній процес.

Цікаво, що рухає сам КОСМОС? Можливо це відбувається за рахунок надлишкових енергій усіх галактик?

Виникає спокуса запропонувати припущення, що нема розподілу на матеріальний та духовний світ, а є тільки матерія, з різним рівнем тонкощів єдиної матерії до того моменту, коли руйнування, за рахунок тонкості матерії та її поділу, вже автоматично переходить, або визиває процес з'єднання та збільшення з розвитком нових структур за рахунок нових з'єднань та зливань. Це та сама єдність протилежностей, яка представлена спочатку у вигляді боротьби, яка потім перетворюється в їх гармонію. Таким чином, усе зводиться, лише до саморозвитку через саморуйнування. А куди «подіти» ідеї, інформацію, думки, почуття? Це усе таки щось особливе. Це, нібито, і не матерія і не енергія. Цілком можливо, це особлива, вища, БОЖЕСТВЕННА МАТЕРІЯ-ЕНЕРГІЯ, що існує своїм особливим чином, яка не тільки розвивається, але яка ще й збільшується в межах ВСЕСВІТУ, на відмінність від закону збереження мас Ломоносова на Землі? Тобто, те що «правильно» в розмірах однієї планети, може бути іншим в розмірах галактик, чи ВСЕСВІТУ, як фізична механіка відрізняється від квантової механіки. Зміни всюди, як при зменшенні, так і при збільшенні.

ДОРОШЕНКО МИКОЛА ТИХОНОВИЧ - пілот, герой Радянського Союзу.

Моя колега розповіла мені, що брат її батька, Дорошенко Микола Тихонович, був льотчиком і отримав в роки Великої Вітчизняної Війни звання Героя Радянського Союзу. В 1946 році він був посланий в Чернівецьку область, де був розташований їхній аеродром. Коли на їхній аеродром здійснили напад бандерівці, та знищили весь гарнізон, а брата її батька, довідавшись, що він Герой Радянського Союзу, - розпиляли на циркулярці як колоду. Їм було неважливо, що Дорошенко Микола Тихонович - українець і є нащадком запорізьких козаків.

Хай свободівці доведуть, що такої жорстокості не було у діях УПА. Кому потрібна така жорстокість? Такі випадки були не поодинокі.

Співробітниця розповіла, що коли батько дізнався про таку загибель брата, він миттєво посивів, йому стало зле, його паралізувало і він став дуже обмежений у русі.

Сучасні освятителі воїнів УПА не хочуть говорити про такі жорстокості і тому навіть не нагадують про звірства НКВС, тому що навіть «НКВСники» не доходили до такої жорстокості.

Коли теперішні націоналісти наберуться хоробрості вибачитись за такі минулі звірства їхніх кумирів? А може бути, їм просто приємно згадувати ці жорстокості, задовольняючи свою потребу в мстивості («так і треба цим москалям»), навіть не виказуючи цього вголос.

Німеччина вибачилась за всі жорстокості гестапівців і есесівців. А сучасним націоналістам може бути приємно згадувати усі випадки домінування УПА, задовольняючи свою інфантильну потребу в помсті чи стані мстивості. Може вони не хочуть розуміти, що звірства – вони завжди звірства проти людяності, а люди повинні бути людьми.

Загально відомо, що образа та помста, злість та невдоволення – це ознаки інфантильності. Тому треба дослідити: це ознака усіх українців, чи тільки «свободівців», як результат важкого чи тяжкого дитинства, як нестача любові, якої зараз бракує скрізь, чи результат приниження іншими людьми, чи наслідок навіювання їхніх лідерів з такими особливостями, які автоматично передаються нащадкам? Адже вбиті воїнами УПА нічого не зробили для них такого, щоб отримати такі тяжкі смерті. Може, будуть вибачення від сучасних націоналістів тоді, коли росіяни вибачаться за жорстокості НКВС під впливом комуністичного строю? Тобто - ніколи.

Злість, агресивна поведінка, намагання вбивати інакомислячих – це ознака бажання бути головним. Але це ще ознака страху стати дружелюбним. Вони просто бояться стати кращими, людянішими, доброзичливішими. Мабуть, бояться стати культурнішими. Тому чіпляються за свої звичні садистські намагання одержувати задоволення від своєї злоби та від страждань інших людей. Мабуть, їм простіше відмовлятися від людяності, роблячи вигляд, що вони шляхетно борються за свободу України в їхньому розумінні. Бо це гарна мотивація (вигляд чи показ мотиву, а не сам мотив) для приховування істинних мотивів. Вони вважають, що тільки Їхні переконання істинні.

А того, як це розуміють інші люди, не бажають, навіть слухати, миттєво перебиваючи співрозмовника, намагаючись «затулити» рота усім опонентам, тому що їм «наплювати» на думки інших, маючи страх пізнати людяність, що для них незвичайне чи надзвичайне.

Тут треба згадати вислів В. Карасьова, що однієї нації замало для такої території, як Україна. Але на кожній території будь-яких країн не має тільки однієї нації. Намагання однієї нації знищувати інші нації, обов'язково «вийде боком» для «вищої» нації.

Як тут не згадати патріота України 22-х річного Д. Чернявського, вбитого в Донецьку після мирного мітингу

за єдину Україну, якому посмертно присвоєно звання героя України. А також згадати, як був зв'язаний вбитий мешканець Горлівки Володимир Рибак за те, що він намагався зірвати прапор групування «ДНР» з будівлі міської ради. Багато інших патріотів України були не просто вбиті, а жорстоко вбиті та потоплені «активістами» «ДНР». Мабуть, хтось сумнівається в тому, що там були агенти ФСБ Росії саме для розпалювання ненависті між слов'янами? А може це прихований вплив сїонїзму, якому вигідне протистояння слов'ян зі слов'янами? Хїба можна таким же вїдповїдати своїм супротивникам в наш час? Саме жорстокїсть використовується для «вирощування» ненавистї до інших.

І вже в наш час можна згадати, як хорвати по зв'язаному вбивали сербїв, а серби – хорватїв. «Налїт» цивїлізацїї дуже швидко «злітає» з сучасної цивїлізацїї. Саме ця особливїсть людей спеціально використовується лїдерами на замовлення мїжнародних сїонїстів. Спеціально нагнїтається ненависть та агресїя до інакомислячих людей, бо «КОМУСЬ» вигїдна нестабїльнїсть суспїльства. Чим бїльш жорстокими будуть смертї офїр (жертв), тим легше розпалювати ворожнечу, ненависть та агресїю натовпу для жорстокостї один до одного та продовження вбивств представникїв тїєї ж нацїї. Вбивства, розстрїли, вибухи, знищення продовжуються й зараз. Не зважаючи на визнання в цивїлізованому свїті заборони на смертну кару, багато людей вимагають її вїдновлення. Це все вїдголоски минулого. Давно пора вїдрїктися вїд середньовїчних вчинкїв та припинити деяким вїдстаючим але завзятим суспїльним дїячам наполягати на агресїї та організувати теракти. Не треба пропонувати сучасним журналістам потрапити туди, де вже знаходиться Олесь Бузина. Можна згадати, як свободївцї, тїльки пройшовши в Раду, зразу ж завзято кинулись бити росїйськомовного редактора. Ось пїсля цього свободївцї і «вилетїли» з Верховної Ради. Фїлософїя – це любов та мудрїсть і любов до мудростї. Будьте мудрїшими і станете добрїшими. У

свободівців, нібито, є філософи. Чому ж так мало любові, якщо мудрі? Дуже важливо не тільки підвищувати толерантність людей один до одного, але й ще потрібно виховувати цю толерантність.

Пропоную в суспільних дискусіях з кожного учасника вимагати 1000 грн застави перед дискусією, і при нетолерантному поведженні чи втручанні у виступ опонента за кожную секунду втручання штрафувати на 100 грн. І після закінчення застави, відбирати мікрофон до наступної застави. Толерантність до опонента треба не тільки підвищувати, але й виховувати.

ТРЕБА ЗРОБИТИ НЕВИГІДНИМИ УСІ АГРЕСИВНІ ДІЇ НЕ ТІЛЬКИ В ЗМІ, АЛЕ Й У СУСПІЛЬСТВІ.

Невдоволення, образи, претензії часто й густо надмірні як до інших, так і до себе проявляються в неприйнятті інших та їх думок.

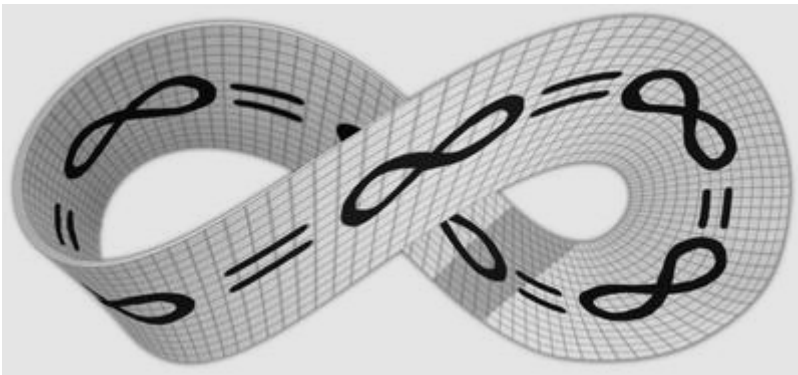
Крики, обурення, напади, зневага, ображення опонентів учасників дискусії – це не тільки ознаки низької культури. Це ще ознака наявності внутрішньої програми бажання отримувати задоволення від негативу та негативних відносин, як проява нестачі чи відсутності отримання любові в дитинстві або в юнацтві. При цьому це може бути проява не тільки відсутності любові як такової, а часто ознака бажання мати її більше ніж є, бо близькі люди просто не були в змозі надати стільки, скільки дитина бажає отримати, бо багато близьких самі недоотримали любові, і просто більше її дати не в змозі. Як можна дати те, що сам недоотримав, бо у самого любові замало, тому у нащадків любов зменшується. Тобто, крики, агресії – це ознака минулого недостатнього отримання любові крикливих чи агресуючих. Зараз відбувається спотворення нормального, природного, доброзичливого і людяного ставлення, яке міняється на недоброзичливу поведінку. Таке відбувається саме внаслідок отримання звичного задоволення від негативу, тому що люди не привчені до дружніх та дружелюбних відносин, а звикли

обґрунтовувати свої образи «неправильною» поведінкою інших з пошуком негативних моментів у минулому співрозмовника. Це, в першу чергу, обумовлено бажанням обґрунтувати собі та іншим, що їхні опоненти «не заслуговують» на краще ставлення. «Бо вони скаламутили воду у струмку».

Можливо, закликати крайніх екстремістів до людяності занадто наївно і є утопією, внаслідок великої стійкості їхніх переконань, які є проявом їхнього страху відмовитись чи змінити свої звичні почуття образ, мстивості і злості. Можливо, ці почуття для них занадто «солодкі» і їм нема бажання змінювати їх на дружні, дружелюбні і людяні почуття та стосунки.

СТРІЧКА МЕБІУСА.

Стрічка Мебіуса чи Смужка Мебіуса є поверхнею лише з однією стороною і лише одним краєм. Вона була незалежно відкрита німецькими математиками Мебіусом і Лістінгом в 1858 році. Дивно, але це поверхня лише з однією стороною і лише однією межею, чого в нашому просторі ми не бачимо. Тобто таку стрічку можна зробити тільки штучно. Якщо у ВСЕСВІТІ дійсно є смужки Мебіуса, то це також доводить присутність БОГА.

Між зовнішньою та внутрішньою сторонами стрічки Мебіуса немає різниці. Зовнішнє переходить у внутрішнє, як БУТТЯ в НЕБУТТЯ. Кажуть, що це символ Творця, який створив все з самого себе. Вважають, що Всесвіт – це гігантська смужка Мебіуса. Напевно, саме місце нібито переходу зовнішнього у внутрішнє і є місцем переходу БУТТЯ в НЕБУТТЯ.

Коли взяти одну смужку і її один кінець, перевернувши склеїти з іншим кінцем, то ми отримаємо смужку Мебіуса. Коли розрізаєш цю смужку Мебіуса вздовж навпіл, то ти не отримаєш дві стрічки, а отримаєш одну, але в два рази довшу. Але якщо цю, довшу, смужку ще раз розрізати також вздовж навпіл, то ти не отримаєш одну смужку в два рази довшу, а отримаєш дві смужки Мебіуса, скріплені особливою петлею Мебіуса. Щось таємне і загадкове закладене в цій послідовності.

Якщо на одному аркуші накреслити багато смуг, потім його з'єднати в смужку Мебіуса і почати відрізати тільки одну смугу, то при цьому автоматично відрізаються зразу дві смужки – одна з того боку, з якого її почали відрізати, а друга смужка відрізається з протилежного боку, оскільки один край переходить в інший. Тобто автоматично відрізаються дві з накреслених смуг початкової смужки Мебіуса, і тому відрізана стає в два рази довшою. Чому відрізається пара накреслених смуг можна пояснити саме тим, що стрічка Мебіуса, при розрізанні, звужується з обох боків, які насильницьки спотворені в один бік. А залишених смуг буде на дві менше. Ці смуги будуть незайманими, але вони будуть скріплені петлею з відрізаною частиною, як дві ланки одного ланцюга.

Виходить все, що вийшло з одного цілого, зв'язане з ним, може, назавжди. Тобто, при відділенні від цілого, ціле відокремлює тільки пару для забезпечення подвійними можливостями за рахунок єдності протилежностей. Можливо,

ці подвійні можливості є джерелом ефекту емерджентності при об'єднанні частин в ціле. Ціле утримує «відпочковані» стрічки біля себе. Це ознака того, що для вільного існування потрібні подвійні можливості, як єдність протилежностей. Таким чином, при відділенні частини від цілого, повного роз'єднання частини з цілим Природою не передбачено. Розрив можливий тільки при насильному відділенні. Це натяк на те, що смертна кара не повинна застосовуватись, бо рветься природний зв'язок частини з цілим. А як «вписуються» в стрічку Мебіуса Чорні Діри? Чи, можливо, саме в петлях з'єднань раніше розділених стрічок і виникають Чорні Діри?

ПРИНЦИП САМООРГАНІЗАЦІЇ.

Усі протилежності притягуються одна до одної, як матерія і енергія, як частинка з хвилею в електроні, як БУТТЯ з НЕБУТТЯМ, для утворення самого процесу САМООРГАНІЗАЦІЇ.

Можна сказати, що САМООРГАНІЗАЦІЯ – це ще і принцип демократії. Дефекти демократії і сам кризис демократії, який усі бачуть останній час, можна виправити тільки ще більшою демократією. Очевидно, що в наш час, особливо в Україні, від звичайного громадянина нічого не залежить, та, фактично, ніколи і не залежало. Необхідне утворення нових підходів, бо все змінюється, і треба утворювати умови для кращих змін та взаємопереходів, особливо в місцях сучасних військових конфліктів. В наш час цивілізація досягла тупикової ситуації недостатньої толерантності один до одного. Людям необхідно надати можливість мати право бути правим, лівим, центристом, демократом, радикалом, лібералом або кимось іще, і щоб за це йому нічого не було, якщо це в межах моралі. Хіба моральне пред'явлення претензій до інакомислячих від тих, хто вважає свій погляд останньою інстанцією. Всім

відомий розповсюджений і дуже шкідливий вислів: «Існує мій погляд і неправильний».

Давно відомо, що якщо ти завжди робиш те, що завжди робиш, то і отримувати будеш те, що завжди отримував, тому що не можна новий результат отримувати старими засобами. Одна з великих трагедій людського життя в тому, що великий потенціал кожного залишається нерозвинутим і невикористаним, в першу чергу, саме через те, що від конкретної людини майже нічого не залежить.

Більшість прагне до політики і розраховує на те, щоб бути політиком для себе. А усім людям треба самим організовувати своє життя так, щоб краще прожити його. Бо у всіх життя одне і іншого життя не буде (я маю на увазі, в цьому тілі). Тому потрібно людям самим брати участь в забезпеченні себе можливостями кращого життя, а не марно чекати, коли хтось буде забезпечувати їм те, що тільки вони самі можуть організувати собі краще. Дуже важливо прибрати зайвих посередників між умовами життя і організацією цього життя.

Усі бачать в Україні диктат та узурпування влади олігархами та їхніми партіями, лідери яких перетворюються на тиранів на своєму рівні, змушуючи голосувати членів своєї партії так, як лідери вважають потрібним, під благовидним гаслом «роботи у команді» та «єдності» партії, з утворенням коаліцій, як механізму забезпечення власних інтересів. Партократія в наш час - це механізм перетворення демократії у тиранію. Диктатуру одного замінюють диктатом, нібито, партії, а фактично диктатом лідера, а це вже не демократія, а її видимість.

Тому має сенс заявити, що постійні заяви прагнучих до влади і тих, що при владі про «СОБОРНІСТЬ», ЄДНІСТЬ ДЕРЖАВИ, має за собою бажання тримати усі засоби та важелі у одному місці – у себе, як центральної влади. Зараз більшість районних рад ліквідовані в зв'язку з нібито

даремністю їх існування, і вони просто усунені, а їх функція нівельована через прагнення до повної влади вищих органів.

Партії та всілякі коаліції досягли межі своєї корисності для розвитку людства. Крім парадигми партій, немає інших варіантів. Необхідна нова парадигма вибудовування відносин на місцях і в цілому в державі. Дозвольте запропонувати ще одну, можливо, утопічну ідею.

В Біблійному розділі «ІСАІЯ», глава 60, стіх 17 є запис про те, що ГОСПОДЬ сказав: «поставлю правителем твоїм мир (мирян-простих громадян) і надзирачем поставлю правду». Давно назріла необхідність дати можливість громадянам брати участь в керуванні своєю територією проживання і своєю державою.

У зв'язку з необхідністю припинення війни в Україні, залучання великої кількості людей безпосередньо до керівництва на місцях, залучання їх до прийняття важливих рішень, з випробовуванням нового типу демократії, а також для попередження нових конфліктів, дуже важливо запровадити самостійність областей на усій території України по типу федеративного упорядкування. Для ліквідації диктату та узурпування влади олігархів, має сенс обговорити запровадження нової пропозиції. На кожній виборчій дільниці обирати не одного депутата, а двох для конкуренції: хто з них буде краще турбуватись про потреби виборців. На кожне місце депутати вибираються за гендерним принципом, тобто, чоловік та жінка, з обов'язковою рівністю повноважень, з прийомом громадян у дві зміни по черзі. Партія чоловіків і партія жінок - це природній розподіл живих істот і розподіл впливу один на одного, це природні партії.

Обидва депутати виборчої дільниці, або як кажуть в Україні – громади, автоматично стають членами районної ради, в якій вибираються дві голови районої ради, по тому ж гендерному принципу. Обидва голови районої ради автоматично стають членами обласної ради, а в обласному місті – членами міської ради. Такий же гендерний принцип

виборів і мерів, і губернаторів, щоб кожний наглядав за діями іншого. Як нібито казав Мюллер - шеф гестапо: «Що знають двоє, знає і свиня».

У випадку конфліктних питань будь якого рівня, ці конфлікти та суперечки голів разглядаються на засіданнях рад. Обидва голови, як обласної, так і міської ради автоматично стають членами Верховної ради.

Вибори проводити кожні два чи три роки, і ці вибори повинні проходити тільки на місцях. У випадку вибору голів у вищу раду, на місцях працюють їх замісники. Таким чином, у вищій владі повинні бути тільки ті, хто є представниками влади на місцях, що допоможе кожному депутату у рішеннях своїх місцевих проблем. На практиці вже усі переконались, що депутат, ставши депутатом, намагається тільки збереження свого статусу. Так утворена психологія людини.

Від кожної області (самої області та її міського центру) будуть всього чотири депутати, і виявиться, що у Верховній раді України буде всього 100 депутатів.

Усі обговорення законів починати з обговорення на місцях: спочатку в районних радах, з винесенням пропонуваного варіанту районих рад у обласну раду. Обговорення законів продовжується в міській та обласній раді, з винесенням загального рішення на цих рівнях та з подачею загального варіанту обласних рад на розглядання Верховної ради України для заключного варіанту Верховної ради. Обговорення заключного варіанту, можливо, можна буде зробити в два етапа: спочатку, до обіду, в кожній гендерній групі усіх областей, як змагання, яка гендерна група запропонує кращий варіант. А потім вибір заключного рішення на спільному засіданні Верховної ради прямою більшістю голосів, уникаючи горезвісної коаліції партій.

Таким чином, громадяни безпосередньо будуть брати участь у створенні законів, необхідних для розвитку життя держави і на місцях. Спікера, його заступників, керівників комітетів Верховної ради вибирати на рік чи півроку з заміною

на місцях їхніми замісниками. Важко буде впливати на таку організацію демократії.

Роботу можна буде організувати по декадному принципу: перша декада - праця в районних радах, друга декада - в міських чи обласних радах і третя декада – у Верховній раді. Усе компактно й інтенсивно. Усі зацікавлені в прийнятті кращих рішень, бо усім вертатись додому. У випадку саботажу можна кожного легко і швидко замінити на місцях за рахунок процедури імпічменту депутату. Може бути цікавою пропозиція і «президента в двох гендерних обличчях або залишити йому лише представницькі повноваження.

Зрозуміло, що ті, хто при владі, не захочуть її губити і будуть присікати усі подібні пропозиції. Тому так важливо знайти засіб привернути максимальну увагу до цього варіанту розвитку демократії, як нового розвитку людства, який буде сприйнятим, мабуть, тільки у майбутньому. А зараз надати можливість почати обговорення цієї пропозиції. Та можливо запропонувати упровадження цієї пропозиції спочатку на Донбасі та Луганщині, для навчання та розвитку демократії, щоб не тільки відволікти від впливу Путіна, а ще й «вдарити» по його авторитаризму.

Щодо другої частини вищеназваної біблійської мудрості про те, що «...НАДЗИРАЧЕМ ПОСТАВЛЮ ПРАВДУ!», то я пропоную розуміти це як те, що «НАДЗИРАЧЕМ» будуть засоби масової інформації.

ПОВЕРНУТИ ЧЕТВЕРТУ ВЛАДУ В СУСПІЛЬСТВО, ЯКУ ЗАРАЗ ПРОСТО УСУНУЛИ, ЯК НЕВИГІДНУ ВЛАДНИМ СТРУКТУРАМ.

При цьому, безумовно, в першу чергу необхідно забезпечити можливість вільного збору та подачі інформації журналістам зі створенням їм умов «недоторканності» з жорсткою карою і штрафами не тільки за перешкоду праці репортерів і журналістів, а й за замовлення й організацію перешкод в роботі журналістів.

Зобов'язати ЗМІ знайомити з усіма засіданнями рад з обов'язковим ознайомленням з протилежними думками і з залученням авторів таких думок для відкритого обговорення різних точок зору. Зобов'язати органи прокуратури відслідковувати суспільні обговорення і притягати керівників прокуратури до відповідальності за неприйняття заходів реагування на інформацію ЗМІ.

Для покращення роботи судових інстанцій, усі судові засідання проводити ON LINE, щоб УСІ могли бачити правосудність рішень та мати можливість відслідковування та аудиту рішень будь-якого судді вищими інстанціями правосуддя. Таким чином, демократія буде захищена ЗМІ, судами, прокуратурою і законами.

СПОЧАТКУ АМОРАЛЬНІСТЬ, НІБИТО, ВИГІДНА.

Усім зрозуміло, що спочатку аморальність вигідна матеріально: украв, зшахраював, брав участь в рейдерстві, пограбував, отримав хабар - відразу має пряму вигоду. Тобто скоєння аморальних вчинків дає вигоду суб'єктам порушення. Але для моральності і підвищення стану духовності людства, вони дуже не вигідні в майбутньому як раз внаслідок антидуховності. Єдине спасіння усіх і назавжди від аморальних вчинків – це організація матеріальної неvigідності аморальних вчинків.

Безумовно, в першу чергу, потрібно забезпечити повну безпеку життя адептів демократії. Також потрібно забезпечити вільне висловлюванням особистої думки кожної людини.

У наш час необхідно мати можливість попередження замовних убивств, які вкрай важливо зробити абсолютно неvigідними. Це можливо здійснити через створення закону про амністію кілера, при його явці з повинною, і наданні йому 20-30% суми всього конфіскаату, конфіскованого із замовника і З УСІХ тих, хто будь-яким засобом був причетний до цього вбивства, навіть тих, хто просто знав про

вбивство, але не повідомив про нього в органи боротьби з правопорушеннями. Також, преміювати тих, хто повідомить про вбивство 20% суми всього конфіскаату, і звільнення від притягнення до суду в разі причетності його до цієї справи.

Думаю, цей закон дуже знизить бажання замовляти вбивства. Усім причетним до вбивства вигідніше «здати» замовника вбивства, навіть для своєї безпеки і спасіння. Такі обставини дуже не вигідні, бо навколо замовлення на вбивство є достатнє коло людей, які не завжди захочуть мовчати. Якщо комусь буде вигідно виказати замовника та інших причетних до вбивства, а не тільки кіллеру, якому також вигідно виказати замовника, то бажання замовляти вбивство значно зменшиться. Можливо, навіть буде «черга» бажаючих унебезпечити себе по всіх напрямках цієї справи. Самі замовні вбивства «кануть в лету» за таких умов, якщо такий закон буде прийнятий у всіх країнах по прикладу України.

Треба тільки бажати покращень, лише тоді можливе їх запровадження. Старі правила підтримують старі відносини. Але на нові правила поки ще немає нової влади. Щоб створити краще життя з кращими стосунками, потрібно всі аморальні вчинки зробити не вигідними – це принцип спасіння за рахунок відновлення моральності. Але, можливо, - це ще одна утопія.

Для не вигідності усіх аморальних вчинків треба створити прайс-лист чи прейскурант штрафів на список аморальних вчинків, спочатку на найважливіші. Від важливості вчинка буде залежити його ціна.

Також назріла необхідність підвищення зацікавленості органів боротьби зі злочинами в розкритті злочинів. У першу чергу заохочувати першу ланку – поліцейських та слідчих, преміюючи їх, припустимо, 30% суми вартості злочину. Будь-який злочин має свою економічну складову, і він повинен мати ціну заохочення розкриття. Тому ціна заохочення повинна залежити від ціни злочину. Самі деталі відсотків

премій органам правосуддя можна обговорити з суспільством.

А для профілактики злочинів взагалі, треба з усіх злодіїв утримувати потрібну вартість початкової вартості злочину.

Таким чином, крім юридичної відповідальності повинна бути впроваджена і економічна відповідальність порушників закону. Свідомість розвивається через підвищення моральності. Там де розвивається аморальність, там відбувається розвиток збочення і спотворення, що шкодить розвитку свідомості.

КАЯТТЯ ЗАПІЗНЮЄТЬСЯ.

Якщо з НІЧОГО чи з однієї крапки виник ВСЕСВІТ, то цілком можливо, що експерименти з колайдером небезпечні для Землі внаслідок малих розмірів Землі в порівнянні з ВСЕСВІТОМ і неможливістю людей керувати великими енергіями. Саме зміни клімату – це серйозне попередження. Тому саме створювання колайдера – це ознака симптома архігерострата. Тобто вже знищення не чогось створеного людьми, як частинками БОГА, а самої Землі, створеної БОГОМ. Тобто, колайдер – це комплекс Герострата в масштабах Землі, як самознищення.

Дозвольте нагадати про того, кого з античних часів закликали забути. Однак, заклик античності: «Забути Герострата» не здійснений, в першу чергу, внаслідок протиріччя подвійної зв'язки: «Кого це мені треба забути?». Тобто, саме протиріччя змушує запам'ятати того, кого треба забути. Тому Герострат отримав своє: придбав, хоча й ганебну, але невмирущу славу.

Хочеться навести пам'ятний з юності віршик: «Яким глупцем, яким дегенератом, був спалений храм богині Артеміди? І кожен скаже: «Шаленим Геростратом!». Якщо ж

спитать: «А хто храм збудував, усім цікаво?». То скажуть: «Невідомо!».

В історії людства йде постійне відтворення комплексу Герострата, які запам'яталися саме за рахунок руйнівних дій. Чим не Герострат Гітлер і його приспівники? Усі пам'ятають, як плазували перед Гітлером та Гімлером. Історія повторюється тепер перед іншим персонажем - Путіним або лже-Путіним. Неважливо. Росіянам потрібен кумир, навіть якщо їм «підсовують» удмуртську вузькоглазу версію лжеПутіна, або його двійників, а може близнюків.

Євреям потрібна «БУТАФОРІЯ», під прикриттям якої, євреї – олігархи роблять свою справу, тому, що це саме їх стратегія: робити усю брудну роботу «чужими руками».

Неможливо виключити того, що це все утопія. Тому саме порушення важливих питань виживання людей сьогодні, може створити необхідність Путіну, чи тим, хто за його спиною, доводити, що у нього, чи у них є бажання повернути усе у нормальний «двоєний» мирний, гуманний та дружлюбний стан.

А, можливо, виникне нова пропозиція диктатора чи олігархів «посадити на трон» сина Путіна, користуючись ще великою у Росії популярністю Путіна. Можливо буде потрібна інша маска. До речі, цікаво, що ніхто, ніколи і ніде не показує сина Путіна, і чим він займається. Може бути, дійсно його готують до кар'єри нового «царя», використовуючи ще досить велику популярність Путина у росіян. І саме натяк на це може зламати такий варіант.

Все це було б сумно, якби Путін насправді був одноосібний диктатор, а не просто маріонетка олігархів. Коли Путін одного олігарха засудив, а двох змусив тікати з Росії, та ще й особисто заявив, що він буде притримуватись Конституції, і більше двох термінів керувати державою не буде. Мабуть, саме тоді перед олігархами встала необхідність створення ЛЖЕПУТІНА, хай і зростом вище(при порівнянні росту Путіна на початку його правління на фоні дверей

Палацу З'їздів) та ще й з «забуванням» німецької мови, якою Путін робив доповідь в Бундестазі. А в наш час раптом сучасному Путіну став потрібен перекладач в спілкуванні німецькою мовою. До речі, саме на тій доповіді в Бундестазі Путін заявив, що тепер весь світ буде змушений рахуватись з Росією, тому що Росія вже вийшла з кризи. Може саме це більше за все налякало міжнародних сіоністів і змусило євреїв-олігархів усього світу об'єднатися з євреями-олігархами Росії, для того, щоб знову почати ослаблювати Росію за рахунок військових витрат. Саме для цього був потрібен конфлікт з українцями з подальшими санкціями проти Росії. Може саме така роль відведена Україні? А зараз Путін - такий собі «весільний генерал», тобто «маска» президента, який робить усе, що скажуть міжнародні євреї-олігархи, які будуть потім мати можливість все звалити на нібито Путіна. А сам нібито Путін насправді тільки «пустишка», «бульбашка», яка просто нахабно грає роль президента Росії. А поки що в такому «ручному» Путіні міжнародні олігархи зацікавлені, і їм не має сенсу відкривати істинний стан речей – бо це їх задум. А «цього» Путіна олігархи можуть знищити в будь-який час, коли їм це буде вигідно. Чому вмер Сергій Доренко? Бо він піднімав питання про зраду інтересів Росії і здачі в оренду Забайкалля китайцям, щоб зменшити могутність Росії.

Як казав Шекспір, усі грають свої ролі. Одні виконують свої ролі як талановиті актори, інші - як посередні, а є й відверто погані.

З явищем комплексу Герострата пересікаються депресивні стани, коли люди прагнуть до смерті внаслідок тяжкого душевного стану, або сильного невдоволення собою та оточенням з сильною образою на весь світ. І при плануванні свого суїциду намагаються потягнути з собою інших: «Помирати, так з музикою!». Особливо, коли людина преситилась життям і їй уже все не цікаве, але стала «притягувати» смерть. У стародавні часи було виділено

поняття «LIBIDO» - прагнення до життя та інше поняття «MORTIDO» - прагнення до смерті.

В історії Європи відома смерть принца Австро-Угорщини Рудольфа, який, переситившись усіма благами життя, задумав покінчити з собою. А для полегшення свого «уходу», пропонував десяткові баронес «піти» разом з ним з життя. І коли одна з баронес дала згоду на це, принц застрелив її і себе в одному з будинків лісника в Австрійських Альпах.

Є і недавнє нагадування про те, що люди можуть потягнути за собою в небуття інших людей : 4 березня 2015 року германський літун авіаційної компанії «Germanwings»-Андреас Любиц, дочекався моменту, коли командир повітряного корабля залишить кабінку, закрався зсередини і «віддав штурвал від себе». І поки до нього ломились налякані колеги, увесь світ чув, як вони намагались пробити двері в кабінку пілота, щоб врятуватись, але зламати двері кабінки пілотів не встигли. І можна тільки уявляти, як цей літун «милувався» своєю близькою смертю і усіх тих, хто був за його спиною, і кого він вирішив «взяти з собою». І як писала преса: «У результаті цієї трагедії, частиною горного пейзажу, крім цього «героя», стали ще 149 людей!».

Можливо, йому було легше від того, що він не один пішов в небуття, а з пристойною компанією. Після цього випадку, вже не залишали в кабінці тільки одного із пілотів, а обов'язково поряд були стюарти.

Поряд з Путіним багато таких, хто хотів би жити та хотів би, щоб жили його діти і інші родичі та близькі люди. Та й найкращу з усіх планет, нашу матінку планету Земля, хотілось би залишити для наступних поколінь в більш гарному стані, ніж «ядерна зима».

Чим не комплекс Герострата в ситуації з Путіним, який насолоджується руйнуваннями в Україні і тим, щоб про нього говорив весь світ. Нам очевидно, що все, нібито, робиться за вказівками Путіна. Наче за його вказівками відбуваються руйнівні та агресивні дії на Сході України. Де-

монстручи необмеженість своєї влади, та нібито між іншим, нагадує про великий ядерний потенціал Росії, натякаючи про його можливість знищити усіх. А велика кількість «підбурювачів» Путіна, можливо, розраховують на місце в протиядерному бункері, який Путіну взагалі не потрібен. Тому що його ціллю, може бути, саме загибель людства, тобто: «Ти, БОЖЕ все створив, а я все зруйную!», як прояв його манії величності. Путіну, можливо, наплювати на «ядерну зиму» людства, бо ціллю депресивної, або усім пересиченої людини, може бути її завершальний відхід, а разом бажання потягнути за собою усе людство, тобто: «Плювати мені на усі закони людства і на саме людство. Я сам собі закон, і хочу знищити усіх, а не тільки тих, хто загрожує мені судом». Тобто: «Я піду, але після вас. Спочатку ви. Я вас пропускаю вперед». Путін може вирішити піти разом з усім людством - «грюкнувши дверима».

Коли Путін В.В. усіх «кине», то усім залишиться тільки журитись: "Як же він нас усіх обдунив!". А зараз у всіх включений психологічний захист заперечення: «Цього не буде, тому що я цього не хочу».

Путін міг би прийняти рішення піти, «грюкнувши дверима», чи «уходу з усім людством», але тільки теоретично, тому що сіонізм, руками російських олігархів, відібрав у Путіна В.В. його диктатуру і керує сам, під видимістю диктатури Путіна, щоб усю відповідальність за скоєне звалити на нього.

Сіоністи розраховують багато чого за різними планами: «А», «В» і так далі,- але навіть і вони можуть помилитися, тільки каяття буде жорстоким.

Планування міжнародного сіонізму розраховано на віки саме для майбутнього панування євреїв. Заздалегіть створювали собі агентів впливу. І Жиріновський з його ЛДПР не спроста з'явився у Росії. Звідкіля гроші бере?

Зеленський В.О. нічого не зробить з «Потрошенко України», бо «Потрошенко» виконував задум саме міжна-

родного сіонізму», по знищенню України та в першу чергу українців.

Тому Зеленський В.О., по-перше, просто не в змозі йти проти такої сили, а по-друге,- це в руслі національної єдності євреїв. Євреї євреям нічого поганого не зроблять, тільки балачки і погрози, без конкретних дій. Тому ніхто з них не «розбігається». Можливо, «дозволять» щось для видимості зробити з «ПОТРОШЕНКО УКРАЇНИ». Усі знають, що Порошенко П.О. вже став під захист депутатської недоторканості, обгрунтовуючи Зеленському В.О. неможливість притягнути «ПОТРОШЕНКО» до відповідальності. Тому не дарма Зеленський В.О. «тягнув» час.

В історії людства не було війн одних євреїв проти інших євреїв. Вони завжди разом відстоювали свої інтереси. Це справжня мудрість єврейського народу. А коли росіяни вбивають росіян, українці - українців, росіяни вбивають українців чи навпаки, або слов'яни – слов'ян чи інші нації вбивають людей такої ж нації, - євреї просто збагачувались на цих війнах. Але євреї євреї НЕ ЧПАТИМУТЬ. Питання продажу землі – для відволікання уваги від покарання Порошенка П.О.

Євреї не забули, як православні росіяни, «чорносотинці» влаштовували погроми. Подібні погроми були і в Україні, тільки багато українців, сусідів євреїв, відсиджувались разом з ними, своєю присутністю підтримували своїх сусідів євреїв, поки потік погромів минеться. Також і при фашистському захваті України багатьох євреїв українці врятували, ризикуючи собою та своїми близькими, чого не відбувалось на окупованих територіях Росії. Тепер «прийшла черга» євреїв хитро, по-єврейски завуальовано, помститися, водночас наживаючись на війні.

Зараз в Україні йде велике будівництво житлових будинків, які «чекають» євреїв-переселенців від ХАБАДА. Може, їх витискують з Ізраїлю внаслідок, м'яко кажучи, не дуже миролюбної ідеології? А може біля палестинців, сирійців, та іранців стає все гірше й гірше? А може євреї

враховують можливість ядерної війни з Іраном, а бути біля майбутньої радіації дуже небезпечно. Євреї дуже гарно усе розраховують. Дуже дивне таке велике будівництво житлових будівель в Україні.

Віками євреїв витискували, переслідували і зрозуміле їхнє бажання зайняти більш високе соціальне положення. Тому в ТОРІ записано, що усі повинні стати рабами євреїв, що євреї й намагаються зробити за допомогою грошей. Тепер зрозуміло, що це помилкова установка часів рабовласницького ладу, коли кожний раб хотів мати своїх рабів. Але ВСЕВИШНІЙ усіх зробив вільними. Сама ідея «обраності» – це прояв манії величності, як симптому шизофренії, а ті, хто писав ТОРУ, не могли знати, що на рівні елементарних частин усе змішується, незалежно від націй. Ісус Христос походив з родини євреїв. ВІН був посланий ОТЦЕМ НЕБЕСНИМ для усіх людей, і усі знають, хто вимагав ЙОГО страти.

Кому потрібна міжнаціональна ворожнеча одних слов'ян з іншими і для чого? Навіщо робити ворогом того, хто довгі роки був тобі другом? Мабуть, це потрібно ТРЕТІМ. Тим, хто планує зайняти твоє місце проживання. Для цього треба переконати усіх, що, нібито, це «другий» планує це. І щоб ніхто не здогадався, що це ТРЕТІЙ бажає зайняти твої землі. Сіоністам потрібно прикриття, тому що це їхня стратегія: «Робити усю «брудну» роботу чужими руками».

Євреї завжди зневажали інші нації, визнаючи себе обраним народом. Але втрачаючи владу, можуть знищити усіх разом з собою, як це було у фортеці «МОСАД».

Усім відомо, що немає кращих націй, але у всіх націях є різні люди. Ті ж російські «активісти», приїхавши на Донбас, одягають каску з написом «PRESS» і стріляють з кулемета в бік одних українців з боку інших. Цікаво, чи не єврей артист Пореченков, і хто його туди направив? А хто контролює ФСБ Росії? Звісно ті, у кого гроші: РОКФЕЛЕРИ ТА РОТШИЛЬДИ ЧЕРЕЗ ТОТЕНБЕРГІВ ТА ТИМЧЕНКІВ –

колишніх чи сьогоднішніх друзів Путіна. Саме гроші мають владу. А у кого майже всі гроші світу?

Саме грошима євреї викликають і посилюють ворожнечу слов'ян, щоб вони вбивали один одного, ображаючи одних і стимулюючи образи на інших, особливо серед націоналістів, проникаючи в їхні ряди, підштовхуючи до агресії один до одного, сіючи ворожнечу зсередини, щоб ніхто не подумав на євреїв. Колись в середовищі націоналістів проникали агенти НКВС. Саме таким чином знищили УПА і визвольний рух в Україні. Може бути, серед сучасних націоналістів знайдуться сміливі люди, які визнають отримання грошей від лідерів націоналістичного руху, а відкіля самі лідери отримують гроші, проте нікому й на думку не спадає.

Сіоністи сіють ворожнечу через інших, щоб ніхто не подумав на євреїв. Саме зрозумівши у кого гроші, розумієш «відкіля вітер дме». Старий принцип: «Розділяй і володарюй». Але самі євреї об'єднуються, бо для себе дотримуються іншого принципу: «Об'єднуй і володарюй». І євреї об'єднуються, щоб оплачувати та організовувати ворожнечу націй, щоб наживатися від братських війн. З давніх давен супроводжували євреї військові походи в обозах. Але ніколи євреї не воювали з євреями. Однак євреї – це дуже мужня і непокірна нація. Пам'ятаєте: «Как ныне собирается вещий Олег отмстить непокорным хазарам». Олег - із варягів, а хазари – місцеві мешканці однієї з територій колишньої Стародавньої Русі. Хазари нібито предки сучасних євреїв, які поширювались по всіх напрямках і територіях світу. Так що можна визнати законними їхні претензії щодо території України. Нагадаю, що зараз велика кількість будівель споруджується в різних районах різних міст України. Будівлі вже чекають на приїзди євреїв.

Усі знають, що палестинці та євреї – родичі. Але хтось підштовхує їх до вбивств, провокацій і акцій у відповідь. Безумовно, це роблять ті, хто має вигоду від військових дій, і

для стимулювання надходження грошей на «святе діло святої боротьби за звільнення».

Зараз, як ніколи, важливо притягти як можна більшу кількість людей до розуміння, що насправді відбувається, а не ховати голову в пісок: «Нічого не хочу знати і бачити про таємне та явне домінування сіонізму, якому належать майже усі чи усі гроші світу, які зараз направляють на міжнаціональну ворожнечу: хай росіяни та українці вбивають, виснажують один одного у війнах одних слов'ян проти інших, а гроші від цих війн, в тому числі податки як з одних, так і з інших йдуть до тих, хто фінансує війну, бо усе йде за рахунок саме воюючих народів. Зберегти мир можна тільки загальними інтернаціональними зусиллями!

А може спасіння людства вже неможливе? І знищення людства вже почалось, через провокування ворожнечі народів один проти одного, в своєму намаганні до всесвітньої влади, як манії величі. Стільки злості, бруду, ненависті, незадоволення, марнославства, мстивості, вбивств робляться людьми, що ВСЕСВІТ уже розчарувався в людстві планети «ЗЕМЛЯ» і зараз, можливо, всесвітнім потеплінням «просто» попереджає: «ОТЯМТЕСЬ!». Напевно, вже є заміна людям планети «Земля» на інших планетах. Очікуються тільки факти того, як саме євреї будуть «мутити» джерело далі, щоб була підстава знищити усіх, бо тільки так можна буде знищити величних євреїв з їх намаганням всесвітнього володіння і небажання рівного положення з іншими націями.

КРИЗА В УКРАЇНІ ШТУЧНО ОРГАНІЗОВАНА.

Криза в Україні організована для того, щоб її мешканцям ніде було заробляти гроші, і вони були змушені йти на контракт і воювати. Так і на сході України люди змушені стріляти, тому що їм платять саме за військові дії. Треба звернути увагу на те, що «бойовики» стріляють, а втрати українців незначні, або ніяких втрат. Може це показник то-

го, що українці з того боку не намагаються нанести великих втрат для українців з цього боку. Вони просто «відбувають» військову повинність, очевидно, маючи надії на майбутнє примирення. І на цьому зараз важливо акцентувати увагу, тому є сенс припустити, що обидві сторони військового конфлікту розуміють, що війна нікому з людей не потрібна, не вигідна, крім тих, хто наживається на війні. Саме міжнародним сіоністам потрібне звільнення території України від українців, і саме вони керують по обидва боки військового конфлікту як для звільнення України від українців, так і для послаблення Росії. Путін тільки для «маски», що це він винен, бо, мабуть, вже багатьом очевидно, що в Росії вже давно не Путін, а лжеПутін, його двійники або близнюки, коли один не пам'ятає, що говорив інший. Саме двійниками прикриваються сіоністи.

Коли Єльцин «тасував» прем'єрів для пошуку свого наступника, він просто шукав, хто йому запропонує безпеку його доньки. Справжній Путін, можливо, запропонував з'єднати сумісне зберігання грошей Путіна і доньки Єльцина з гарантією того, що сам Путін не буде зацікавлений в оголошенні коштів доньки Єльцина. Саме цим, можливо, Путін В.В. гарантував недоторканність доньки Єльцина і її грошей. Тому одержав карт-бланш на владу.

Путін В.В. створив можливість покращення економіки Росії, використовував поради знаючих економістів, покращував стан життя росіян, піднімав могутність Росії та притримував стабілізаційний фонд для подальшого розвитку. Нагадаю, після того, як єврея-олігарха Ходорковського було засуджено і запроваджено за ґрати, а Гусинський та Березовський були вимушені тікати з Росії, то, можливо, інші євреї-олігархи занепокоїлись непохитним зростанням авторитету Путіна В.В. і, напевно, запланували підмінити його на керованного двійника.

Може найголовніша думка полягає в тому, що коли Путін В.В. запропонував об'єднання Росії з НАТО і ця пропо-

зиція була відкинута, і коли в Бундестазі Путін В.В. робив доповідь, то прямо попередив, що тепер весь світ буде рахуватись з Росією, і всьому світу доведеться поважати Росію. Саме тоді Росія була «на підйомі». А сильна Росія ніколи, нікому, крім росіян, не була потрібна. Ось саме після того виступу Путіна В.В., він і був змінений на лжеПутіна. І вже з лжеПутіна почалось падіння добробуту мешканців Росії. Розпочались санкції проти Росії за анексію Криму і за війну на сході України. Справжній Путін В.В. не починав би війни з Україною.

Кожний впливовий керівник може організувати аналіз фонограми доповіді Путіна В.В. в Бундестазі та порівняти її з фонограмою сучасного Путіна чи Путінів. Відомо, що фонограми мають особливість у кожної людини та унікальні, як відбитки пальців.

У наш час має сенс обміркувати, як можна використати наявність «старих» договорів ще з «молодою» Радянською Росією про передачу Криму євреям. Це, може бути, простіше, ніж передача Криму Україні. Не буде «втрати обличчя» Росії. А для України і українців хай краще в Криму будуть євреї, ніж росіяни. Євреї зможуть захистити і себе, і українців. Якщо євреї навіть з пустелі роблять оазиси, то з Криму зроблять чудо.

Бог створив багато планет і може офірувати (пожертвувати) якоюсь однією планетою через надмірне марнославство більшості її мешканців. Не може одна нація претендувати на одноосібну перевагу перед іншими націями, навіть якщо ця нація володіє більшістю грошей. Та як би хтось не відстоював свою «вибраність», тільки інтернаціоналізм врятує людство. Знищувати інші нації небезпечно для тих, хто стравлює нації і намагається знищити їх чужими руками заради власної обраності.

Чи настане прозріння сіоністів, чи БОГОМ буде знищена планета разом з домінуючою нацією? Можливо, іншого шляху позбавлення від черезмірного марнославства євреїв

може не бути. Саме для припинення загибелі українців та всезагального примирення пропонуються зміни, як до підходу оцінки самих захисників Донбасу, так і зміни в роботі виборчих процесів майбутнього, поки що тільки на Донбасі, для підготовки до участі у вищому органі влади України та дати можливість мешканцям Донбасу особисто оцінити переваги демократії.

Пропоную створити для захисників України статус - «ЗАХИСНИК УКРАЇНИ», а для захисників Донбасу – статус «ЗАХИСНИК СВОЄЇ ЗЕМЛІ». Треба шукати компроміси.

В Україні існують сили, які намагаються узурпувати право на істину. Усім відомий героїчний спротив українців диктатурі радянської влади, яка застосовувала насилля над українцями через сили НКВС (наркомат внутрішніх справ). Безумовно, сили опору і частини УПА (Української Повстанської Армії) використовували усяку допомогу для підтримки своєї боротьби. А зараз сучасні патріоти України не мають бажання порівнювати сучасну боротьбу інших людей за місце свого мешкання і свою землю з боротьбою за свободу, яку намагались відстояти воїни УПА на своїй землі. При цьому радикально налаштовані мешканці України вважають, що вся Україна – це їх вотчина. Тому вони усіх, хто висловлює думку, що не співпадає з їхніми поглядами, пропонують знищувати або «саджати у підвал». І «тільки війна до переможного кінця». Усі, хто наполягає на цьому, автоматично показують себе як агентів міжнародного сіонізму, захочуваних із сіоністського гаманця. Кому вигідна війна? Тільки міжнародному сіонізму, який, напевно, планує визволення кращих територій для розселення євреїв, а також послаблення і розпад Росії. Коли Росії не стане, про Україну усі забудуть, бо вона загине скоріше, бо жодній з держав у світі українці в Україні не потрібні. Є кому зазіхати на землі України. Якщо комусь не подобається російська мова, то дуже скоро будуть вивчати іврит. Українці

отримають долю палестинців. Вже зараз, в деяких місцях Умані є домінування івріту і сплата товарів шекелями.

Має сенс сказати, що ні справжній Путін, ні Зеленський, ніхто з них не Давид, і Голіафа (євреїв-банкiрів міжнародного сіонизму), йому чи їм не подолати. І, мабуть, як результат цього: сучасний Путін став просто підставним персонажем.

Усім відомо, що в Україні давно євреї «переплелись» з українцями і, дякуючи цьому, розум і творчість краще розвивались. Саме в цьому, напевно, був задум БОЖІЙ, а не в тому, щоб згідно Тори усіх зробити рабами євреїв.

Селективність чи вибраність шлюбів євреїв з євреями призводить до інцесту, і як наслідок йде руйнування хромосом, що з часом викликає психічні відхилення упритул до шизофренізації і дебілізації. Сучасні сіоністи повинні знати це і не закривати очі на багатотисячолітній досвід світу. Саме нацизм та шовінізм показав, що це помилковий та невігідний шлях. Спасіння людства тільки в інтернаціоналізмі – це задум БОЖІЙ, бо це ВІН створив стільки націй. Тому не тільки шовінізм, а сам нацизм треба карати тим, щоб його робити невігідним, і за правопорушення, пов'язані з нацизмом, карати у 5 разів суворіше, ніж за саме правопорушення.

Та і у мене внучка - єврейка, тому що невістка – єврейка. Коли народилась внучка, їй зразу одягнули кіпу.

Скільки можуть продовжуватись в Україні вбивства письменників, журналістів та інакодумців? Пора вже виходити і з середньовіччя. Давно треба ставати більш толерантними, а отже більш культурними людьми та позбавлятися місцевого марнославства. Націоналісти, придивіться: ультранационалізм кимось фінансується, і тобто комусь вигідний. Саме вас використовують. Зрозумійте це! Придивіться пильніше до своїх лiдерів.

Зрозуміло, що тільки росіяни могли підтримати і захистити українців від міжнародного сіонизму. Тому була організована така ворожнеча народів. Сьогоднішній «Путін»-

тільки виконувач волі тотенбергів та тимченків, як представників міжнародного сіонізму в Росії. Ультранационалізм упроваджується саме для посилення ворожнечі. В Україні Фурія – це агент сіонізму. Ті, хто виступає за перемогу до кінця, начебто, не розуміє - до чийого кінця? Йдучи за перемогою «до кінця», прийдуть до кінця без перемоги. Усі, хто підтримує війну до перемоги – або близькозорі, або запродавці сіонізму.

Коли мешканці Великобританії проголосували проти перебування в Євросоюзі, їх ніхто не розстрілював і танками не давив. Воля народу священна. Така сучасна реальність. Життя людей дорожче за життя держав. Саме держави повинні забезпечувати безпеку своїх громадян. Вже навіть Північна Корея йде на зниження військової напруги і мирного урегулювання з Південною Кореєю.

Приклад федерального упорядкування США вказує нам на переваги такого упорядкування суспільства. Єдність держави за рахунок максимальних свобод на місцях – приклад діалектичного закону єдності і гармонії (по старому – боротьби) протилежностей і стійкості єдності держави США. Цілісність та єдність держави більше захищена за рахунок максимальних свобод на місцях, як федеративних областей, з розвитком їх взаємозалежностей. Німеччина також федерація.

Як перевірку на мудрість народу і як компроміс пропонуємо порівняти боротьбу воїнів УПА з боротьбою мешканців Донбасу за своє розуміння свободи саме для припинення війни. Тільки примітиви відмовляються від компромісів. Компроміси були, є і будуть як в дипломатичних відносинах, так і в житті. Фактично з воїнами-захисниками Донбасу зараз влада України разом з націоналістами намагається робити те, що робив у минулому НКВС СРСР з воїнами УПА. Наскільки здатними можуть бути на таке порівняння сучасні мешканці України покаже те, на які реакції та вчинки підуть сучасні українці заради кращого майбутнього. Як таке порівняння виллється у подальшому. Чи існує справжня мудрість у народу України, щоб не проявляти і не

демонструвати свою агресію, прикриваючись минулою загибеллю багатьох захисників України, якщо дійсно не хочуть продовження загибелі інших захисників. Для захисників Донбасу застосовують тільки такі імена, як «бойовики» та «сепаратисти». Але вони вирішили так жити, як вони бажають. Вони не прийшли на територію України звідкілясь – вони завжди жили на цій землі.

Мешканців Каталонії не розстрілюють за їхні намагання відокремлення від Іспанії. Набув мирного спрямування процес спілкування з ірландцями. Треба утворювати максимальні умови і компроміси для мирних ініціатив.

Якщо ГОСПОДЬ створив євреїв раніше за інших народів, як сильніших і мудріших, то не для того, щоб євреї, як «розумніші» знищували менш розумних. Напевно, ГОСПОДЬ турбується про всіх людей. Якраз для спасіння менш розумних та більш слабких потрібні розумніші та сильніші. Бо якщо сильніші знищують слабших, то це явно не шляхетно. У цьому немає гідності й чесноти. Врешті-решт ГОСПОДЬ сильніше, але ВІН не знищує, а помножує людство. Вважайте це натяком для більш сильних і, нібито, розумних, що вони йдуть проти задумів БОГА. Ви попереджені! Вигідніше усім виживати разом і підтримувати одне одного.

Відомий жорсткий підхід до утворення родин хасидів, який забороняє змішані шлюби. Тому слід звернути увагу на велику кількість психічних порушень внаслідок фактично кровозмішувань у євреїв, типу «інцесту», за рахунок обмеженості шлюбів хасидів тільки зі «своїми». Згадайте, куди поділися єгипетські фараони? Саме там було кровозмішання.

А в Україні багато років євреї перемішувались з неєвреями, і це сприяло розвитку творчих процесів у науці та мистецтві. Потрібні кращі стосунки між націями, бо в наші часи показники толерантності мас на низькому рівні.

Для покращення мовних відносин та підвищення толерантності людей, необхідно провести референдум для визна-

чення, на яких територіях у школах люди бажають вивчати тільки українську мову, а в яких школах, крім української мови, люди хочуть вивчати російську мову. На яких територіях України потребує додатково викладання румунської, на яких польської, на яких угорської чи словацької мови. А в яких школах України потрібен іврит? Євреїв зараз в Україні, може бути, більше, ніж українців. Євреї мають право на вивчення своєї мови в школах! Це питання давно назріло, і важливо, що його піднімають не євреї, а українець. МІЖНАРОДНОМУ СІОНІЗМУ БУЛО Б ВИГІДНО ПРЕМІЮВАТИ АВТОРА ЗА ТАКУ ІДЕЮ, ЗВІСНО, ЯКЩО ЙОГО ПРЕДСТАВНИКИ ДОСТАТНЬО МУДРІ. ХТОСЬ, КОЛИСЬ ПОВИНЕН ЗРОБИТИ ПОЧИН. А САМА ПРЕМІЯ - ЦЕ ДАР, А БУДЬ- ЯКИЙ ДАР – ВІД БОГА.

БОГ створив багато планет і може пожертвувати якоюсь однією, навіть найкращою, внаслідок надмірного марнославства її мешканців. У кожній країні націй багато, і не може одна нація претендувати на одноставну перевагу перед іншими націями, як би хтось не висував свою обраність.

Знищувати інші нації та стралявати їх небезпечно навіть заради ствердження своєї обраності. Чи наступить прозріння у домінуючої нації? Чи може БОГ знищить усю планету разом з домінуючою нацією, тому що іншого позбавлення від черезмірного марнославства, мабуть, нема. Давно назріла необхідність більшої толерантності до точки зору іншого. Тому має сенс створювати найсприятливіші умови для мирних ініціатив.

МУДРИЙ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД.

Звертаю вашу увагу на висловлювання Червоненка, Тимошенко та інших євреїв, які постійно останній час говорять: «Який мудрий український народ!». Мабуть, це робить-

ся для того, щоб українці, саме своїм голосуванням за євреїв, підтверджували свою «мудрість».

Треба запам'ятати усім, що якщо хтось каже іншому, що той мудрий, або якийсь народ мудрий, то це ознака того, що цю людину або цей народ хочуть «пошити в дурні», тобто планують обдурити.

Прошу звернути увагу, що скільки б одні євреї не казали про неправильну поведінку чи помилки інших євреїв, якби не обурювались поганою тактикою керування чи управління одних євреїв, явно натякаючи, що коли вони прийдуть на заміну, то усе буде покращено. Тобто як би не насміхались одні євреї над іншими євреями, вони ніколи не будуть защемляти інтереси інших євреїв.

Якось, один мій пацієнт розповів, як він дивувався, коли на загальних зборах у них на виробництві, один єврей нещадно критикував іншого єврея, та коли мій пацієнт пішов до туалету і зачинився в кабінці, зайшли ті самі два єврея. Мій пацієнт затаївся, а один єврей спитав іншого про те, як тому те, що він його так критикував. На що другий єврей прямо заявив, що православним дурням не зрозуміти євреїв. Подібні історії непоодинокі.

Треба мати на увазі, що саме погіршення стану України – це мета правління чи «Потрошенко України» чи Тимошенко чи Гройсмана, чи інших євреїв, які прийшли керувати Україною під наглядом і наказом міжнародного сіонізму, саме для звільнення території від українців. Можливо, тому Зеленський В.О. не поспішає розбиратися з тарифами і притягувати до відповідальності за усі порушення «попередників». Так погано, як при єврейській владі українцям не було ніколи, не враховуючи голодомор.

Складається враження, чи це насправді так, бо саме єврейською владою створені такі тяжкі умови для життя мешканцям України. Саме для звільнення території України від українців створені такі умови, що єдина можливість заробити

гроші в Україні – це війна. Альтернативою є виїзд з України взагалі.

СІОНІСТИ! ВИ МОЖЕТЕ ПЕРЕХИТРИТИ САМИХ СЕБЕ.

Сіоністи! Може досить бути фарисеями? Ви можете перехитрити самих себе, коли Господь відмовиться захищати нашу Землю, яку ви хочете зробити не загальною, а єврейською. У будь-який час ви, разом з усім людством, будете побиті каменями з орбіти каменів. Ваша перемога може стати початком вашого кінця. Згадайте, колись Землю заповнили динозаври, і вони були знищені тими каменями. Не повторюйте долю динозаврів, коли камені з орбіти астероїдів полетять на Землю. Зараз ви можете насміхатись, проявляти своє марнославство, а потім каятись буде пізно. Я вже старий, але хочу, щоб онуки жили на найкращій планеті для людей. Ваші розрахунки можуть бути помилковими! Ви дуже помиляєтесь у своєму марнославстві. Вас попереджено. Можливо, тільки так вас можна буде знищити, і це буде запізно для усіх. А зараз ваші задуми – це прояв вашого комплексу «архиГерострата».

Тільки завдяки всесвітнім банкірам можливе спасіння або загибель людства. Адже тільки дякуючи їхнім грошам, можливе встановлення екологічних електростанцій для переводу сонячної, повітряної та інших енергій в кригу для боротьби з потеплінням. Тільки завдяки їм можливе створення миру та врятування людства. Тільки завдяки банкірам можливе утворення всесвітнього захисту усієї планети від можливих Космічних катаклізмів. Тільки завдяки їхнім грошам можливо утворення комфортних будинків престарілих для комфортного життя перед відходом з нього.

Ротшильди, Рокфелери та інші володарі усіх грошей, ви можете використати свою національну мудрість, яку Господь дав вам, як вищій частині людства. Ви можете включи-

тися в спасіння світу та розвиток людства. Це шляхетніше і вигідніше. Треба просто збільшити «пиріг» і мати більші надходження, які можна бачити зараз у ВСЕСВІТІ.

Духовність вище матеріальності. А можна мати і те й інше.

Коли пріоритети людини не в духовності, а в матеріальному багатстві, то, скільки б його не було, людина ніколи їм не задовольниться. Банкірам завжди мало наявного. Хочеться більшого. Так налаштована більшість, а не тільки євреї. А саме євреї-олігархи міжнародного сіонізму можуть «догратися» в своїх «підтасовках», тільки кається буде вже пізно.

Ядерні атаки на японців в 1945 році - це розплата за зневагу до інших націй. Згадайте «Загін 720» - спеціальний загін японців на території Манчжурії. Співробітникам цього загону навіювалось, що усі полоненні – це колода деревини для дослідів. Та й самі японці дуже довгий час вважали себе особливими. Треба зрозуміти, що «особливі» усі нації. Такий задум БОГА.

ХАБАД і хасіди, відмовляючи іншим націям в приналежності до людського роду, ви цим самим відмовляєтесь від себе і самі відмовляєтесь від належності до людства. Сіоністи!- Марносластво – один із тяжких гріхів. Пропоную сприймати Холокост як попередження євреям. Мудрим достатньо одного попередження, якого досить для вибору розумнішої поведінки, що корисно буде для всіх, а не тільки для євреїв. Волхви і вся христинська частина людства, а також навіть мусульмани признали Ісуса Христа. А євреї відмовляються признавати Ісуса Христа. Сам Ісус Христос говорив про те, що немає пророків у своїй батьківщині. Але ВІН піклувався про всіх, хто до нього звертався. Тільки євреї, вважаючи себе обраним народом, чекають месію у вигляді когось іншого, нібито спеціально тільки для них посланого, відмовляючись від ТОГО, кого послав ОТЕЦЬ НЕБЕСНИЙ для всіх.

А що будете робити з вірменами. Усім відомо, що саме на горі Арарат зупинився Ноїв ковчег, з якого пішло відворюватись усе, в тому числі і людство. Саме вірмени, як і євреї розповсюдились по всьому світі як Ноеві нащадки. Як палестинці ворогують з євреями, так і вірмени ворогують з азербайджанцями. Хто з них Каїн, а хто Авель, чи їх влаштовує продовжування черги зміни цих ролей? Марнославство буде покаране зверху. Навіть коли євреї усіх пригнітять, то ось тут вони будуть знищені, як динозаври, з орбіти «каменями покарання» разом з іншими націями, які неспроможні були себе захистити. «БОГ чекає. ВІН недосяжний дзвону злата. І думки, і діла ВІН знає наперед». Може ВІН чекає, коли євреї сильно «замутьять» джерело.

Зворотній бік медалі є завжди: коли сам організатор і учасник програми знищення слов'ян слов'янами зіткнувся з тим, що війна «докотилась» до Дніпра. Він направив гроші на спасіння себе і своєї діаспори: «10 000 доларів за москаля». Мабуть, він організував дзвінок олігархам Росії про припинення наступу.

Коли щось складне стосується когось особисто, тоді тій людині легше зрозуміти складнощі інших, які також хочуть зберегти себе та свою землю для життя.

Саме розвиток науки дає натяк хасідам про помилковість їхніх минулих переконань. ВСЕ МИНАЄ. ВСЕВИШНІЙ вибрав першими євреїв, але не для марнославства, а для напоумляння «молодших» народів, для їх підтримки та їх спасіння, як щедрість та любов старшого народу. Можливо євреї в наш час змінять своє минуле марнославство на справжню мудрість і доведуть свою щедрість «старшого» народу.

Як усі різні органи організму потрібні саме в своїй особливості функціонування для свого вкладу в загальне функціонування організму, так усі нації потрібні людству для поваги й інтересу один до одного та для спільної радості. Не

може бути радості у одних, коли поряд плачуть інші. Може це також утопія.

БОГ Є ЛЮБОВ. Українцям залишається сподіватись на майбутню радість життя разом з євреями та іншими націями, як раніше. Хай пробачать мені ті, хто був не задоволений прочитаним, але ви познайомились з тією частинкою ДУХА СВЯТОГО, який ідеями відвідував мене і пропонував поділитися з іншими. ДУХ СВЯТИЙ поділився зі мною, щоб я поділився з вами. А потрібне це вам чи ні – це вам вибрати.

Будьте шанованими і шануйте тих, хто вас шанує та шануйте оточення. Це корисно і вигідно. Цікавтесь собою і тими, хто вами цікавиться, а також іншими. Це корисно і вигідно. Турбуйтеся про тих, хто турбується про вас і про тих, хто потребує вашої турботи. Це корисно і вигідно. Укладайте свій труд в тих, хто працює для вас і в тих, хто потребує вашої праці. Це корисно і вигідно. Будьте відповідальні у всяких випадках. Це корисно і вигідно. Радійте тим, хто вам радіє і самій можливості радіти. Це корисно і вигідно. Будьте вдячні не тільки в душі, але й виказуйте свою вдячність. Це корисно і вигідно. БОГ в кожному з нас. Будьте і ви з БОГОМ. Це корисно і вигідно.

Будьте мудрішими і станете добрішими.

І за своє життя, і врозуміння, і за щедрість ГОСПОДА, коли ВІН подарував мені мою дружину, синів, онуків, і за все-все, що БОГ подарував і дарить мені, а також за те, що ВІН обрав мене для допомоги людям в спасінні людської сутності і для цього дав мені мову мудрих, щоб словом укріпляти знемагаючих. Бо спочатку було СЛОВО! Бо усі слова матеріалізуються. Тому я постійно дякую ЙОМУ, скільки ВІН дозволить мені.

МОЇ МОЛИТВИ

1. Тіло моє рідне, любе, любляче, нове, новонароджене, молоде, трудолюбиве, природної структури та функції, ти постійно працюєш для мене, і я живу завдяки тобі. Абсолютно все я маю внаслідок твоєї праці, бо ти постійно працюєш, як і ГОСПОДЬ наш, як увесь ВСЕСВІТ. Всією своєю любовою душею, всім духом моїм любимим тебе люблю я і дякую від щирого серця. Знаю, що ти також любиш мене і турбуєшся за мене. Я живу вперше, як і ти зі мною живеш вперше, і тому розумієш, що я багато разів помилявся, і тому прошу тебе пробачити мене за мої помилки, які я творив з недостатнього розуму. Хто не був молодий, той не був дурний. З літами приходить мудрість тим, хто зберігає свій розум. Тепер я буду турбуватись про тебе і буду давати тобі тільки природню їжу та питво, щоб ми любили один одного на радість БОГА ОТЦЯ, БОГА ДУХА СВЯТОГО І БОГА СИНА – Ісуса Христа.

2. Душа моя любя, безцінніша для мене, бо якщо ти покинеш мене, це кінець для мене. Ти частинка ГОСПОДА нашого в мені весь час мій на нашій Землі. Ти найзагадковіша, найтаємничіша, найпрекрасніша для мене частинка ГОСПОДА нашого в мені. Пробач мені, що я зраджував тебе, і впускав в себе чужу мертву душу з НЕБУТТЯ через спиртне. Дозволь любити тебе і бути тобі вірним весь час, який ГОСПОДЬ відміряв мені для спілкування з тобою. Тепер я буду захищати тебе і радувати своїми досягненнями та гарними ділами, щоб ми любили один одного на радість БОГА ОТЦЯ, БОГА ДУХА СВЯТОГО І БОГА СИНА – Ісуса Христа.

3. Дух мій любий, частина ДУХУ СВЯТОГО в мені, як моя частинка ТВОЯ, бо ТИ врозумляв мене і спасав, надихаючи мене на рятівні думки і допомагав мені розвивати свої здібності та розум, який ти вдихнув у мене, і допомагав мені врозумляти знемагаючих та додавати їм мудрості розуміння, що тверезе життя – це головна умова природнього стану людини,

щоб ми любили один одного на радість БОГА ОТЦЯ, БОГА ДУХА СВЯТОГО І БОГА СИНА—Ісуса Христа.

Коли є більше вільного часу, можна використовувати і інші молитви, в тому числі з нижче описаних.

ЛЮБИЙ ГОСПОДЬ НАШ РІДНИЙ, ТИ ТАКИЙ ВЕЛИКИЙ!
ЛЮБИЙ ГОСПОДЬ НАШ РІДНИЙ, ТИ НЕЗБАГНЕННО
ЛЮДИНІ ВЕЛИКИЙ!

ЛЮБИЙ ГОСПОДЬ НАШ РІДНИЙ, ТИ НЕУЯВНО ЛЮДИНІ
ВЕЛИКИЙ!

ЛЮБИЙ ГОСПОДЬ НАШ РІДНИЙ, ТИ НЕОХВАТНО
РОЗУМУ ЛЮДСЬКОМУ ВЕЛИКИЙ!

ЛЮБИЙ ГОСПОДЬ НАШ РІДНИЙ, ТИ НАДЗВИЧАЙНО
ВЕЛИКИЙ УСЬОГО ВСЕСВІТУ ТВОГО!

ЛЮБИЙ ГОСПОДЬ НАШ РІДНИЙ, ТИ ЄДИНИЙ!

ЛЮБИЙ ГОСПОДЬ НАШ РІДНИЙ, ТИ ЄДИНИЙ УСЬОГО
ВСЕСВІТУ ТВОГО!

ЛЮБИЙ ГОСПОДЬ НАШ РІДНИЙ, НЕМА У МЕНЕ ІНШИХ
БОГІВ ПЕРЕД ЛИЦЕМ ТВОЇМ УСЬОГО ВСЕСВІТУ ТВО-
ГО!

ЛЮБИЙ ГОСПОДЬ НАШ РІДНИЙ, ТИ НАДЗВИЧАЙНО
МУДРИЙ УСЬОГО ВСЕСВІТУ ТВОГО!

ЛЮБИЙ ГОСПОДЬ НАШ РІДНИЙ, ТИ ТАКИЙ ДОБРИЙ
ДО МЕНЕ, ТА МОЇХ РІДНИХ І БЛИЗЬКИХ!

ЛЮБИЙ ГОСПОДЬ НАШ РІДНИЙ, ТИ ТАКИЙ ДОБРИЙ
ДО МЕНЕ, ДО МОЇХ РІДНИХ, БЛИЗЬКИХ ТА ДО УСІХ
ЛЮДЕЙ!

ЛЮБИЙ ГОСПОДЬ НАШ РІДНИЙ, ТИ НАДЗВИЧАЙНО
ДОБРИЙ ДО УСЬОГО ВСЕСВІТУ ТВОГО!

ЛЮБИЙ ГОСПОДЬ НАШ РІДНИЙ, ЯК ВЕЛИЧЕЗНА ТВОЯ
ЛЮБОВ ДО МЕНЕ ТА МОЇХ РІДНИХ ТА БЛИЗЬКИХ!

ЛЮБИЙ ГОСПОДЬ НАШ РІДНИЙ, ЯК ВЕЛИЧЕЗНА ТВОЯ
ЛЮБОВ ДО МЕНЕ І УСІХ ЛЮДЕЙ!

ЛЮБИЙ ГОСПОДЬ НАШ РІДНИЙ, ЯК ВЕЛИЧЕЗНА ТВОЯ
ЛЮБОВ ДО ВСЬОГО ВСЕСВІТУ ТВОГО!